

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

*”Nu există înălțimi de neatins ci numai aripi prea
scurte “*

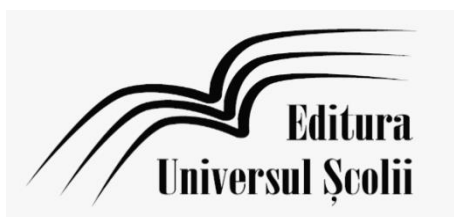

Primăvara Școlii ”Convorbiri didactice la Alba Iulia”

**PUBLICAȚIE PERIODICĂ CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
NAȚIONAL
”PRIMĂVARA ȘCOLII-CONVORBIRI DIDACTICE LA ALBA IULIA”**

ISSN 2069 – 9093, ISSN – L – 2069 – 9093

ALBA IULIA
2022

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA
Alba Iulia , Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro,
E-mail: ccdab@yahoo.com
concursul_lucian_blaga@yahoo.com

Director CCD Alba:

Prof. Vasilca Doina Carmen

Redactor șef: prof. Crișan Monica

Redactori: prof. Nandrea Maria,
prof. Oros Ligia Elena, prof. Treger Bianca,
ing. ec. Onișoru Viorica Gențiana, secretar
Ota Silvia, economist Bărdăhan Ioana.

Tehnoredactare:

aj. analist programator Popa Ioan

© Autorii, materialelor publicate, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

CUPRINS

SECȚIUNEA A Opinii privind eficiența investiției resurselor comunității în procesul instructiv-educativ

Prof.Barbu Ioan Daniel <i>Specificul familiei în societatea contemporană</i>	pag. 5
Prof. Matei Mihaela , Prof. Tomele Alina, <i>Comunicarea nonverbală</i>	pag.8
Prof.Inv. Cigher Ligia Raluca, <i>Studiu comparativ între metodele tradiționale și moderne utilizate în procesul de predare – învățare</i>	pag. 12
Prof. Corcheș Adina Ana , <i>Școala din Ocna Mureș între calitate și activitatea practică</i>	pag.15
Prof. Creț Florina-Livia <i>Utilizarea tehnologiei moderne – pas important spre digitalizare</i>	pag.18
Prof.Rengle Sorina-Ioana, <i>Modalități de eficientizare a actului didactic prin utilizarea resurselor educaționale digitale</i>	pag.19

SECȚIUNEA B Secțiunea Modalități de eficientizare a resurselor digitale

Prof. Vîlceanu Delia, <i>Metode interactive de predare online</i>	pag.24
Prof. Rus Daniela, <i>Utilizarea platformelor educaționale în învățământul românesc</i>	pag.26
Prof. Goman Claudia-Sanda, <i>Modalități de eficientizare a actului didactic prin utilizarea resurselor educaționale digitale</i>	pag. 29
Profesor Chirilă Ana-Maria, <i>Platformele educaționale – o necesitate în sistemul de învățământ actual</i>	pag 31
Prof. Dache Liliana, <i>Învățarea prin experiment utilizând resurse digitale</i>	pag. 33
Țurcaș Petru Cristian, <i>Model de bună practică a proiectului referitor la stabilirea ciclului de învățământ în care elevii se apropie, prin stilul lor de învățare, cel mai mult de învățarea eficientă</i>	pag.37

SECȚIUNEA C Secțiunea Prezentarea unor bune practici din activitatea școlară și extrașcolară online

Prof. Bîzu Elena Georgiana, Prof. Coman Maria Floare, <i>Aplicații și instrumente digitale utilizate în activitatea online la grădiniță</i>	pag. 41
Prof. Drăgoiu Olimpia Maria, <i>Plan de lecție</i>	pag.47
Prof. Dubău Luminița Aurelia, <i>Integrarea aplicațiilor digitale la orele de limba engleză -Exemple de bune practice</i>	pag. 55
Prof. Enculescu Maria, <i>Proiect Didactic</i>	pag.57
Prof. Hamorski Andreea, <i>Să predăm pentru tinerii de azi!</i>	pag. 58
Prof. Marinela Humă, <i>Activitate educativă pentru încurajarea stimei de sine</i>	pag. 60
Prof. Șerb Amelia Iulia, <i>Festival și sărbătoare în spațiul anglo - francofon – proiect educativ model de bună practică</i>	pag. 62
Prof. Oprea Vasilica Loredana, <i>Modele de bune practici în derularea proiectelor ai căror beneficiari direcți sunt cadrele didactice. Proiect activitate integrate</i>	pag.65
Prof. Cosma Popa Ioana Marinela, Prof. Rîșteiu Roxana Maria, <i>Proiect educațional „educație pentru sănătate, educație pentru viață”</i>	pag.71

Prof. ISAILĂ NATALIA, <i>Strategii eficiente folosite la clasă, atât în mediul online cât și față în față</i>	pag.74
Prof. Dan-Mugurel Ispas, <i>Digitalizarea, condiție pentru școlile viitorului și viitorul Școlii</i>	pag. 78
Prof. Câmpean Ramona Alexandra, <i>Lecția în format digital</i>	pag.81

Specificul familiei în societatea contemporană

Prof. Barbu Ioan Daniel

Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia

Dacă în societatea tradițională, oamenii se ghidau după niște reguli relativ rigide cu privire la valorile morale, stilul de viață și tipul de familie acceptate, odată cu apariția modernismului s-a schimbat și percepția oamenilor despre modul în care ar trebui să funcționeze societatea. Fapt ce a adus cu sine o schimbare radicală în structura familială, familia tradițional-extinsă pervertindu-se pentru a se putea adapta noilor schimbări.

Comparând familiile din trecut cu familiile actuale, vom observa, în primul rând, creșterea mediei de vârstă pentru căsătorie, scăderea drastică a numărului de copii, creșterea ratei divorțului și a neglijenței și în al doilea rând, apariția unor noi tipuri de configurații familiale: celibatul, cuplul fără descendenți, concubinajul, familiile monoparentale, căsătoria deschisă, uniunile homosexuale, pseudo-căsnicia, etc.

După părerea mea, specificul dominant al familiei extinse a fost suprimat încetul cu încetul până când s-a ajuns la așa-numita familie nucleu și de asemenea, la o pluralitate de forme de conviețuire, care, deși foarte diferite, au în esență un punct comun: nici una nu îndeplinește toate funcțiile atribuite în mod clasic instituției familiale.

Toate aceste schimbări se produc datorită tehnologizării care permite oamenilor să răspândească noi trenduri cu o viteză amețitoare, iar fără un bun mecanism de filtrare a informațiilor, aceștia pot adopta convingeri și practici nefavorabile pentru ei înșiși și, de asemenea, pentru comunitatea din care fac parte.

Familia este definită drept un tip de comunitate umană alcătuită din persoane legate între ele prin relații de consangvinitate și înrudire, care trăiesc împreună, cooperează și oferă copiilor sprijin în dezvoltarea lor. Însă, această definiție ar mai fi acceptată de oamenii secolului XXI? Cu siguranță nu de toți. Libertatea exprimării sinelui fără bariere, lipsa valorilor morale, nivelul scăzut de educație și ecranizarea excesivă a sexualității a condus societatea contemporană către haos, iar afectarea instituției familiale a fost inevitabilă în acest sens.

În primul rând, pentru a se adapta la societate, omul trebuie să adopte anumite comportamente și să atingă unele standarde clar definite: loc de muncă bine plătit, statut social prestigios, cât mai multe bunuri materiale, toate acestea pentru a-și satisface nevoia psihologică de a fi acceptat de semenii săi sau, mai bine spus, invidiat. Ca să își poată atinge toate aceste obiective omul petrece majoritatea timpului în instituțiile de învățământ și la serviciu, amânând, pe cât posibil orice relație serioasă care ar putea duce la căsătorie și, în consecință, la întemeierea unei familii. În zilele noastre, oamenii încep să se gândească la căsătorie abia în jurul vârstei de 30 de ani, după ce au reușit să-și creeze o carieră și au un loc de muncă stabil, casă, mașină, etc., unii chiar practică celibatul și concubinajul, în timp ce, oamenii din trecut aveau copii la 18 ani și reușeau să întrețină o întreagă familie. Probabil, vă întrebați cum influențează aceste schimbări societatea? Nu este de dorit ca oamenii să-și întemeieze o familie atunci când sunt pregătiți? După părerea mea, toată această pregătire este doar o fugă de responsabilitate și, de asemenea, o frică de necunoscut, pentru că, viața de zi cu zi pare mult mai ușoară dacă e privită prin ochii unui adolescent de care încă au grijă părinții, pe care încă îl întrețin financiar și îl sprijină emoțional. De asemenea, începerea vieții sexuale de la o vârstă fragedă și schimbarea nenumărată a partenerilor poate convinge individul că are o viață împlinită datorită satisfacției pe care o simte pe moment și că nu are nevoie de o relație stabilă, care ar reprezenta o chestiune mult prea complicată.

Această schimbare constantă a partenerilor și amânarea întemeierii unei familii prin intermediul căsătoriei au ca repercursiuni o subdezvoltare personală din punct de vedere social, afectiv și, inclusiv, cognitiv, deoarece, analizat din perspectivă psihologică, cuplul se fondează pe un interdeterminism mutual, adică partenerii se satisfac, se stimulează și se dezvoltă unul prin intermediul celuilalt.

După cum am menționat și mai sus, omul are nevoie constant de socializare, stabilitate și afecțiune pentru a păstra un echilibru la nivel psihologic, iar cea mai bună metodă de a-și satisface aceste nevoi la

vârsta matură, este prin întemeierea unei familii proprii. Însă nu orice fel de familie, ci una care să se înființeze prin căsătorie, care să cuprindă cel puțin un urmaș și în care să domine dragostea și înțelegerea. În prezent, datorită promovării sexualității, atașamentul și securitatea sunt efemere, iar odată cu dispariția lor, individul suferă o cădere din punct de vedere afectiv-emoțional.

Nu doar cei care practică celibatul, ci și familiile nonconformiste, care au apărut ca o revoltă asupra structurii familiei tradiționale, sunt afectate. Concubinajul, familiile monoparentale, căsătoria deschisă, pseudo-căsnicia nu oferă individului echilibrul psiho-socio-emoțional de care are nevoie, deși, pentru o scurtă perioadă de timp, ar părea că asta este ceea ce își dorește. Studiile au arătat că cei implicați în astfel de uniuni au un risc mai ridicat pentru depresie, stres și anxietate față de cei care fac partea dintr-o familie de tip nucleu, care are la bază înțelegere, acceptare și afecțiune.

În al doilea rând, copiii reprezintă viitorul societății, iar evoluția celei din urmă depinde, în mare parte, de buna creștere și dezvoltare a celor dintâi. Cum se realizează educația noilor generații și cine se ocupă de aceasta vom vedea în cele ce urmează.

În viziunea mea, copiii sunt cei mai afectați de noile schimbări din cadrul instituției familiale. De la neglijență și abuz, până la certuri și divorț, copiii iau parte la tot ce se întâmplă în familie și, deși părinții, de cele mai multe ori, nu observă, evenimentele negative îi influențează foarte mult pe aceștia.

În primul rând, certurile, prezente în mai mică sau mai mare măsură în orice familie, deși par un lucru banal au un efect nociv asupra dezvoltării copilului. Certurile din familie afectează echilibrul emoțional al copilului, care poate să dezvolte ori o timiditate excesivă, interiorizându-și sentimentele, ori un grad ridicat de agresivitate față de el însuși sau cei din jur. Orice conflict pentru copil reprezintă o sursă de stres, deși el nu este implicat direct. În timp, acesta se transformă în anxietate, care se manifestă prin dureri de burtă, dureri de cap, plânsete sau vărsături și care poate afecta copilul și în viața adultă, crescându-i riscul la boli de diferite naturi.

Întreprinderea unui program de parenting și promovarea unui filmuleț cu efectele pe termen lung pe care le au conflictele familiale asupra dezvoltării copilului, ar putea reprezenta o soluție pentru scăderea certurilor și problemelor din cadrul familiilor.

În al doilea rând, abuzurile și neglijența reprezintă și ele o problemă vădită în societatea contemporană, deși rata lor a scăzut în ultimul timp, încă există. Traumele pe care le lasă abuzul și neglijența în urma lor afectează atât sănătatea fizică, cât și cea psihică a copilului. Acestea pot cauza la nivel psihologic: anxietate, depresie, tulburări și chiar idei suicidale.

Primul pas pentru dispariția completă a neglijenței este sesizarea autorităților în momentul în care cineva are motive să creadă că un copil este abuzat în orice fel. O metodă de prevenție ar putea consta în instruirea copiilor în instituțiile de învățământ cu privire la modul în care trebuie să acționeze în cazul în care sunt maltratați de către părinții sau alte persoane cu care vin în contact.

În al treilea rând, divorțul, din ce în ce mai comun în zilele noastre, îl face pe copil să resimtă tot felul de sentimente greu de explicat, pe care tinde să nu le exteriorizeze. Divorțul în sinea lui nu este un factor frenator pentru copil, ci modul în care este gestionat. Pentru a înțelege mai bine, voi face trimitere la cele trei subiecte de mai sus: abuzul, neglijența și certurile. Dacă, spre exemplu, ați fi pus să alegeți dacă să creșteți un copil lângă ambii părinți, care se ceartă mereu și care nu se mai înțeleg sau divorțul părinților, ce ați alege? Probabil o să aveți tendința să alegeți să crească lângă ambii părinți, pentru că certurile încep și se termină, dar dacă ați alege divorțul, copilul ar trece prin diferite stări, precum: confuzie, incertitudine, furie, tristețe, ș.a.m.d., care i-ar face rău acestuia. Însă, analizând mai atent, vom vedea că oricum simte toate acestea. Noptile nedormite de certuri continue își lasă amprenta asupra copilului fie că lasă să se vadă asta sau nu, iar separarea părinților s-ar putea să fie o chestiune mult mai benefică pentru acesta.

Dacă totuși se ajunge la divorț, părinții trebuie să știe foarte bine să gestioneze situația, pentru că problemele lor nu sunt treaba copilului, iar separarea se produce între doi soți și nu între mamă și tată. Copilului trebuie să i se explice situația, fără să îl punem în lumină proastă pe unul sau pe celălalt părinte, și trebuie asigurat că părinții lui îl iubesc la fel de mult, deși o să stea în case diferite.

În ceea ce privește divorțul, soluția este simplă, părinții trebuie să se gândească foarte bine la decizia pe care urmează să o ia, să pună în balanță avantajele și dezavantajele și să-și asume

responsabilitatea pentru aceasta. De asemenea, copilul trebuie pregătit, trebuie să i se explice anumite lucruri, iar dacă părinții simt că nu pot face ei acest lucru, cel mai indicat este să ceară ajutor specializat.

Prin urmare, aceste schimbări create la nivelul instituției familiale, provoacă o involuție a individului și, în consecință, și a societății, în cadrul căreia crește tot mai mult procentul oamenilor cu probleme psihice, sociale și emoționale.

Bibliografie:

Bejat, M., Creativitatea în știință, tehnică și în învățământ, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2001.

“Predarea interactivă centrată pe elev”, Ed. Educația 2000+ , București, 2005.

Manea, M., Palade, E., Sasu, N., “Predarea istoriei și educația pentru cetățenia democratică- demersuri didactice inovative”, București, 2006.

Păcurar, i O., “Învățarea activă. Ghid pentru formatori”, MEC CNPP, 2001.

Păcurari, O., Țârcă, A., Sarivan, L., “Strategii didactice inovative- suport de curs”, București, 2003

COMUNICAREA NONVERBALĂ

Prof. înv. Preșc. Matei Mihaela G.P.N. NR. 2 Cresuia

Prof. înv. Preșc. Tomele Alina G.P.P. NR. 1 Curățele

În relația cu elevii, cadrul didactic utilizează mai multe tipuri de comunicare. Dintre acestea, diada cu influența cea mai puternică asupra actului instructiv-educativ este axa verbal-nonverbal din comunicare. De ce este atât de importantă? Pentru că în ambele tipuri de comunicare se pot spijini reciproc, dar pot să se și contrazică. Explicația este simplă: conform studiilor, atunci când comunicarea verbală și comunicarea nonverbală se contrazic, oamenii tind să creadă - de cinci ori mai mult - ceea ce s-a transmis prin comunicarea nonverbală. Spre exemplu, când cadrul didactic îi spune unui elev „Foarte bine!” cu o expresie ironică și un ton malițios, elevul nu va lua în calcul informația respectivă, ci modul în care ea a fost transmisă.

Pregătirea psihopedagogică a pus un accent important pe comunicarea verbală. Comunicarea nonverbală a rămas într-un con de umbră, deși - așa cum putem observa - este la fel de importantă (dacă nu chiar mai importantă în unele cazuri) ca și comunicarea verbală. Dar care sunt canalele comunicării nonverbale? Iată câteva dintre cele mai importante:

„*Limbajul*” ochilor (contactul vizual) ; Stass și Willis (apud Hayes, Orrell, 2003) au efectuat un experiment în care subiecții trebuiau să aleagă un coleg de lucru dintr-o pereche de femei dintre care una era instruită de experimenatori să-l privească în mod direct pe subiect, în timp ce cealaltă trebuia să privească în altă parte atunci când era prezentată subiectului - alegerea subiecților s-a orientat în direcția persoanei care-i privise direct în timpul prezentării.

„*Limbajul*” trupului (gesturi, mișcări, poziții) reprezintă o sursă importantă de informații în special pentru profesor, care poate astfel să primească un feedback substanțial. Gamble divide limbajul trupului în două subteme: postura și gesturile, pe când Schefflen (apud Cross, 1974) evidențiază trei dimensiuni ale limbajului trupului:: punctele sunt reprezentate de schimbări ale mișcării capului, expresia facială și mișcările mâinilor, pozițiile sunt reprezentate de schimbarea posturii în timpul conversației, iar prezentarea include ăntregul comportament nonverbal cuprinzând intrarea și plecarea din sala de discuții.

Contactul fizic ne poate sugera un evantai extrem de larg de factori care conduc la afecțiune, dependență, agresivitate, dominanță, etc. În interrelaționările persoanelor cu care venim în contact, definind statusul acestora.

Spațiul - creatorul proxemicii, Edward T. Hall, a observat că există o diferență între distanța intimă (0-0,5 m), distanța personală (1-1,5 m), distanța socială (1,5-4 m) și distanța publică (aproximativ 4 m), distanțe pe care oamenii le definesc în funcție de prezența interlocutorului. Un tip special de spațiu este reprezentat de conceptul de *teritoriu*. Spre exemplu, teritoriul unui elev în clasă îl reprezintă banca în care stă de obicei; astfel, elevul se va supăra dacă, venind în clasă, va găsi pe cineva așezat „în locul lui”.

Observăm deci cât de larg este spectrul nonverbal al comunicării. De ce am accentua atunci doar aspectele verbale ale comunicării didactice? Mai ales că, după cum observăm Mark Knapp și Ray Birdwhistell (apud Gamble, 1993), de fapt, canalul verbal ocupă „doar” o proporție de 35% din totalul comunicării, restul de 65% fiind ocupat de canalul nonverbal.

Comunicarea verbală și comunicarea nonverbală sunt astfel strâns legate una de alta. Literatura de specialitate (vezi și Hybels, Wear, 1986; De Vito, 1988) consemnează elementele importante ale acestei relații:

- comunicarea nonverbală are menirea de a o accentua pe cea verbală; astfel profesorul poate întări prin elemente de mimică și gestică importanța unei anumite părți din mesaj din ceea ce transmite, în timpul orelor;
- comunicarea nonverbală poate completa mesajul transmis pe cale verbală;

- comunicarea nonverbală repetă sau reactualizează înțelesul comunicării verbale, dând astfel receptorului comunicării posibilitatea să identifice în timp real un îndemn aflat în „spatele” unei noțiuni/afirmații;
- în sfârșit, putem spune chiar că elemente ale comunicării nonverbale pot substitui aspecte ale comunicării verbale (spre exemplu, atunci când, printr-un gest, profesorul îi indică unui elev să răspundă).

În altă ordine de idei, comunicarea nonverbală poate fi și automanipulativă. Strack, Martin și Stepper (apud Crisp, Turner, 2007) au demonstrat acest lucru realizând un experiment deosebit de interesant. Ei au cerut unor subiecți să aprecieze gradul de umor al unor benzi desenate. Până acum nimic spectaculos: însă participanții trebuiau să facă acest lucru ținând capătul unui creion în gură. Jumătate dintre subiecți au fost instruiți să facă acest lucru cu dinții, celorlalți li s-a spus să țină capătul creionului cu buzele. Rezultatele experimentului au arătat că participanții au apreciat diferit desenele arătate: cei care au ținut creionul între dinți au apreciat că acestea sunt mult mai amuzante decât cei care au trebuit să realizeze sarcina ținând creionul între buze. Care credeți că a fost explicația? Puteți experimenta și dumneavoastră acasă: creionul ținut între dinți trimite la o mimică a feței asemănătoare cu un zâmbet, creionul ținut între buze trimite spre o mimică a supărării. Chiar dacă aceste expresii nu aveau legătură cu starea psihologică a participanților, aceștia implicit au legat cele două aspecte și astfel s-au automanipulat că desenele sunt mai amuzante în cazul creionului ținut între dinți sau că acestea nu au umor în cazul creionului ținut între buze.

De altfel, ideea de suplinire ori de concurență este interesant de analizat în multiple contexte didactice. Spre exemplu, când elevul este mic, el este încurajat sau măcar „lăsat” să repete cu voce tare textul pe care dorește să-l învețe. Mai târziu, odată cu trecerea anilor, acest obicei este considerat un element inutil sau chiar dăunător: de cele mai multe ori, o astfel de practică trimite la perspectiva învățării „pe dinafară”, fără conștientizarea informațiilor astfel înșușite la memorarea mecanică.

Simpla observare a unei conversații dintre doi indivizi scoate în relief un schimb de semne „nonverbale”: mimică, privire, gest și atitudine; aceste semne, elemente uneori dificil de izolat în comportamentul global, preced discursul verbal, îl întăresc și îl modulează. Aceste elemente, direct perceptibile de către interlocutor în relația de comunicare, sunt deseori mult mai ușor comprehensibile decât conținutul verbal. Ele au un efect direct și informează imediat în legătură cu elementele comunicării. Principala funcție a comunicării nonverbale pare a fi informarea în privința intențiilor și afectelor emițătorului: atitudinea sa emoțională, motivațională și cognitivă este direct reperabilă prin toate elementele nonverbale ce susțin comunicarea în interacțiunea emițătorului cu receptorul. Gestul, mimica accentuează și punctează într-o multitudine de modalități cursul enunțului lingvistic. Așadar, ele îndeplinesc o funcție de regularizare.

Prin urmare, informația nonverbală poate apărea, din mai multe puncte de vedere, fiind superioară informației verbale. Impactul său este imediat, așa cum ne amintește formula: „Prima impresie contează!”. Mai întâi vedem, iar abia după aceea ascultăm. La un prim contact, înălțimea, corpulența, vârsta, sexul și atracția fizică joacă un rol deloc neglijabil. Aceste percepții sunt influențate de reprezentările culturale sau sociale și de proiecțiile personale.

Fie că această informație este conștientă sau inconștientă, având o intenție sau nu, ea nu poate fi decât extrem de greu infirmată de conținutul verbal al mesajului. Informațiile nonverbale sunt totodată mai complexe și mai nuanțate: efectele contrastelor permit exprimarea sau transmiterea unor stări de spirit și sentimente pe care uneori ar fi dificil să le exprimăm în cuvinte; așadar, ele par mai demne de încredere. Pe de altă parte, ele sunt inferioare limbajului, în sensul că sunt limitate de un anumit moment și un anumit spațiu, fiind deci dependente de loc și timp: în cazul limbajului nonverbal, subiectul se află în întregime în experiența prezentă. El este simultan emițător și receptor al unui ansamblu de semne, de indicii și de simboluri ce nu sunt, în mod obligatoriu, verbalizate.

Așadar, observarea tuturor gesturilor este fundamentală pentru înțelegerea dinamicii comunicării: „Cine are ochi de văzut și urechi de auzit poate să se convingă până la urmă că nici un muritor nu poate

păstra un secret. Dacă buzele lui sunt pecetluite, atunci el vorbește cu vârful degetelor. Trădarea transpiră prin fiecare dintre porii săi." (Freud, Studii despre isterie).

Gesturile

Unele gesturi (clătinarea capului, ridicarea pumnului), care au o semnificație precisă, constituie un lexic emblematic ce susține limbajul vorbit. La nivel individual, ținuta, alura generală a mușchilor și respirația sunt trăsături care indică nivelul de tensiune sau de relaxare relaționat cu starea emoțională și afectivă a individului. Fiecare emoție se exprimă printr-un model atitudinal ce reflectă această tensiune sau această relaxare. Utilizarea anumitor gesturi este frecventă în tehnicile de interviu (Guittet, 2002); de exemplu, clătinarea capului la fiecare afirmație a interlocutorului îl va putea determina să-și întărească spusele. În acest caz, comportamentul nonverbal joacă un rol de antrenare pentru sprijinirea și investigarea unui aspect particular.

Mimica

Afectele primare (bucuria, furia, tristețea, surpriza, teama, dezgustul și interesul), ale căror manifestări sunt puse în legătură cu contractarea anumitor mușchi faciali specifici, se regăsesc pretutindeni. În cazul acestor expresii, pare dificil de determinat ceea ce este constituțional și ceea ce a putut fi dobândit. Cu toate acestea, este cert că indiciile feței (riduri, fizionomie) și semnele mimicii expresive (surâs, încruntare, etc.) au o mare valoare informativă. În mod cert, expresiile care se bazează pe un cod social clar determinat (surâs, un semn făcut cu ochiul) sunt ușor de reperat și de analizat plecând de la contextualitatea lor, însă fiecare individ posedă o manieră proprie de a-și exprima emoția.

Privirea

Majoritatea expresiilor faciale se diferențiază în special datorită mușchilor oculari, care sunt foarte nobili. Orice mișcare a ochilor sau a ploapelor, precum și orice dilatare a pupilei conțin elemente importante de informație. Din acest motiv, privirea este unul dintre aspectele determinate ale comunicării. În ea putem citi expresiile cele mai nuanțate și emoțiile cele mai reale. Intențiile cele mai ascunse nu pot fi controlate decât cu mare greutate, într-atât de nuanțată și de dificil de controlat este expresia privirii. De asemenea, vom prefera mai curând să evităm contactul cu privirea celui alt, decât să-i furnizăm informații pe care le percepem ca fiind prea intime.

În funcție de personalitatea sa, fiecare individ este mai mult sau mai puțin sensibil la indiciile nonverbale: persoanele emotive (anxioase sau introvertite) vor fi foarte sensibile la acestea.

În cazul unei informații, două afirmații contradictorii creează confuzie. Repetarea acestei discordanțe poate determina o negare a realului, antrenând o repliere asupra sinelui și tulburări considerabile ale afectivității. Pare firesc ca, din punct de vedere expresiv, concordanța dintre verbal și nonverbal să fie imediată, însă tulburările de personalitate pot produce distorsiuni. Aspectul incoștient al anumitor dorințe reluate la nivelul discursului rațional reapare fără voia individului în comunicarea acestuia, căci corpul este mai dificil de cenzurat decât cuvintele. Ceea ce nu poate fi spus la nivel verbal sau la nivelul conștientului, poate fi exprimat prin comunicarea nonverbală.

În învățământ, nu există decât foarte rar o sensibilitate față de sunete, de culori, de atingere, de miros sau de gust. Tot ceea ce privește corpul - și în special senzația sau plăcerea legată de această senzație - este ignorat, în pofida importanței sale în privința comunicării directe. Cu toate acestea, limbajul va păstra întotdeauna marca acestor alte forme de expresie, căci limbajul va păstra întotdeauna marca acestor alte forme de expresie, căci există o interacțiune profundă între corp și limbaj. Astfel, limbajul îi împrumută corpului metafore, o întreagă simbolistică în privința expresiilor curente: „a fi echilibrat”, „a-și pierde capul”, „a fi cu picioarele pe pământ”, „a ține capul sus”, „a se simți rău în pielea sa” etc. Aceste formulări exprimă raportul strâns dintre senzațiile trăite și formele limbajului.

A vorbi înseamnă și a te referi la corp, căci cuvântul poartă marca acestuia, sediul unor multiple experiențe. Așadar, acestea sunt raporturile de semnificare, puse în joc în contexte de fiecare dată diferite.

BIBLIOGRAFIE

1. Ion Ovidiu Pânișoară, „Profeosul de succes – 59 de principii de pedagogie practică”, Editura Polirom, 2009

2. Gilles Amado, Andre Guillet, „Psihologia comunicării în grupuri”, Editura Polirom, 2007

STUDIU COMPARATIV ÎNTRE METODELE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE UTILIZATE ÎN PROCESUL DE PREDARE - ÎNVĂȚARE

Prof.Inv.Presc. CIGHER LIGIA RALUCA

Activitatea instructiv-educativă se desfășoară în baza unor finalități, este pusă în practică prin intermediul unui sistem de metode și procedee, apelează la o serie de mijloace tehnice de realizare, iar rezultatele sunt verificate și evaluate prin strategii specifice. Curriculum-ul școlar integrează toate aceste componente, dintre care o poziție centrală revine metodelor care fac posibilă atingerea finalităților educaționale.

Etimologic, termenul metodă provine din grecescul „methodos”, care înseamnă „drum spre”. Metodele de învățământ pot fi definite ca „modalități de acțiune cu ajutorul cărora, elevii, în mod independent sau sub îndrumarea profesorului, își însușesc cunoștințe, își formează priceperi și deprinderi, aptitudini, atitudini, concepția despre lume și viață”. (M.Ionescu, V.Chiș, p.126)

Elevii prezintă particularități psihoindividuale, astfel încât se impune utilizarea unei game cât mai ample de metode de predare care să le valorifice potențialul. Semnificația metodelor depinde, în cea mai mare măsură, de utilizator și de contextul în care este folosită.

Metodele tradiționale, expositive ori frontale lasă impresia că nu ar mai fi în conformitate cu noile principii ale participării active și conștiente a elevului. Acestea pot însă dobândi o valoare deosebită în condițiile unui auditoriu numeros, având un nivel cultural care să-i asigure accesul la mesajul informațional transmis raportat la unitatea de timp.

Metodologia didactică actuală este orientată către implicarea activă și conștientă a elevilor în procesul propriei formări și stimularea creativității acestora. În acest context, prefacerile pe care le cunosc metodele de învățământ cunosc câteva direcții definitorii. Relația dinamică-deschisă constă în raporturile în schimbare ce se stabilesc între diferitele metode. Diversitatea metodelor este impusă de complexitatea procesului de învățare, fiecare metodă trebuie să fie aleasă în funcție de registrul căruia i se raportează. Amplificarea caracterului formativ al metodelor presupune punerea accentului pe relațiile sociale pe care le are elevul în procesul de culturalizare și formare a personalității. Reevaluarea permanentă a metodelor tradiționale vizează adaptarea lor în funcție de necesități și raportarea lor la evoluția științei.

Metodele de predare-asimilare pot fi clasificate în :

1. **Tradiționale:** expunerea didactică, conversația didactică, demonstrația, lucrul cu manualul, exercițiul;
2. **Moderne:** algoritimizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare(jocurile, învățarea pe simulator), învățarea prin descoperire.

Principala metodă de educare a gândirii în **învățământul tradițional** o constituie expunerea profesorului, completată cu studiul individual al elevului. Această metodă a fost criticată, susținându-se că ea nu favorizează legătura cu practica. Lipsa de legătură cu realitatea vine de la atitudinea elevilor: ei asistă pasiv la expunere, pe care știu că trebuie să o repete. Cealaltă metodă tradițională, convorbirea cu întreaga clasă, antrenează mai mult participarea elevilor, dar elevii sunt ghidați, nu știu ce se urmărește. Așadar, forma clasică a învățământului dezvoltă puțin gândirea elevilor.

Ulterior s-au preconizat diverse moduri de organizare a învățământului, denumite școli active, în care accentul cade pe studiul individual efectuat de elevi. Modul nou, activ, de organizare a învățământului se dovedește superior, dar solicită mult timp. Odată cu descongestionarea programelor școlare în cadrul reformei învățământului, se va începe și activizarea predării în școala românească.

Metodele activ-participative pun accent pe învățarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiționale de învățare. Educația pentru participare îi ajută pe elevi să-și exprime opțiunile în domeniul educației, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanți la propria formare. Elevii nu sunt doar un receptor de informații, ci și un participant activ la educație. În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăța” la a „învăța să fii și să devii”,

adică pregătirea pentru a face față situațiilor, dobândind dorința de angajare și acțiune. Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic și formarea capacității acestora de a emite opinii și aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităților cognitive de tip superior, gândirea critică. Aceasta reprezintă o gândire centrată pe testarea și evaluarea soluțiilor posibile într-o situație dată, urmată de alegerea rezolvării optime pe baza argumentelor. A gândi critic înseamnă a deține cunoștințe valoroase și utile, a avea convingeri raționale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate și evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ și a colabora la găsirea soluțiilor. **Principalele metode de dezvoltare a gândirii critice** sunt: metoda Ciorchinelui; metoda Mozaic; metoda Cubul; metoda Turul Galeriei; metoda 6/3/5; metoda Lotus; metoda Palariile ganditoare; metoda Frisco; metoda Schimba perechea; metoda Explozia stelara; diagrama Venn; metoda Cauza-efect.

Pentru ca învățarea prin cooperare să se bucure de un real succes, se impune respectarea unor reguli. Literatura de specialitate relevă faptul că, pentru ca elevii să fie dispuși să lucreze în echipă, se impune respectarea a două condiții: asigurarea unui climat pozitiv în clasă; formularea unor explicații complete și corecte asupra sarcinii de lucru, astfel încât aceasta să fie înțeleasă de toată lumea.

În vederea asigurării unui climat pozitiv în sala de clasă este necesar ca elevii să aibă impresia că au succes în ceea ce fac. Factorii care asigură succesul într-o clasă sunt: formularea de expectanțe pozitive față de elevi; utilizarea unor strategii de management educațional eficient; stabilirea de obiective clare și comunicarea acestora elevilor; valorificarea la maxim a timpului destinat predării; evaluarea obiectivă.

Eficiența muncii în grup depinde de claritatea explicației pentru sarcinile de lucru. Profesorii trebuie să ofere explicații cât mai clare și să se asigure că ele au fost corect înțelese de către elevi.

Literatura de specialitate oferă o imagine fidelă asupra antitezei care se creează între metodele tradiționale și cele moderne utilizate în predare. **Metodele tradiționale** au următoarele caracteristici:

- pun accentul pe însușirea conținutului, vizând, în principal, latura informativă a educației;
- sunt centrate pe activitatea de predare a profesorului, elevul fiind văzut ca un obiect al instruirii, asadar comunicarea este unidirecțională;
- sunt predominant comunicative;
- sunt orientate, în principal, spre produsul final, evaluarea fiind de fapt o reproducere a cunoștințelor;
- au un caracter formal și stimulează competiția;
- stimulează motivația extrinsecă pentru învățare;
- relația profesor-elev este autocratică, disciplina școlară fiind impusă. Aceste metode generează pasivitatea în rândul elevilor.

La polul opus, **metodele moderne** se caracterizează prin următoarele note:

- acordă prioritate dezvoltării personalității elevilor, vizând latura formativă a educației;
- sunt centrate pe activitatea de învățare a elevului, acesta devenind subiect al procesului educațional;
- sunt centrate pe acțiune, pe învățarea prin descoperire;
- sunt orientate spre proces;
- sunt flexibile, încurajează învățarea prin cooperare și capacitatea de autoevaluare la elevi, evaluarea fiind una formativă;
- stimulează motivația intrinsecă;
- relația profesor-elev este democratică, bazată pe respect și colaborare, iar disciplina derivă din modul de organizare a lecției. Prin metodele moderne se încurajează participarea elevilor, inițiativa și creativitatea.

Din toate cele menționate rezultă faptul că profesorul trebuie să-și schimbe concepția și metodologia instruirii și educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de educație permanentă, să se implice în deciziile educaționale, să asigure un învățământ de calitate. Pregătirea managerială a profesorului, însușirea culturii manageriale, nu numai cea tradițională psihopedagogică și metodică, pot asigura înțelegerea și aplicarea relației autoritate-libertate, ca nou sens al educației, prin predare-învățare și rezolvarea altor situații din procesul educațional școlar.

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, 2001
2. Guțu, V., Dezvoltarea și implementarea curriculumului în învățământul gimnazial: cadru conceptual, Grupul Editorial Litera, Chișinău, 1999
3. Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
4. Marcu V. , Filimon L., Psihopedagogie pentru formarea p

ȘCOALA DIN OCNA MUREȘ ÎNTRE CALITATE ȘI ACTIVITATEA PRACTICĂ

CORCHEȘ ADINA ANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LUCIAN BLAGA”

Atât pentru cei care îi învață pe ceilalți, adică educatorii, cât și pentru cei care se lasă învățați, elevii, trebuie să existe un scop, pentru dascăli „de a fi de ajutor”, pentru elevi „de a progresa”. Acest adevăr referitor la educație delimitează clar pedagogia tradițională de viziunea pedagogiei contemporane. Dacă în primul caz există o barieră precisă între rolul educatorului „de a ajuta” și al educatului „care progresează”, astăzi aceeași realitate a devenit mult mai complexă în condițiile în care rolurile devin interactive, elevul fiind învățat „să se ajute, este învățat să învețe” de către profesorul care gestionează formarea elevului cu scopul dobândirii capacității de autorealizare.

Privită din această perspectivă paradigma educației de calitate și a calității în educație este fundamentată pe *cinci piloni*:

- a. a ști și a cunoaște noțiuni de bază, judecăți, raționamente, teorii abordate în mod logic
- b. a ști să faci, să aplici prin deprinderi, strategii cognitive, să rezolvi probleme cu care te confrunți în parcursul de învățare
- c. a ști să fii printr-o atitudine afectivă bazată pe motive intrinseci legate de dorința de cunoaștere, învățare, de respect față de școală și societate
- d. a ști să te integrezi în comunitate, să colaborezi în mod democratic
- e. a ști că educația și învățarea nu se termină odată cu finalul unui parcurs școlar, educația și autoeducația sunt permanente

Este de la sine înțeles că aceștia sunt pașii de urmat pentru dezvoltarea personalității unui individ, iar această misiune îi revine în primul rând școlii. Simplificând cele expuse până acum, observăm că „*proiectul educațional*” este unul din factorii principali ai realizării unui învățământ de calitate.

Prestigiul unei școli se regăsește în optimizarea ansamblului de indicatori care concură la asigurarea calității educației în respectiva instituție. Acești indicatori vizează fiecare lecție, material auxiliar, activitate metodică, colaborarea cu părinții, climatul din cancelarie, respectarea regulamentelor școlare, în special al celui de ordine interioară, capacitatea de a gestiona stările conflictuale și nu în ultimul rând „*știința*” directorului de a colabora cu colegii din școală, părinții elevilor și autoritățile locale. Cele mai mici detalii, cum ar fi desfășurarea unei recreații sau discuțiile informale dintre educatori și elevi pe coridoarele școlii, sunt pași ai conceptului „*școală de calitate*”.

Calitatea în educație, calitatea unei școli, pe scurt, nu sunt realizate printr-o lecție, un proiect educativ sau de către un profesor sau o clasă, ci printr-un complex de factori aflați într-o interdependență continuă.

Din perspectiva celor menționate anterior reiese clar faptul că „*factorului uman*” îi revine misiunea cea mai importantă pentru asigurarea unui învățământ de calitate. În consecință, o școală de calitate va fi aceea care va avea manageri puternici, cu abilități de leadership. „*Managementul calității*” în educație presupune, pe lângă o viziune clară, obiectivă a misiunii școlii și un climat de unitate a tuturor factorilor interesați în realizarea acesteia, cadre didactice, părinți, autorități locale și elevi.

Orice activitate didactică din școală sau extrașcolară este precedată de o „*planificare*”. Aceasta presupune fixarea unor obiective, stabilirea metodelor și a mijloacelor didactice cu care realizez aceste obiective și în final, verificarea, evaluarea rezultatelor obținute.

Istoria și geografia locală nu poate fi înțeleasă și cunoscută fără a se face referire la imensa resursă naturală din zonă, sarea și dizolvarea ei prin contact cu apele freatice din care au rezultate apele sărate de adâncime.

Dezvoltarea civilizațiilor pe parcursul istoriei în hinterlandul local și cel din proximitatea imediată s-a datorat aportului apelor râului Mureș pe care se transporta sarea cu ajutorul plutelor, în perioada romană, până în anul 1871 când s-a construit calea ferată.

Fenomenele geologice și geografice din orizontul local pot fi înțelese mai ușor de către elevi dacă se apelează la explicarea modului în care s-au format zăcămintele de sare, rolul unor procese fizice și chimice în înălțarea cutelor diapire în lunca râului Mureș.

Abordarea unei teme referitoare la lacurile sărate din perimetrul orașului, vizitarea acestora ne oferă posibilitatea unei tratări interdisciplinare, apelând la cunoștințe de istorie, geografie, chimie, fizică și biologie.

Impresiile și descrierile călătorilor străini, care au vizitat localitatea în secolele trecute, sunt adevărate pagini de literatură despre peisajul natural și antropic, despre oamenii locului, multiculturalitate și diversitate etnică și confesională, despre toleranță, respect și bună conviețuire în comunitatea locală.

În secolul al XIX-lea, scriitorul englez Charles Boner, într-o călătorie prin Transilvania, ajunge și la Ocna Mureș. Este uimit de faptul că o mare parte din apele sărate extrase cu pompele din saline era deversată în râul Mureș, în loc să fie folosită pentru tratament, așa cum a văzut în Bavaria „unde saramura și-a găsit o bună folosire și au apărut locurile de scăldat, unde vin vizitatori din diverse părți ale Europei, aducând viață și comerț”.

Ocna Mureș este o așezare urbană unică (aproximativ 13.000 de locuitori) așezată în NE-tul județului Alba. Dezvoltarea acestei așezări de-a lungul timpului a depins de doi factori naturali: râul Mureș, pe al cărui mal stâng este așezată și zăcămintele din minele de sare, un „stâlp diapir” adânc de aproximativ 2000 de metri, înfipt în lunca Mureșului la o altitudine de 252 metri. În aceste condiții geologice sarea s-a aflat foarte aproape de suprafața solului, fiind acoperită doar cu 2-5 metri de aluviuni depuse de râul Mureș care a drenat masivul de sare. Acest aspect natural a fost cauza principală a exploatării sării din cele mai vechi timpuri.

Orașul nostru este prima localitate din România al cărui toponim este legat de o resursă naturală de sare sau „aurul alb”, pe care romanii au exploatat-o în cariere la suprafață. Părăsite, aceste cariere de formă conică au devenit mici lacuri cu apă sărată pe care localnicii le-au numit „lacuri romane”. Calitățile terapeutice ale apelor au fost folosite conform tradiției populare ca mici „locuri de scaldă”.

Apele cloruro-sodice de la noi au fost folosite în cura externă, în bazine cu apă caldă sau apă rece pentru tratarea unor afecțiuni reumatice, locomotorii, afecțiuni ale sistemului nervos periferic, dereglări funcționale endocrine, boli de piele și afecțiuni ginecologice cronice. Calitatea apelor și posibilitatea schimbării zilnice a acestora au făcut din orașul nostru, în perioada interbelică, o stațiune de interes național. În vacanțele de vară localul Școlii Primare de Stat era amenajat pentru cazarea învățătorilor și familiilor acestora care doreau să folosească binefacerile curative ale apelor sărate.

După anul 1990 vechea stațiune a intrat într-o perioadă de regres. Privatizarea acesteia a însemnat și falimentul ei. Actualmente se încearcă punerea din nou în valoare a acestei imense bogății naturale care se ascunde în adâncurile scoarței terestre, apele cloruro-sodice concentrate. O nouă Bază de Tratament și Agreement se află într-o fază avansată de construcție, cu facilități și oportunități de tratament dintre cele mai moderne.

În concluzie, desprindem trei idei cu privire la înțelegerea rolului decisiv pe care factorul uman îl are în realitatea unui învățământ de calitate într-o instituție școlară. În primul rând, profesorii și elevii trebuie să-și centreze activitatea de învățare pe asimilarea unor informații utile și necesare, pe formarea unor deprinderi de care să se poată folosi în viața socială.

În al doilea rând, pentru realizarea acestui nou mediu de învățare, care să-i ajute pe elevi să învețe dintr-o lecție ceea ce contează într-adevăr, profesorii au nevoie de o nouă abordare și înțelegere a propriei viziuni asupra activității de predare-învățare.

Nu în ultimul rând, rolul managerilor școlari trebuie înțeles în complexitatea sarcinilor de îndeplinit, atât cea de programe și proiectare, cât mai ales cea de mobilizare a factorului uman și creare a unui climat educativ centrat pe colaborare și respect reciproc între toți actorii, cadre didactice, elevi, părinți, personal auxiliar și autorități locale responsabili de realizarea calității în educație.

Dacă cei implicați în educație dau tot ce au ei mai bun în fiecare ocazie de învățare, atunci și rezultatele vor fi pe măsură, de calitate și de apreciat.

BIBLIOGRAFIE

1. Ionescu, M., *Schimbări paradigmatică în instrucție și educație*, Cluj Napoca, 2006
2. Suci, N., *Educația pentru calitate*, București, 2000
3. Vlăsceanu, L., Editura Standardizarea, *Asigurarea calității în educație*, București, 2005
4. Apostoliade-Pîrșcoveanu, A., *Sarea, noua strălucire a unei bogății străvechi*, Editura Științifică, București, 1963
5. Dumitrescu, C., *Dialog despre apele minerale*, Editura Albatros, București, 1984
6. Țeposu, E., Câmpianu, L., *Apele minerale și stațiunile balneo-climaterice din Ardeal, cu cele din vechiul regat, Basarabia și Bucovina*, Editura Viața Românească, București, 1921

Utilizarea tehnologiei moderne – pas important spre digitalizare
prof. Creț Florina-Livia
Școala Gimnazială „Miron Pompiliu” Ștei – Bihor

Pandemia a afectat toate compartimentele activității sociale și, implicit, activitatea educațională. Predarea-învățarea on-line a fost o mare provocare atât pentru elevii noștri, cât și pentru noi, profesorii. Unii dintre elevi erau familiarizați cu anumite device-uri, alții nu au avut deloc. Pentru unii părinți achiziționarea unui device a reprezentat o provocare.

O altă provocare pentru copii a fost aceea de a lucra pe o anumită platformă educațională, în cazul nostru, platforma pe care a ales-o școala. Având în vedere că erau în clasele primare, a fost mai dificil pentru elevi, pentru că nu aveau cunoștințe TIC.

Datorită cursurilor pentru profesori parcurse on-line, m-am familiarizat și cu utilizarea platformei educaționale pe care am lucrat la școală, fapt care m-a ajutat foarte mult în activitatea didactică. Am reușit să fac plăcută activitatea de predare-învățare elevilor mei și feedback-ul a fost interesul manifestat de către aceștia. Un alt mare avantaj a fost permanenta comunicare pe grupul cu colegii din școală, unde ne-am împărtășit unii altora probleme cu care ne confruntăm în activitatea on-line, dar unde am primit și sfaturi foarte utile, legate de linkuri sau de aplicații pe care le putem folosi la orele on-line.

Datorită implicării consiliului local și a primăriei localității noastre, toate instituțiile de învățământ au fost dotate cu table interactive, cu tablete pentru elevi, cu laptop-uri, videoproiectoare, ecrane de proiecție, camere web pentru sălile de clasă, pentru ca întreg procesul instructiv-educativ să se desfășoare la alte standarde și pentru a facilita utilizarea tehnologiei moderne în vederea digitalizării.

Pentru cunoașterea meniului tablei interactive ni s-au ținut ședințe de informare, ni s-a pus la dispoziție de către colegul administrator al platformei pe care lucrează școala noastră manualul digital de utilizare a acesteia. Elevii noștri sunt foarte încântați de aceasta, deoarece avem pe laptop-ul de la școală caietele/manualele descărcate în format digital și atât noi, cât și copiii putem lucra cu mare ușurință. Faptul că le putem arăta imagini, clipuri, filme pentru copii fac mult mai interesantă prezentarea informațiilor, corelarea noțiune-imagine ajutând foarte mult la fixarea noțiunilor. Este foarte plăcut, de asemenea, faptul că micuții elevi pot scrie, colora cu degetul sau cu creioanele speciale pe tabla interactivă.

Tabletele pe care le au la dispoziție la școală le oferă prilejul să joace jocuri pentru copii on-line, să comunice unii altora site-uri pe care pot găsi astfel de jocuri, să descopere aplicații sau link-uri pe care le pot folosi pentru exerciții la CLR sau la MEM, să exploreze cd-urile interactive oferite ca suport de editura manualelor, să rezolve teste on-line, să caute împreună cu părinții modele de teste pentru concursurile școlare, provocări cu care unii elevi se întâlnesc pentru prima dată, datorită faptului că provin fie din familii cu situație financiară modestă, fie din familii cu mai mulți copii.

Astfel, pot afirma, în calitate de profesor la clasa pregătitoare, că utilizarea la micii mei elevi a tehnologiei moderne reprezintă un pas important spre digitalizare. Consider că deprinderile digitale îi vor ajuta mai târziu în oricare domeniu ales de pe piața muncii.

MODALITĂȚI DE EFICIENTIZARE A ACTULUI DIDACTIC PRIN UTILIZAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE DIGITALE

PROF. RENGLA SORINA-IOANA
G.P.P.NR.1 ȘTEI

Educația pe care o primim în instituțiile de învățământ reprezintă o piatră de temelie pentru viitorul fiecăruia dintre noi. Învățământul se schimbă de la un an la altul, iar odată cu evoluția rapidă a tehnologiei, și elevii au început să nu mai fie atât de receptivi la metodele clasice de predare a materiei în școli. Lumea contemporană reprezintă o permanentă și inedită provocare pentru educație. Existența fiecărui individ în parte, ca și a întregii societăți în ansamblul ei, capătă deci un ritm din ce în ce mai alert, devine tot mai marcată de necesitatea cunoașterii rapide, complete și corecte a realității înconjurătoare, pentru ca luarea deciziilor să fie făcută ferm, oportun și competent. Aceasta duce inevitabil, la creșterea volumului de informații ce trebuie analizat, la necesitatea stocării și prelucrării acestora, deci la necesitatea utilizării calculatorului atât în viața de zi cu zi cât și în procesul instructiv-educativ. Tehnologiile digitale nu trebuie să reprezinte o simplă adăugare în planul de învățământ, ele trebuie să fie integrate deplin „în serviciul educației” la toate nivelurile sistemului școlar. Actorii educaționali trebuie să fie formați pentru a face față schimbării, incertitudinii și inovării. Complexitatea crescută a școlilor și mediilor de învățare de astăzi sugerează nevoia realizării într-o nouă manieră a activităților educaționale.

Avantaje și limite ale utilizării calculatorului în procesul de învățământ

Calculatorul este foarte util atât elevului cât și profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție. Acesta trebuie să fie pregătit pentru schimbări, să le întâmpine cu entuziasm nu cu frică și rezistență. Dacă elevii sunt orientați cu încredere spre schimbare, ei vor simți nevoia de a fi instruiți cât mai bine pentru a face față noilor tipuri de profesii. Eșecul în dezvoltarea capacității de a reacționa la schimbare poate atrage după sine pasivitatea și alienarea. Profesorul trăiește el însuși într-o societate în schimbare, și din fericire, în prima linie a schimbării, astfel încât va trebui să se adapteze, să se acomodeze, să se perfecționeze continuu.

Deci, introducerea în școală a Internetului și a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învățământ vizează următoarele **obiective**:

- **Creșterea eficienței activităților de învățare**
- **Dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual**

Atingerea acestor obiective depinde de gradul de pregătire al profesorului în utilizarea calculatorului, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoștințele și abilitățile acestora, de atmosfera din clasă și tipul programelor folosite, de timpul cât se integrează softul în lecție, de sincronizarea explicațiilor cu secvențele utilizate, de metodele de evaluare, de fișele de lucru elaborate.

Utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit a calculatorului în timpul lecției duce la plictiseală, monotonie, ineficiența învățării prin neparticiparea unor elevi la lecție, nerealizarea obiectivelor lecției și poate produce repulsie față de acest mijloc modern de predare-învățare-evaluare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității, la deteriorarea relațiilor umane. De asemenea individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului elev-profesor și la izolarea actului de învățare în contextul său psihosocial. Materia se segmentează prea mult, iar activitatea mentală a elevilor este diminuată, ea fiind dirijată pas cu pas.

Totuși utilizarea calculatorului are numeroase avantaje :

- Prin folosirea calculatorului se poate atinge un nivel înalt de individualizare a procesului instructiv-educativ, acesta putând fi programat și folosit astfel încât să fie util în crearea unor situații educaționale diferite în funcție de nevoile elevilor, indiferent de vârsta acestora;
- Oferă posibilitatea simulării unor procese și fenomene în mișcare prin imagini animate și suplinirea, în felul acesta a unor demonstrații experimentale;
- Acomodarea încă din școală cu tehnica de calcul influențează formarea intelectuală a elevilor;
- Stimulează interesul față de nou eliminând riscul ca elevul să se plictisească sau ca activitatea să intre în rutină;
- Se poate optimiza randamentul predării, prin prezentarea cu ajutorul ecranului a unei largi varietăți de exemple sau modele asociate unei secvențe de lecție, aceasta conducând la stimularea inventivității, a spiritului participativ și anticipativ al celui care învață;
- Aprecierea rezultatelor și progreselor obținute se face în mod obiectiv;
- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Consolidarea abilităților de investigare științifică;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independent;
- Instalarea climatului de autodepășire, competitivitate;
- Mobilizarea funcțiilor psihomotorii în utilizarea calculatorului;
- Dezvoltarea culturii vizuale;
- Formarea deprinderilor practice utile;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Asigură alegerea și folosirea strategiilor adecvate pentru rezolvarea diverselor aplicații;
- Dezvoltă gândirea astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă;
- Asigură pregătirea elevilor pentru o societate bazată pe conceptul de educație permanentă (educația de-a lungul întregii vieți);
- Determină o atitudine pozitivă a elevilor față de disciplina de învățământ la care este utilizat calculatorul și față de valorile morale, culturale și spirituale ale societății;
- Un aspect deosebit de important îl reprezintă avantajele pe care TIC-ul le are în sprijinul educațional al elevilor cu CES, fie că vorbim despre cei cu dificultăți de învățare, fie despre cei cu tulburări de comportament sau cu diferite dizabilități. În situația actuală, în care implicarea părinților în evoluția școlară a copilului este adesea afectată de cauze diverse (timp, absența din țară etc), consider că realizarea unui registru electronic prin care părintele să afle în timp real situația exactă a copilului său prin simpla accesare a internetului ar putea constitui o modalitate de îmbunătățire a relației școală-părinte, cel puțin la nivel informațional.

Acestea sunt o parte din avantajele instruirii asistate de calculator și care fac ca aceasta activitate să fie mult mai plăcută și mai dorită de către elevi, acestia având mai mult posibilitatea de a se implica activ în propriul proces de formare, de a se abilita în utilizarea acestor tehnologii și, deci, de a deveni cu adevărat cetățeni europeni.

De asemenea calculatorul este extrem de util deoarece simulează procese și fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență. Astfel, prin intermediul lui se oferă elevilor, modelări, justificări și ilustrări ale conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor și fenomenelor neobservabile sau greu observabile din diferite motive. Permite realizarea unor experimente imposibil de realizat practic datorită lipsei materialului didactic, a dotării necorespunzătoare a laboratoarelor școlare sau a pericolului la care erau expuși elevii și profesorul. Elevii au posibilitatea să modifice foarte ușor condițiile în care se desfășoară experimentul virtual, îl pot repeta de un număr suficient de ori astfel încât să poată urmări modul în care se desfășoară fenomenele studiate, pot extrage singuri concluziile, pot enunța legi. Deși efectuarea experimentelor reale este extrem de utilă deoarece așa cum spunea un proverb chinez: ”o imagine înlocuiește 1000 de cuvinte”, pregătirea și realizarea acestora consumă timp și material didactic.

În același timp, calculatorul, construiește contexte pentru aplicații ale conceptelor studiate, permite verificarea soluțiilor unor probleme sau identificarea condițiilor optime de desfășurare a unui nou experiment.

De asemenea, calculatorul este folosit pentru dezvoltarea capacităților de comunicare, pentru colectarea, selectarea, sintetizarea și prezentarea informațiilor, pentru tehnoredactarea unor referate. Astfel elevii își dezvoltă capacitatea de a aprecia critic acuratețea și corectitudinea informațiilor dobândite din diverse surse.

Calculatorul permite crearea de situații problemă cu valoare stimulativă și motivațională pentru elevi, sau cu statut de instrument de testare a nivelului cunoștințelor și abilităților însușite de către elevi, îmbunătățirea procesului de conexiune inversă, grație posibilităților de menținere sub control a activității elevilor.

Tehnica modernă și învățământul centrat pe nevoile, dorințele și posibilitățile elevului impune desfășurarea de activități diferențiate pe grupe de nivel.

Elevul poate parcurge materialul avut la dispoziție în ritmul propriu și numai este nevoit să rețină cantități uriașe de informație. Trebuie să știe doar să gândească logic și să localizeze informația de care are nevoie.

Prezentarea materialelor pe module cu grade diferite de dificultate permite elevului să cunoască exact la ce nivel este situat, să își recunoască limitele și posibilitățile. Astfel se dezvoltă conștiința de sine și dorința de a reuși. Va cerceta, va învăța motivat devenind astfel o ființă capabilă de autoinstruire.

Utilizarea calculatorului și a Internetului permit o înțelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale în favoarea unor activități de învățare care să implice procese cognitive de rang superior: elaborarea de către elevi a unor softuri și materiale didactice necesare studiului. Se dezvoltă astfel creativitatea elevilor. Aceștia învață să pună întrebări, să cerceteze și să discute probleme științifice care le pot afecta propria viață. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social.

În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de capriciile profesorului. Poate chiar să se autoevalueze singur. Este redusă starea de stres și emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare sunt realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite.

Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate care să ducă la reținerea mai rapidă a informației esențiale. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau în scopul îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html.

Elevii pot realiza pagini web de prezentare a școlii, a orașului, a țării (cu obiective turistice), a culturii, obiceiurilor și tradițiilor poporului român, a materialelor didactice elaborate de ei și de profesorii lor, de informare (subiecte și bareme de corectare pentru diferite examene și concursuri școlare, manifestări științifice și cultural artistice, cărți și reviste școlare, cursuri de

pregătire și perfecționare pentru elevi și pentru profesori, grafice de desfășurare a olimpiadelor și examenelor, documente oficiale, forum de discuții, note ale elevilor și date despre activitatea lor în școală, anunțuri și mică publicitate, statistici realizate de elevi pe diverse teme, mesaje, cursuri opționale).

De asemenea elevii pot fi antrenați în realizarea unor Cd-uri, afișe, grafice, reviste, teste, diferite programe și softuri educaționale, jocuri, pliante publicitare, dicționare on-line, activități educative interactive care să antreneze copii de pe întreaga planetă.

Instruirea și învățarea bazată pe Web (Web-based learning) oferă astfel elevilor interactivitatea (posibilitatea schimbului de păreri, opinii, materiale), mediu multimedia (matrialele prezintă cel puțin doua elemente multimedia: text, grafică, audio, animație, video etc), mediu deschis (se pot accesa diferite pagini Web sau aplicații), mediu sincron și asincron de comunicare, independența față de echipamente, distanță și timp (elevii pot utiliza orice calculator conectat la Internet și pot comunica cu persoane din orice colț al lumii).

Se poate spune deci că utilizarea Internetului și a tehnologiilor moderne reprezintă cea mai complexă formă de integrare a educației informale în educația formală.

Utilizarea tehnologiilor moderne în procesul de învățământ este îngreunată de lipsa unor softuri de foarte bună calitate, de imposibilitatea adaptării softurilor străine programelor școlare românești, de costurile foarte ridicate, de lipsa unui personal specializat și a dotărilor corespunzătoare, de rezistența la schimbare a cadrelor didactice, a elevilor, a părinților.

Deși avantajele utilizării TIC în educație sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-un "robot" care să știe doar să folosească calculatorul. El trebuie să realizeze atunci când este posibil experimentele reale, deoarece îi dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, abilitățile practice.

De asemenea, educația nu se realizează numai prin simpla dezvoltare intelectuală. Tot atât de importantă este și necesitatea educației pentru viață, tot ceea ce generează interes și cunoaștere. Deci nu se poate pune problema înlocuirii profesorului cu calculatorul. Acesta trebuie utilizat doar pentru optimizarea procesului instructiv educativ, în anumite etape. Deoarece softul educațional nu poate răspunde tuturor întrebărilor neprevăzute ale elevilor, profesorul va deține întotdeauna cel mai important rol în educație!

Utilizarea calculatorului în școală nu trebuie să fie limitată doar la un anumit domeniu de exemplu informatica; calculatorul trebuie să-și găsească loc și în cadrul altor discipline, într-un mod rațional și bine gândit!

Se poate spune că integrarea resurselor TIC în educație este benefică și duce la o creștere a performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului. Aceasta implică introducerea orelor de informatică și TIC la toate profilurile și la toate treptele de învățământ. De asemenea ar trebui să se lucreze cu grupe mici de elevi, iar clasele să fie dotate cu calculatoare performante conectate la Internet, ar trebui realizate biblioteci de programe și sisteme expert în acord cu curriculum-ul școlar în curs de reformare, iar promovarea pătrunderii spiritului informatic în școli să fie intensificată. Profesorii ar trebui să posede pe lângă cunoștințele teoretice și practice aferente disciplinei studiate și abilitați de utilizare a TIC. Deci concentrarea pe utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor de către profesori și de către cei care învață devine o prioritate. De asemenea ar trebui realizate mai multe cercetări metodice privind implementarea TIC în educație.

TIC nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conținuturile existente într-o altă manieră, trebuie să ducă la modificarea modului de gândire și stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de personalitatea și de posibilitățile elevului.

Calculatorul este, fără îndoială, un instrument care va câștiga teren din ce în ce mai mult în anii ce vor urma și va face ca procesul educațional să fie unul mai atractiv, bazat pe lecții moderne și interesante, va crea noi oportunități și îl va sprijini pe dascăl în munca sa. Însă responsabilitatea acestuia este din ce în ce mai crescută, pentru că a nu reuși să atragi

elevul spre disciplina pe care o predai este mai puțin grav decât „a-l pierde” undeva pe drum. Astfel rolul său este, așadar, acela de a-i face pe elevi să nu își piardă interesul pentru școală și, mai mult, să îi motiveze, să își lărgescă sfera de cunoaștere într-un mod activ, interesant și plăcut.

În concluzie putem spune că pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare cât și metodele moderne!

BIBLIOGRAFIE

- [1] Miron Ionescu, Ioan Radu, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.
- [2] Romiță Iucu, Marin Manolescu, Elemente de pedagogie, Editura Credis, București 2004.
- [3] Michaela Logofătu, Mihaela Garabet, Anca Voicu, Emilia Păușan, Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în școala modernă, Editura Credis, București, 2003.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE ONLINE

Prof.înv. primar Vîlceanu Delia
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Trăim în era informației, cunoscută și ca era digitală, care este o perioadă din istoria omenirii caracterizată prin trecerea de la producția industrială la informație și computerizare, schimbând semnificativ modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu instituțiile publice.

Progresele în tehnologia digitală au permis elevilor să aleagă ce, cum și când să învețe. Se străduiesc pentru o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor lor individuale. O cultură a învățării independente se dezvoltă puternic atunci când oamenii se îndreaptă să continue să învețe.

E necesară prezența mai multor activități de predare-învățare cu elevii, să nu fie doar teorie.

Metodele interactive de predare online pot fi:

Chestionare și quiz-uri

Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care îți permit să evaluezi gradul de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate.

Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întreba elevii despre ce au discutat azi la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă majoritatea elevilor au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul face aproximativ tot ce trebuie.

Proiectul

Proiectul este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pun elevii în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri. Cu ajutorul accesului la internet și la volumul mare de informații, aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

Jocurile didactice

Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală. Astfel, tu, ca și cadru didactic, trebuie doar să îl identifici sau chiar să îl creezi. Există multe platforme care îți oferă această opțiune și tutoriale despre cum ar trebui să folosești platforma.

Avantajele respectivelor metode interactive de predare:

– pregătirea devine individuală, ținând seama de caracteristicile personalității, interesele și nevoile fiecărui elev;

– devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;

– percepția vizuală se îmbunătățește de mai multe ori, procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;

– activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia primesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrat pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți elevii învață în același ritm.

Dacă materialele didactice vor fi structurate în așa fel încât să plaseze copilul pe primul loc, atunci acesta va participa la activitățile școlii cu plăcere.

Bibliografie:

Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;

Ceobanu Ciprian – “Învățarea în mediul virtual”, Editura Polirom, 2016;

<https://gutenberg.ro/4-metode-interactive-de-predare-online>

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCATIONALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

Motto:

“Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare - oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga.”

Jean Piaget

Autor: Rus Daniela

Liceul de Arte "Regina Maria" Alba Iulia

Într-o societate a carei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie și se învață precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea instrumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-și diversifice activitatea realizând acea diferențiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Construirea și utilizarea unor platforme educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode: - Posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente;

- Posibilitatea includerii de prezentări grafice;
- Posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web;
- Posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume.

Sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar. Elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp. Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar să se aibă în vedere câteva aspecte:

- aprecierea corectă a abilităților inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea instrumentelor IT și mai ales cu lucrul pe astfel de platforme;
- elaborarea și transmiterea către elevi a unui set de instrucțiuni clare de lucru cu platformă; -stabilirea clară a sarcinilor ce le revin elevilor.
- asigurarea necesarului de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs și postarea pe platformă, dotarea corespunzătoare hardware și software în sălile destinate activităților, verificarea existenței la domiciliu a unei conexiuni la internet sau facilitarea utilizării unei stații de lucru în cadrul unității școlare).

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la accentuarea studiului individual, dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime, dezvoltarea inițiativei, situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea

spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Pentru a-și atinge scopul, mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul Internet-ului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții etc.

Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face. E bine să știm să comunicăm cu sau prin calculator, dar și cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât și umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învățământ și de volumul mare de informație, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Cele mai des utilizate platforme educaționale folosite în școală sunt:

WIKISPACES

Wikispaces este proiectat pentru a fi ușor și distractiv, pentru a se putea concentra pe ceea ce se dorește a se realiza cu elevii, profesorii, și oricine altcineva care are nevoie pentru a lucra.

Wikispaces nu se limitează la text. Se pot crea mai multe pagini, fiecare dintre ele putând avea imagini, clipuri video, forumuri de discuții, documente, foi de calcul și mai mult. Se poate lucra la eseuri sau alte proiecte bazate pe text, dar se pot încărca, de asemenea, notițe pentru lucrul în clasă și teme pentru acasă sau se pot crea cu elevii proiecte multimedia interesante. Spațiile wiki se pot folosi:

- ca simple site-uri web
- pentru grupuri de proiecte
- pentru gestionarea documentelor școlare
- pentru discuții și dezbateri cu elevii
- pentru colaborare cu alți profesori
- pentru gestionarea temelor pentru acasă sau a altor activități extrașcolare
- pentru colaborare cu elevii altei școli din țară sau din străinătate.

AEL

AeL oferă suport pentru predare/învățare, evaluare și notare, administrarea, proiectarea și monitorizarea conținutului. De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării și sincronizării între centrele locale și regionale din cadrul programului SEL.

AeL permite vizualizarea și administrarea unor tipuri vaste de conținut educațional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciții, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaționale acționează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă și permite o căutare facilă. Conținutul poate fi structurat și adaptat în funcție de nevoile profesorilor și îmbogățit cu informații legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc. Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate și aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaționale. Baza de cunoștințe oferă funcții de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte cheie.

Avantajele acestui tip de învățare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

Față de sistemul tradițional de învățământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje:

- independența geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conținutul materialului educațional de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal și a rețelei;
- accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educație, prin care se înțelege accesul la educație prin Internet în timp real, de oriunde și oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependență de timp;
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional;
- individualizarea procesului de învățare – fiecare instruit are un ritm și stil propriu de asimilare și se bazează pe un anumit tip de memorie în procesul de învățare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat și repetat, controlându-și rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent; unii subiecți au un randament mai bun în weekend, alții la primele ore ale dimineții;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecții pe tot parcursul procesului de învățare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online și până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însusirea cunoștințelor au dus la concluzia că, în general, un material educațional diversificat este reținut în proporție de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate;
- administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securității utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenților și a serviciilor oferite în rețea;
- costuri reduse de distribuție – software-ul educațional sau soluțiile electronice de învățare nu sunt ieftine. Totuși, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învățare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spațiilor pentru cursuri, cazarea și masa subiecților;
- timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcție de soluția de tehnică adoptată, și timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăța online sau offline, pe computer;
- interacțiuni sincrone și asincrone – cele două tipuri de interacțiuni dintre instructori și instruiți se pot completa;
- tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunțat, în timp real, și evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod facil și de către evaluatorii cei mai avizați;
- dacă învățământul tradițional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniți subiecți de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând granițele spațiale.

Dezavantajele educației de tip e-learning sunt:

- rata mare de abandon a studenților – acest tip de educație la distanță necesită eforturi consistente și susținute din partea tuturor participanților la procesul instrucțional. Studenții trebuie să fie extrem de motivați, altfel se instalează fenomenul de abandon școlar care este mult mai frecvent în educația la distanță decât în învățământul tradițional. După studiile făcute, există câțiva factori care pot influența abandonul școlar și care pot fi exploatați pentru a limita această tendință: - prezența – tutorele și studentul trebuie să fie prezenți chiar și într-o comunitate virtuală; - egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în așa fel încât toți participanții să aibă oportunitatea de a interveni într-un anumit subiect de discuție; - grupuri de lucru cât mai mici – care să permită o mai bună împărțire a sarcinilor și activităților; - stilul de predare și gradul de însusire al cunoștințelor reprezintă un factor important. Aceasta înseamnă folosirea unor formate de cursuri online specifice acestui tip de educație și care să se adapteze cunoștințelor subiecților.

- necesită experiență în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanților li se solicită anumite cunoștințe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicații sau medii adiționale care presupun cunoștințe tehnice suplimentare.

- costuri mari pentru proiectare și întreținere – acestea includ și cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informațiilor în rețea, întreținerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educațional clasic, acestea sunt net mai mici.

În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educație tradiționale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unitățile de învățământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizațiilor cele mai diverse.

BIBLIOGRAFIE

- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ștefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning*, Editura Litera International, București, 2008
- Drăgănescu, M., acad.(2001), *Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii*, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro
- Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), *Tehnologii de comunicație, multimedia și e-learning în educație*, Note de curs, Biblioteca virtuală a Universității Spiru Haret.

MODALITĂȚI DE EFICIENTIZARE A ACTULUI DIDACTIC PRIN UTILIZAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE DIGITALE

Prof. GOMAN CLAUDIA-SANDA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ÎNV.GÂLGĂU IOSIF" PĂGAIA

Învățământul se schimbă de la un an la altul, iar o dată cu evoluția rapidă a tehnologiei, și elevii au început să nu mai fie atât de receptivi la metodele clasice de predare a materiei în școli. Lumea contemporană reprezintă o permanentă și inedită provocare pentru educație. Tehnologiile digitale nu reprezintă o simplă adăugare în planul de învățământ, ele sunt integrate deplin „în serviciul educației” la toate nivelurile sistemului școlar. Complexitatea crescută a școlilor și mediilor de învățare de astăzi sugerează nevoia realizării într-o nouă manieră a activităților educaționale.

Resurselor educaționale digitale sunt foarte utile atât elevului cât și profesorului însă folosirea acestora trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Acestea trebuie folosite astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție. Acesta trebuie să fie pregătit pentru schimbări, să le întâmpine cu entuziasm nu cu frică și rezistență. Dacă elevii sunt orientați cu încredere spre schimbare, ei vor simți nevoia de a fi instruiți cât mai bine pentru a face față noilor tipuri de profesii. Profesorul trăiește el însuși într-o societate în schimbare, și din fericire, în prima linie a schimbării, astfel încât va trebui să se adapteze, să se acomodeze, să se perfecționeze continuu.

Deci, introducerea în școală a Internetului și a tehnologiilor moderne a dus la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învățământ vizează următoarele obiective:

- **Creșterea eficienței activităților de învățare**
- **Dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual**

Atingerea acestor obiective depinde de gradul de pregătire al profesorului în utilizarea resurselor educaționale digitale, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoștințele și abilitățile acestora, de atmosfera din clasă și tipul programelor folosite, de timpul cât se integrează softul în lecție, de sincronizarea explicațiilor cu secvențele utilizate, de metodele de evaluare, de fișele de lucru elaborate.

În același timp, resursele educaționale digitale, construiesc contexte pentru aplicații ale conceptelor studiate, permit verificarea soluțiilor unor probleme sau identificarea condițiilor optime de desfășurare a unui nou experiment.

Utilizarea resurselor educaționale moderne permit o înțelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale în favoarea unor activități de învățare care să implice procese cognitive de rang superior: elaborarea de către elevi a unor softuri și materiale didactice necesare studiului. Se dezvoltă astfel creativitatea elevilor. Aceștia învață să pună întrebări, să cerceteze și să discute probleme științifice care le pot afecta propria viață. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social.

În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de capriciile profesorului. Poate chiar să se autoevalueze singur. Este redusă starea de stres și emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare sunt realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite.

Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate care să ducă la reținerea mai rapidă a informației esențiale. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau în scopul îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html.

Elevii pot realiza pagini web de prezentare a școlii, a orașului, a țării (cu obiective turistice), a culturii, obiceiurilor și tradițiilor poporului român, a materialelor didactice elaborate de ei și de profesorii lor, de informare

(subiecte și bareme de corectare pentru diferite examene și concursuri școlare, manifestări științifice și cultural artistice, cărți și reviste școlare, cursuri de pregătire și perfecționare pentru elevi și pentru profesori, grafice de desfășurare a olimpiadelor și examenelor, documente oficiale, forum de discuții, note ale elevilor și date despre activitatea lor în școală, anunțuri și mică publicitate, statistici realizate de elevi pe diverse teme, mesaje, cursuri opționale).

De asemenea elevii pot fi antrenați în realizarea unor Cd-uri, afișe, grafice, reviste, teste, diferite programe și softuri educaționale, jocuri, pliante publicitare, dicționare on-line, activități educative interactive care să antreneze copiii de pe întreaga planetă.

Instruirea și învățarea bazată pe Web (Web-based learning) oferă astfel elevilor interactivitatea (posibilitatea schimbului de păreri, opinii, materiale), mediu multimedia (matrialele prezintă cel puțin două elemente multimedia: text, grafică, audio, animație, video etc), mediu deschis (se pot accesa diferite pagini Web sau aplicații), mediu sincron și asincron de comunicare, independența față de echipamente, distanță și timp (elevii pot utiliza orice calculator conectat la Internet și pot comunica cu persoane din orice colț al lumii).

Se poate spune deci că utilizarea Internetului și a tehnologiilor moderne reprezintă cea mai complexă formă de integrare a educației informale în educația formală.

Deși avantajele utilizării TIC în educație sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-un “robot” care să știe doar să folosească calculatorul. El trebuie să realizeze atunci când este posibil experimentele reale, deoarece îi dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, abilitățile practice.

Se poate spune că integrarea resurselor TIC în educație este benefică și duce la o creștere a performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului.

TIC nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conținuturile existente într-o altă manieră, trebuie să ducă la modificarea modului de gândire și stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de personalitatea și de posibilitățile elevului.

Resursele educaționale digitale sunt fără îndoială, instrumente care au câștigat teren din ce în ce mai mult în acești ani și a făcut ca procesul educațional să fie unul mai atractiv, bazat pe lecții moderne și interesante, a creat noi oportunități și sprijină dascălul în munca sa. Însă responsabilitatea acestuia este din ce în ce mai crescută, pentru că a nu reuși să atragi elevul spre disciplină pe care o predai este mai puțin grav decât „a-l pierde” undeva pe drum. Astfel rolul său este, așadar, acela de a-i face pe elevi să nu își piardă interesul pentru școală și, mai mult, să îi motiveze, să își lărgască sfera de cunoaștere într-un mod activ, interesant și plăcut.

Utilizarea resurselor educaționale digitale în procesul educațional ne oferă multe posibilități și perspective pentru autodezvoltare, cercetare și realizarea unui proces educațional centrat pe elev. Acestea vor asigura crearea unui mediu de învățare în vederea creșterii accesului la educație de calitate și formării unor competențe cheie și profesionale, care să faciliteze integrarea pe piața muncii.

În concluzie putem spune că pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare cât și metodele moderne!

BIBLIOGRAFIE

- [1] Miron Ionescu, Ioan Radu, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.
- [2] Romiță Iucu, Marin Manolescu, Elemente de pedagogie, Editura Credis, București 2004.
- [3] Michaela Logofătu, Mihaela Garabet, Anca Voicu, Emilia Păușan, Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în școala modernă, Editura Credis, București, 2003.

PLATFORMELE EDUCAȚIONALE – O NECESITATE ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT ACTUAL

Profesor Chirilă Ana-Maria

Școala Gimnazială „Justin Pîrvu” Poiana Teiului, Neamț

În ultimii ani, tehnologiile informaționale și comunicaționale au schimbat natura relațiilor globale, digitalizarea s-a infiltrat în toate sferele de activitate, incluzând și sistemul de învățământ. Dacă eram obișnuiți ca actul instructiv-educativ să se desfășoare în sala de clasă, anul 2020 a produs o schimbare radicală, învățarea s-a mutat exclusiv în mediul online. Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru aceasta, predarea cu ajutorul mijloacelor digitale a devenit o necesitate. Eficiența procesului educațional a depins în cea mai mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne. Platformele online au devenit mediul în care atât educatorul cât și educatul au participat la actul instructiv-educativ.

Referitor la învățarea online, aceasta se realizează în medii sincrone și asincrone, sub supravegherea cadrului didactic, folosindu-se diverse dispozitive cu acces la internet.

În privința instrumentelor digitale pe care putem să le folosim, acestea pot fi clasificate în software educațional și aplicații online. Software-ul educațional este alternativa digitală la metodele tradiționale. El pornește de la competențele vizate de programele școlare și împletește conținuturile teoretice cu aplicațiile practice.

Există diverse tipuri de software educațional, una din clasificări ar fi următoarea:

"software interactiv de învățare (prezentarea interactivă a unor cunoștințe); software de simulare (simularea unor situații reale pe care elevul poate să le studieze pentru a formula diverse concluzii); software de exersare – drill and practice (pentru formare de priceperi și deprinderi specifice); software de investigație (dezvoltă gândirea critică, implică rezolvarea de situații problemă); software tematic – tutoriale (abordează teme diverse din programa școlară); software de testare (administrează diverse probe de evaluare)." (Grossec G & Crăciun D 2020:23-24)

Cu privire la cele mai utilizate platforme educaționale aș menționa următoarele:

Google Classroom, platformă recomandată de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. Această platformă face accesibilă postarea de materiale atât din partea profesorilor cât și a elevilor, notificări, acordare de note elevilor, lecții pe Meet, etc. Pentru utilizarea acestei platforme este necesară activarea licenței Google, precum și de conturi Google pentru toți utilizatorii. Aplicația a fost lansată în anul 2014 și până în prezent este folosită de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume.

Microsoft Teams este o platformă care beneficiază de un spațiu de lucru axat pe chat. Profesorii au posibilitatea de a alcătui repede clasele sau de a le împărți în grupuri mai mici, facilitând astfel lucrul în grup pe diverse proiecte, pot distribui elevilor materiale didactice, posta anunțuri, crea, distribui și evalua teste, pot transmite și evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă disponibilă doar în limba engleză care permite gestionarea claselor și activităților de învățare; cu atât mai mult permite înscrierea părinților, astfel că toate cele trei părți sunt implicate în procesul educațional, comunicarea fiind mult mai eficientă. Totuși, numărul de activități permise părinților este limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv și permite profesorilor și elevilor să transmită diverse materiale, chestionare, teste, să discute despre activitățile educaționale sau alte informații esențiale în funcționarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conținut distribuit de către membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât și link-uri sau materiale video.

Easyclass se află pe lista de platforme educaționale online pentru elevi recomandată de Ministerul Educației Naționale. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfață intuitivă, asemănătoare cu cea de Facebook și le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme și de a le reaminti de evenimente esențiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. La rândul lor, elevii pot posta materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit două platforme educaționale online pentru elevi. Școala Intuitext este dedicată profesorilor și elevilor din ciclul primar și gimnazial și poate fi folosită atât pentru învățare, cât și pentru evaluare. Examenul tău este o platformă care ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Națională de la sfârșitul clasei a VIII-a, la Limba Română și Matematică. Ambele platforme sunt avizate de Ministerul Educației Naționale, respectă programa școlară, prezintă explicații și simulări menite să-i pregătească pe elevi pentru examen, modele de rezolvări, pe etape, cu explicații la fiecare pas efectuat, teste care ajută elevii să-și verifice cunoștințele.

Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru o comunicare eficientă și în timp real. Varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanți. Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa video în timp real și permite crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât și pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Zoom oferă posibilități diverse de interacțiune: profesorul poate transmite informații cu ajutorul share screen, lecțiile pot fi înregistrate și se salvează automat în cloud putând fi revăzute, clasa virtuală poate fi securizată, profesorul poate utiliza sau restricționa, după caz, chat-ul interactiv, poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicațiile fără întreruperi.

Alte platforme educaționale, populare în rândul profesorilor și elevilor, în care sunt distribuite materiale didactice utile, sunt: Digitaliada, myKoolio, Kidibot, Kinderpedia și Ask. Pentru oricare dintre aceste platforme s-ar opta, este evidentă necesitatea utilizării acestora pentru continuarea procesului instructiv-educativ în momente când învățarea în sala de clasă nu este posibilă.

Bibliografie

Grosseck, G. Crăciun, D. *Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruirea online* Editura Universității de Vest, Timișoara, 2020:23-24

ÎNVĂȚAREA PRIN EXPERIMENT UTILIZÂND RESURSE DIGITALE

Prof. Dache Liliana, Colegiul Tehnic „I.D.Lăzărescu” Cugir

Putând fi considerată un model particular al conceptului „learning by doing”, învățarea prin realizarea de experimente reprezintă o modalitate de a învăța, pornind de la premiza că, oamenii pot asimila cunoștințe din experimente. Astfel se pot forma deprinderile de a crea lucruri, ceea ce reprezintă un alt tip de învățare.

Acest tip de învățare, este ușor implementabil, deoarece în cadrul ei se face apel la experiența personală și propriul bagaj de cunoștințe care permit aplicarea acestora în domenii mai puțin cunoscute și care se cer studiate.

Învățarea prin experiment dă posibilitate persoanelor să se depășească pe ei personal, să gândească, să experimenteze, să își asume responsabilități noi apărute pe parcursul învățării și de asemenea reprezintă o modalitate de învățare care nu s-ar fi putut realiza utilizând metode clasice. Realizarea unui experiment dezvoltă spiritul de observație, dorința de investigare capacitatea de interpretare obținându-se astfel o educație formativă.

În cadrul acestui tip de învățare sunt încadrate toate simțurile corpului uman: creier, minte, suflet, inimă, astfel încât, pe parcursul utilizării învățării prin experiment sunt dezvoltate aptitudini și comportamente noi. Cu cât este mai mult utilizat acest tip de învățare, cu atât experiență dobândită devine mai extinsă.

Concepută în corelație cu etapele specifice modelului „learning by doing”, învățarea bazată pe experiment conduce elevul de la observarea unor fenomene pe baza demonstrației la observarea fenomenelor prin activitate individuală (faza formării operațiilor concrete). Realizarea practică a experimentului pe baza observațiilor individuale (faza operațiilor formale), când se cristalizează structura formală a intelectului, este urmată de interpretarea fenomenelor observate, ceea ce corespunde fazei celei mai înalte dintre treptele ierarhice ale dezvoltării (faza operațiilor sintetice).

În prezent, în acord cu orientările actuale din literatura de specialitate, apare ca necesitate utilizarea majoritară a experimentelor individuale, deoarece se consideră faptul că „elevul se dezvoltă prin exercițiile pe care le face, și nu prin acelea care se fac în fața lui”. Motto-ul este o interpretare a lui Confucius: „Ce aud, uit, ce văd, îmi amintesc, ce fac, înțeleg”, doar că, odată cu noua viziune asupra învățării, „learning by doing”, accentul trece de la predarea materiei spre învățarea și spre individualizarea învățării.

Utilizarea experimentului de laborator, prin caracterul activ-participativ pe care îl oferă procesului de învățare, reprezintă un exemplu de învățământ centrat pe elev, profesorul devenind un coparticipant la activitățile desfășurate. Astfel, se crează un cadru care favorizează inițiativa, spontaneitatea și creativitatea elevului, dar și dirijarea și îndrumarea acestuia de către profesor.

Experimentul practic are avantajul contactului direct al elevului cu aparatele și întreg procesul care se realizează. Dotarea unui laborator sau atelier va fi întotdeauna limitată datorită varietății și uneori dimensiunilor componentelor necesare. De asemenea, există fenomene sau procese care pot pune în pericol siguranța participanților la experiment. În aceste situații experimentul practic nu este cel mai recomandat.

În prezent s-a constatat o evoluție și aplicabilitate tot mai mare a experimentului de tip virtual. Prezentarea, aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor în procesul educațional este dependentă de realizarea și studierea experimentală a proceselor. Laboratoarele, oricât de dotate ar fi nu pot cuprinde varietatea de materiale și componente necesare efectuării tuturor experimentelor necesare. Substituirea acestora se poate realiza cu ajutorul calculatorului considerat, până în prezent „cel mai puternic instrument de instruire și educație.” Calculatorul permite studierea proceselor, reproducerea de fenomene, testarea circuitelor, etc. în condiții artificiale, dar de maximă siguranță. Varietatea de softuri care poate fi implementată într-un calculator permite realizarea de experimente pentru diverse discipline, fiind de asemenea favorizată utilizarea de cunoștințe din domenii multi și transdisciplinare.

Experimentul virtual, pentru a putea fi considerat „experiment de cercetare și sursă de cunoaștere”, trebuie să fie realizat pe baza unui model teoretic/fizic, derularea experimentului, prin introducerea sau generarea

datelor să fie făcută într-un mediu controlat, iar măsurătorile efectuate, respectiv rezultatele obținute să aibă o finalitate pentru procesul sau fenomenul studiat.

Un **experiment virtual de tip calitativ**, se concentrează pe studiul cauză-efect. Se pot simula și studia diverse procese, fenomene și legi fizice prin realizarea unor experimente complexe în care se poate interveni din exterior cu diverși factori perturbatori pentru a determina reacțiile care pot să apară.

Experimentul virtual de tip cantitativ permite stabilirea și verificarea relațiilor dintre mărimile fizice ce intervin în experiment, pe baza măsurătorilor efectuate. Se urmărește modificarea răspunsurilor prin variația datelor care sunt introduse, se determină influența erorilor și modul în care acestea pot fi înlăturate, sau se poate verifica corectitudinea soluțiilor teoretice.

Realizarea cu ajutorul calculatorului a unui experiment virtual este foarte agreat de către elevi, intervențiile asupra experimentului și schimbările obținute sunt vizibile imediat pe ecran, putând fi făcute și vizualizate în timp real.

Experimentul pe platforme mecatronice reprezintă o îmbinare a celor două tipuri de experimente deoarece platformele mecatronice sunt construite dintr-o componentă hardware și o componentă software putând astfel satisface cerințele pentru experimentele virtuale și reale. Structura platformelor mecatronice este obținută prin interconectarea modulelor ce permit configurarea de sisteme și procese complexe. Datorită flexibilității acestora este posibilă reconfigurarea pentru realizarea de diverse experimente. Implementarea diverselor softuri favorizează diversificarea strategiilor de conducere și control, optimizarea funcționării proceselor studiate, precum și modalități de depistare și remedierea a eventualelor defecțiuni ce pot să apară.

Platformele mecatronice portabile permit realizarea de experimente oriunde și oricând și sunt realizate din module care au prețuri și greutate reduse. Un rol important este atribuit platformelor virtuale care includ laboratoare virtuale, biblioteci virtuale și baze de date.

Studiul mașinilor electrice în sistemul preuniversitar ridică probleme serioase în ceea ce privește construcția acestora, principiul de funcționare și utilizarea în diverse acționări. Necesitând cunoștințe din domeniul mecanic, electric, din fizică și matematică, mașina electrică poate fi considerat un exemplu de inter și transdisciplinaritate, care poate fi învățat și studiat doar pe baza și principiile unui produs mecatronic.

Descrierea structurii și a funcționării pot fi înțelese beneficiind de experimentul virtual, utilizând sistemul AEL(Fig.1.).

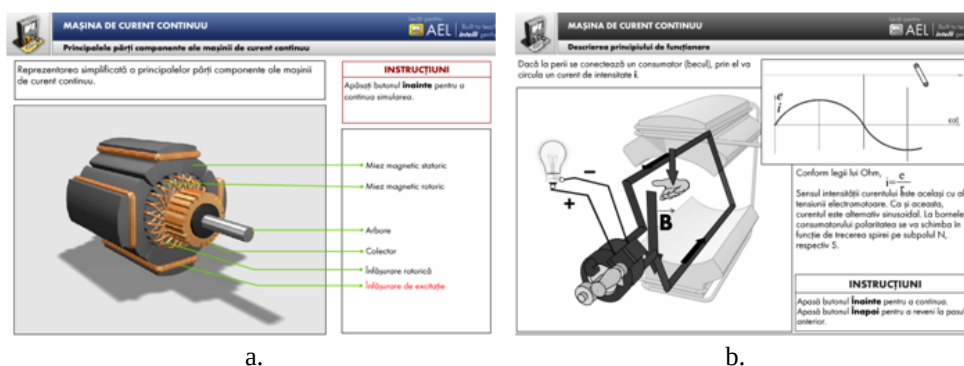

Figura 1. Pagina AEL, (a-Construcția mașinii de c.c., b- Principiul de funcționare)

Utilizarea platformei didactice LEGO Mindstorms, sporește abilitățile elevilor dar face un apel la creativitatea acestora, creativitate care reprezintă vectorul progresului științific și tehnic. Platforma conține trei servomotoare acționate de motoare de c.c. astfel încât pot fi realizate sisteme în mișcare cu diverse posibilități de acționare. Servomotorul LEGO este un motor de curent continuu, iar parametrii generali ce pot fi modificați sunt: Portul pe care este legat motorul la controler (1), sensul de rotație a motorului (2), puterea motorului (3), durata mișcării (5).

Figura 2. Servomotorul LEGO

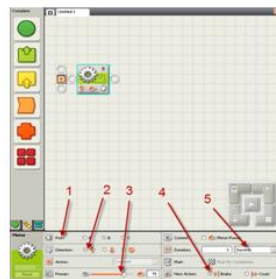

Figura 3. Programarea motorului de c.c.

Cel mai important argument pentru experimentul virtual este faptul că dă prilejul să poată fi vizualizate concepte abstracte, să se observe evenimente la scară atomică sau astronomică, și să se viziteze medii sau să se interacționeze cu evenimente pe care distanța, timpul sau factorii de siguranță le fac de neatinș.

Tabelul 1. include succint câteva din argumentele principale pentru și împotriva expunerii inevitabile a societății la o cultură a realității virtuale.

Tabelul 1. Argumente pro/contra de utilizare a realității virtuale

PRO	CONTRA
-RV elimină diferențele de nivele sociale, pot fi găsite multe asemănări în ciuda diferențelor de vârstă, cultură și orientări lingvistice; -oamenii vor fi adunați împreună pe baza intereselor comune în loc de pura locație geografică; -comunicarea va fi totodată o provocare, dar va avea și beneficii, mult mai eficace și productivă și prin urmare mult mai plăcută; -o oportunitate extraordinară pentru fiecare persoană conectată pentru a-și găsi domeniul sau disciplina; -după ce s-a folosit un mediu ce furnizează o exprimare liberă în totalitate, comunicarea directă poate fi găsită ca limitată.	-un inevitabil aspect al vieții sociale este formarea și întreținerea relațiilor interpersonale; -interacțiunea nu ar trebui să fie substituită comunității; -separarea celor cu posibilități de cei fără posibilități, o tehnologie a națiunilor industrializate în era informatică; -va furniza un mediu de comunicare în care teama dezamăgirii și beneficiile creativității sunt amplificate dincolo de nivelele pe care oamenii le experimentează momentan în interacțiunile interpersonale; -ar putea duce la o scădere a respectului de sine, sentimente de inutilitate și insignifianță, chiar și la acte de autodistrugere.

În prezent, beneficiind de avantajele acestor tipuri de experimente, se pune problema care dintre acestea poate fi mai util și în ce condiții. S-a constatat faptul că cea mai optimă soluție este atunci când experimentul se realizează pe baza unui model teoretic implementat pe calculator, astfel încât modelul virtual obținut va permite determinarea parametrilor optimi, și diverse modelări, după care, pe baza rezultatelor obținute se trece la realizarea experimentului real. Se constată că experimentul virtual reprezintă astfel, legătura dintre modelul teoretic și experimentul real.

Bibliografie:

1. Berian, Sergiu, Mătieș, Vistrian, *Transdisciplinaritate și mecatronică*, Editura Curtea veche, București, 2011
2. Cerghit, I. *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006

3. Dache, Liliana, Platformele mecatronice, suport pentru experimentul practic și experimentul virtual. *Simpozionul Național „Convergențe și provocări în domeniul științelor exacte și ingineresti”*, ed. a 3-a, vol. 3. Editura Aeternitas, Alba Iulia, 2013. p.63-73.
Mătieș, Vistrian, *Platforme mecatronice pentru educație și cercetare*, Editura Todesco, Cluj-Napoca, 2009

MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ A PROIECTULUI REFERITOR LA STABILIREA CICLULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT ÎN CARE ELEVII SE APROPIE, PRIN STILUL LOR DE ÎNVĂȚARE, CEL MAI MULT DE ÎNVĂȚAREA EFICIENTĂ

Țurcaș Petru Cristian, student anul al II-lea la Universitatea București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Departamentul de Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar

Titlul proiectului: Stabilirea ciclului de învățământ în care elevii se apropie, prin stilul lor de învățare, cel mai mult de învățarea eficientă

Termeni cheie: învățarea eficientă, tehnici de muncă intelectuală, învățare permanentă, legități, ciclu de învățământ

Rezumatul proiectului: Studiul propune analiza modului în care elevii din ciclul de învățământ primar, gimnazial sau liceal se apropie prin stilul lor de învățare, de învățarea eficientă care *devine o componentă esențială a vieții profesionale și a succesului, o finalitate formativă majoră a instruirii.*

Ipoteza de la care se pornește este supoziția că elevii din ciclul primar se apropie cel mai mult, prin stilul lor de învățare de învățarea eficientă.

Având în vedere că trăim într-o societate informațională sau mai exact spus în epoca informatizării, a revoluției tehnico-științifice și a unui sistem multimedia extrem de performant și unde, din păcate, nivelul actual al cunoștințelor și al aptitudinilor se perimează într-un ritm neobișnuit de alert, *învățarea eficientă devine o componentă esențială a vieții profesionale și a succesului, o finalitate formativă majoră a instruirii.* Or, trebuie să știm ce să învățăm și cum să învățăm, să ne formăm tehnici de muncă intelectuală ca să facem față schimbărilor impuse de dinamica societății. De aceea, problema stabilirii ciclului de învățământ în care elevii se apropie, prin stilul lor de învățare, cel mai mult de învățarea eficientă, trebuie elucidată.

Un profesor motivator, pentru care profesia sa este ridicată la rang de artă este atent la dinamica învățării elevilor săi, urmărind facilitarea învățării eficiente.

Descrierea proiectului: S-a aplicat un chestionar mai multor unități de învățământ în cadrul studiului de caz întreprins în urma parteneriatului încheiat de acestea cu Liceul Pedagogic "Ion Bolcaș", Beiuș, Școala Gimnazială "Herăstrău" București și a altor participanți, prin colaborarea a trei cadre didactice, un student la PIPP, Universitatea București și trei reprezentanți ai părinților din trei consilii profesionale. În cele ce urmează s-au analizat, din lipsa de spațiu redacțional, rezultatele obținute la clasa a II-a (26 elevi) și a IX-a (22 respondenți) din Liceul Pedagogic "Ion Bolcaș", Beiuș și la clasa a VIII-a (33 elevi) din Școala Gimnazială "Herăstrău" București. Scopul a fost analiza modului în care elevii din ciclul de învățământ primar, gimnazial sau liceal se apropie prin stilul lor de învățare, de învățarea eficientă. Prin concluziile la care s-a ajuns în urma interpretării rezultatelor s-au propus unele măsuri de remediere știut fiind faptul că scopul demersului educațional este acela de a crea oameni capabili să performeze pe o piață a muncii în continuă schimbare, instabilă economic, oameni pentru care învățarea pe tot parcursul vieții este un stil de viață.

Concluziile desprinse prin analiza răspunsurilor la cele zece întrebări sunt:

1. Care dintre afirmațiile de mai jos vă reprezintă cel mai mult (Alegeți o singură variantă):

a) *învăț mai bine după imagini* /b) *învăț mai ușor când cineva îmi explică* /c) *învăț mai bine când îmi aud propria voce* /d) *învăț mai bine când discut materialele de învățat cu un coleg* /e) *învăț mai bine dacă scriu informațiile*

CONCLUZIE: indiferent de ciclul de învățământ căruia îi aparține respondentul și chiar dacă se acumulează o anumită experiență a învățării odată cu parcurgerea anilor de studiu, rămâne prioritară înțelegerea informațiilor prin intermediul explicațiilor.

2. În procesul de învățare utilizați scheme de organizare a informațiilor și /sau hărți conceptuale?

a) da /b) nu

CONCLUZIE: indiferent de ciclul de învățământ căruia îi aparține respondentul, răspunsul majoritar este afirmativ. O metodă care facilitează învățarea eficientă este în toate trei cazurile, metoda învățării sintetice (integrală, concentrată) aplicabilă atunci când conținutul de învățat nu este voluminos și dificil. Cheia eficienței învățării în această metodă este reprezentată de lecturarea și repetarea materialului în întregime. A treia oară, în urma lecturii conținutului de învățat, se notează definițiile, ideile principale și cele secundare, concluziile într-un rezumat al textului, la final, expunând și punctele proprii de vedere, deci, în procesul de învățare apar scheme de organizare a informațiilor.

3. *În timp ce învățați: (alegeți maxim 2 variante)*

a) *ascultați muzică pe fundal /b) lăsați televizorul pornit/c) vorbiți la telefon cu un prieten /d) preferați să fiți singuri pentru a avea liniște / e) altele*

respondenți învățământ primar – răspuns majoritar – preferă să fie singuri; respondenți învățământ gimnazial - preferă singurătatea dar există și o parte destul de mare de elevi care preferă și să asculte muzică; respondenți învățământ liceal - preferă singurătatea dar există și o parte destul de mare de elevi care preferă și să asculte muzică

CONCLUZIE: funcția specifică a atenției este cea de orientare, selectare și concentrare selectivă a energiei psihonervoase în vederea facilitării proceselor de cunoaștere. În învățământul primar, se poate vorbi de un volum redus al atenției (specific vârstei și al noutății situațiilor cărora elevii trebuie să le facă față în școală, în primii ani) și de o dificultate a distribuirii ei asupra mai multor activități sau obiecte. De aceea, elevii preferă liniștea fără factori perturbatori. Pe măsură ce cresc, copiii cedează tentației de a avea și alte preocupări simultane cu învățatul. Ei consideră că liniștea locului de studiu aseasonată cu muzica asigură climatul perfect al învățării. Dar, ținând cont de **memoria de lucru, descrisă de mulți psihologi ca fiind abilitatea** de a reține o cantitate specifică de informații în timp ce intervin alte informații sau sarcini de realizat, se poate afirma că aceasta poate deține doar o cantitate limitată de informații la un moment dat, limitând capacitatea noastră de a gândi când vine vorba de lucruri multiple. Este afectată deci atenția, calitatea și cantitatea de informații care sunt stocate și procesate în memoria pe termen scurt sau lung. O parte dintre elevi poate reușesc să își planifice și așa pașii necesari atingerii obiectivelor, fiind multitasking.

4. *În ce moment al zilei obișnuiți să învățați?*

a) *dimineața / b) la prânz /c) seara /d) noaptea târziu*

respondenți învățământ primar – răspuns majoritar – prânz; respondenți învățământ gimnazial - preferă să învețe dimineața; respondenți învățământ liceal – răspuns majoritar – seara

CONCLUZIE: Obișnuința de a învăța în anumite momente ale zilei, din păcate nu mai ține de bioritm, ci de orarul impus în sistemul de învățământ. Unii sunt "ciocârlii,, având un "spor" la învățat în prima parte a zilei, alții "bufnițe", cochetând cu liniștea perfectă a nopții. Deci, obișnuința de a învăța va suferi modificări și rezultatele învățării nu vor fi pe măsura capacităților reale ale subiecților.

5. *Când considerați că învățați cel mai ușor: (puteți alege maxim 2 răspunsuri)*

a) *când sunteți fericiți / b) când sunteți triști / c) când sunteți stresați / d) când sunteți plictisiți /e) când sunteți furioși / f) când sunteți relaxați*

respondenți învățământ primar – răspunsuri majoritare – fericit și relaxat; respondenți învățământ gimnazial – relaxat / fericit / o mică parte stresat; respondenți învățământ liceal - relaxat / fericit /plictisit

CONCLUZIE: Indiferent de ciclul de învățământ, elevii preferă să studieze având o stare mentală de bine, caracterizată de emoții plăcute, cu alte cuvinte, când sunt fericiți. Această "stare de mulțumire sufletească intensă și deplină" care este fericirea vine însoțită de relaxare și abia atunci este favorizată o înțelegere facilă a materialului de studiat. Se observă însă, în cazul celor din gimnaziu, apariția stresului iar în cazul celor de la liceu, plictiseala (care poate evolua în timp, conform cercului emoțiilor lui Plutchik, la dezgust și chiar la silă vis – a – vis de învățare).

6. *Când considerați că învățarea este mai eficientă? Argumentați răspunsul.*

a) *când învățați cu un prieten/coleg / b) când învățați singur*

CONCLUZIE: din răspunsurile primite se pot desprinde următoarele: nu se dorește prezența unor „ochi din umbră care văd totul” (părinți, bunici, frați sau surori mai mari, etc), ochi care apar atunci când vine în vizită un prieten / coleg; toți vor intimitate, de fapt toți vor să nu se știe cu exactitate ce fac, cât fac și cum fac.

7. *În ceea ce privește procesul de învățare care persoane vă ajută cel mai mult: (puteți alege maxim 2 răspunsuri)*

a) părinții / b) bunicii / c) profesorii / d) prietenii / e) colegii / f) alții

respondenți învățământ primar – părinții, profesorii; respondenți învățământ gimnazial – profesori, părinți, prietenii; respondenți învățământ liceal - colegii, profesorii, părinții, prietenii

CONCLUZIE: Se poate observa clar legătura dintre respondent, vârsta acestuia și persoanele cele mai importante din viața lui. Se știe că pentru copiii de vârstă mică, persoanele cele mai importante, cu cea mai mare influență asupra lui sunt părinții, astfel încât pe locul întâi în răspunsurile copiilor din învățământul primar, persoanele care îi ajută cel mai mult în procesul de învățare, sunt nimeni alții decât părinții, fiind secondati de profesori.

În învățământul gimnazial, cum deja copilul evoluează cu vârsta și crește gradul de independență, pe primul loc, persoanele care îi ajută cel mai mult ajung profesorii, iar în învățământul liceal, cum deja elevul valorizează relațiile interpersonale deasupra funcției, având pentru el prea puțină importanță rolul altor persoane adulte, având deja o independență ridicată, persoanele care îi ajută cel mai mult sunt colegii, părinții ocupând abia locul al treilea.

8. *Învățați mai ușor, în momentul în care puteți lega informațiile de viața cotidiană?*

a) da / b) nu

CONCLUZIE: Învățarea este mai eficientă în momentul în care elevii corelează informațiile studiate cu evenimente din viața cotidiană, fiind activată imaginația și memoria de lungă durată, deoarece, indiferent de ciclul de învățământ din care fac parte, este știut faptul că elevii învață mult mai bine prin metoda comparației și prin exemple, comparând informațiile noi cu lucrurile deja știute, care nu mai reprezintă un mister pentru ei.

9. *Înainte de a începe să învățați vă propuneți un obiectiv/ un scop pe care să îl îndepliniți la finalul procesului de învățare pe ziua respectivă ?*

a) de fiecare dată / b) uneori / c) niciodată

CONCLUZIE: toți respondenții au aplicat, în unanimitate, una dintre regulile de bază recomandate de specialiștii în psihologia învățării și anume să stabilească prioritățile / un obiectiv / un scop pe care să îl îndeplinească la finalul procesului de învățare pe ziua respectivă

10. *Câte ore vă alocați pe zi pentru a vă termina sarcinile de lucru (teme, învățat, lucru suplimentar)?*

respondenți învățământ primar – răspunsurile au orbitat în jurul unor intervale de timp alocate pentru învățare, astfel răspunsurile au fost grupate astfel: 25 elevi au răspuns că alocă învățării, sub două ore.

respondenți învățământ gimnazial – 14 elevi - 2-4 ore

respondenți învățământ liceal - 17 elevi alocă 2-4 ore, 3 elevi alocă 4-6 ore.

CONCLUZIE: Copiii care își alocă un număr mai mic de ore pentru învățarea acasă, pe zi, după ce au terminat orele de curs de la școală, se apropie mai mult de învățarea eficientă deoarece, fiind presați de timpul propus pentru învățare, vor fi mai productivi și mai atenți, câștigând astfel timp să se odihnească și să își recapete puterile pentru următoarea zi de școală. Astfel, randamentul poate fi mai bun pentru următoarea sesiune de învățare. Copiii care își propun mai multe ore pe zi de învățare, este posibil să aibă productivitate asemănătoare sau mai mică decât a celor care studiază mai puțin timp, deoarece va interveni oboseala, atenția nu va fi susținută atât de mult timp, astfel încât distracțiile vieții cotidiene vor pune stăpânire și vor avea mai puțin timp pentru odihnă iar randamentul lor pentru următoarea zi de școală și următoarea sesiune de învățare va fi semnificativ mai scăzut.

Concluzie finală:

Învățarea eficientă începe în clasele primare, unde copiii sunt ascultători, au mai puțini factori perturbatori care să le disipeze atenția, încep să se dezvolte, dar, nu putem să spunem neapărat că un ciclu de învățământ se apropie mai mult de învățarea eficientă comparativ cu altul. Depinde de personalitatea fiecărui elev în parte și de simțul de responsabilitate pe care îl are în acest proces, depinde de conținuturile predate care sunt numeroase și la un nivel de înțelegere destul de înalt, nefiind suficient de accesibile marii majorități a elevilor, ceea

ce conduce la o aprofundare deficitară, la alocarea unui timp pentru învățare din ce în ce mai mare dar fără rezultatele scontate și, mai ales, depinde de profesorii de la clasă care creează sau nu un mediu favorabil învățării eficiente.

Măsuri de remediere:

1. Acest studiu va ajuta cadrele didactice să intervină, la clasă și chiar în ședințele cu părinții, în vederea asigurării unei învățări eficiente, cu explicarea câtorva dintre cele mai importante reguli recomandate de specialiștii în psihologia învățării,

2. Cadrele didactice vor îndruma elevii în autoevaluarea asupra propriilor calități și aptitudini, în perfecționarea abilităților deținute și identificarea nevoilor lor pentru suport în învățare.

3. Depunerea de petiții în vederea restructurării programei școlare astfel încât materia să fie mai accesibilă majorității elevilor la clasă și să ofere conținuturi care să fie utile elevilor în viața de adult, deci elaborarea unui curriculum mai puțin aglomerat.

Stadiul actual al cunoașterii în domeniu: Majoritatea studiilor efectuate în ultimii ani indică faptul că programa școlară românească este foarte încărcată conținând multe informații care sunt depășite în viața de zi cu zi deci anumite materii pe care elevii le învață la școală nu îi ajută să se pregătească pentru viața de adult, în schimb pe lângă impedimentul timpului insuficient alocat pentru școală și învățat, nu mai există nici suficientă motivație intrinsecă pentru acest proces instructiv-educativ. Dacă motivația intrinsecă lipsește, atunci nici retenția materiei nu se realizează la cote maxime și nu mai putem vorbi de învățare eficientă. Din păcate, școala noastră continuă și astăzi să conserve un model industrial al producerii de cunoaștere și să ofere societății persoane pregătite de fapt pentru mediul socio-economic pe cale de dispariție. Dincolo de mitul olimpicilor și în ciuda lui, școala românească își pregătește absolvenții pentru trecut.

Gradul de originalitate / inovare și impactul preconizat al proiectului:

Determinarea unui număr din ce în ce mai mare de cadre didactice **să sprijine prin petiții**, restructurarea programei școlare astfel încât materia să fie mai accesibilă majorității elevilor la clasă și să ofere conținuturi care să fie utile elevilor în viața de adult, deci **elaborarea unui curriculum mai puțin aglomerat** (în care se aleg doar probleme semnificative ce caracterizează disciplinele școlare de bază, urmărindu-se aprofundarea lor), facilitând astfel o învățare eficientă ce poate crea capacitatea aplicării de către fiecare elev a cunoștințelor, mai departe, în viață.

Surse bibliografice:

1. Gardner Howard, Mentea disciplinată (Educația pe care o merită orice copil, dincolo de informații și teste standardizate), Editura Sigma, București, 2011.

2. Rusu Djulieta, Bejan Maria "Învățarea eficientă – finalitate formativă majoră a instruirii academice", Conferința "25 de ani de reformă economică în Republica Moldova: prin inovare și competitivitate spre progres economic" Chișinău, Moldova, Academia de Studii Economice din Moldova, 23-24 septembrie 2016.

APLICAȚII ȘI INSTRUMENTE DIGITALE UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA ONLINE LA GRĂDINIȚĂ

Prof.înv.preșcolar: Bîzu Elena Georgiana

Prof. înv. preșcolar:Coman Maria Floare

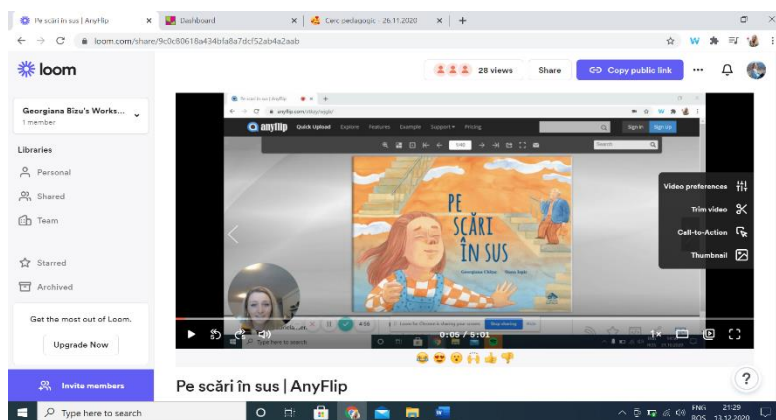
Grăd. P.P. Scufița Roșie, Alba Iulia

Educația digitală nu este despre tehnologie, ci despre pedagogia din spatele tehnologiei. Știm că există numeroase aplicații și platforme gratuite care ne pot ajuta în activitatea online sau blended cu preșcolarii. În ceea ce urmează, voi prezenta aplicațiile și instrumentele digitale create potrivit nivelului de vârstă al copiilor și care servesc la dezvoltarea competențelor și atingerea obiectivelor de învățare pentru grupa la care predau.

Primul instrument pe care doresc să îl prezint este **LOOM**. Acest instrument ne permite realizarea de tutoriale video pentru copii, care pot fi ușor integrate în proiectarea activităților online. Acest instrument este de un real ajutor în învățarea asincron și ne permite înregistrarea atât a monitorului dar și imaginea noastră în timp real prin intermediul webcam-ului. Loom plasează undeva în colțul din stânga (într-un cerc) filmarea care vine din webcam, iar pe tot ecranul va fi ceea ce vrei să înregistrezi: tot monitorul sau doar o anumită pagină web.

Am utilizat Loom în cadrul proiectului tematic: ”Familia mă ajută să cresc și să mă îngrijesc”, în cadrul activităților asincron. Pentru a crea această resursă, am utilizat cartea online ”Pe scări în sus” scrisă de Georgiana Chițac și Oana Ispir. Am înregistrat atât ecranul calculatorului cât și pe mine (în colțul stânga jos) citind povestea. Aplicația ne permite transformarea înregistrării într-un link, care poate fi partajat oriunde, astfel nu mai trebuie să ne îngrijorăm de dimensiunea unui video.

Link resursă creată: <https://www.loom.com/share/9c0c80618a434bfa8a7dcf52ab4a2aab>

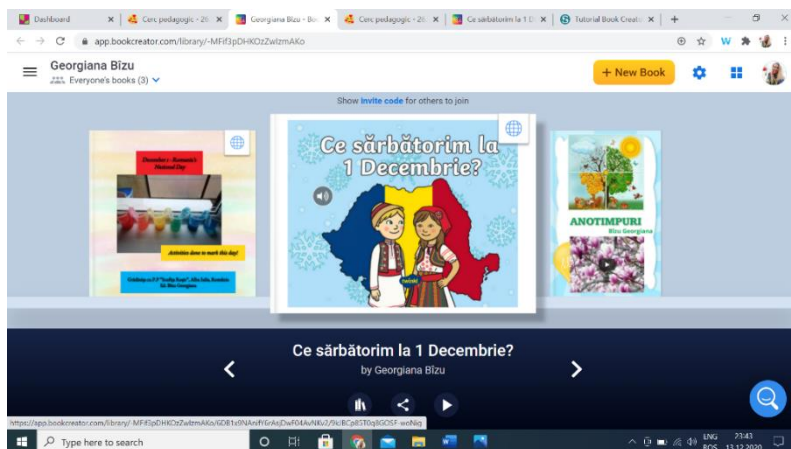
O altă aplicație care poate fi folosită în cadrul activităților asincron este **BOOK CREATOR**. Aceasta este o platformă prin care se poate crea cărți în format electronic pe un calculator sau pe o tabletă. La realizarea acestora pot contribui un autor sau mai mulți. Cărțile create se pot reedita, trimite, stoca în bibliotecă sau descărca după creare. Se poate alege coperta, mărimea cărții, numărul de pagini, se pot combina texte, imagini audio și video.

Am utilizat Book Creator în cadrul temei săptămânale: ”Sunt român, aici trăiesc, țara o sărbătoresc.” Prin resursa creată am transmis copiilor informații utile despre 1 Decembrie – Ziua națională a României. Această carte a fost primită de către preșcolari cu foarte mult entuziasm, deoarece acționând butonul de sunet copiii aud vocea educatoarelor care le citesc textul cărții. Aplicația ne permite inclusiv să ne filmăm în timp real utilizând camera web, ceea ce am făcut și noi, transmițând astfel și un mesaj video din partea noastră cu ocazia zilei de 1 Decembrie.

Resursa este publică și poate fi vizualizată accesând link-ul de mai jos sau codul SBJRTYR.

Link resursă:

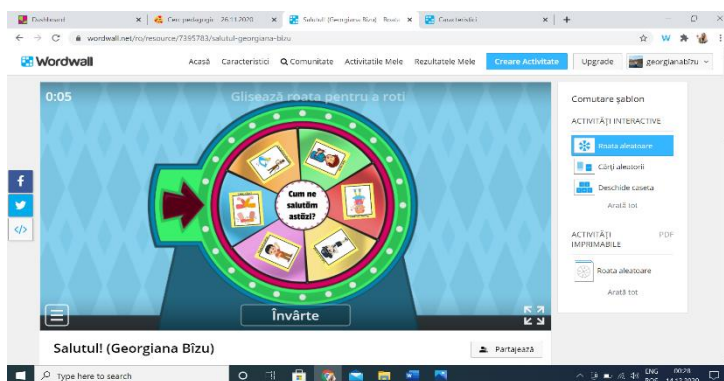
<https://read.bookcreator.com/6DB1x9NAnifY6rAsjDwF04AvNKv2/9kJBCp85T0q8GOSF-woNig>

Una dintre aplicațiile preferate de preșcolari este **WORDWALL**. Aceasta poate fi utilizată pentru a crea activități atât interactive, cât și imprimabile. Resursele sunt create folosind un sistem de șabloane. Acestea includ șabloane clasice familiare, ar fi Chestionarul și Cuvintele încrucișate dar și jocuri în stil arcade, precum Maze Chase și Airplane. Pentru a crea o resursă nouă se începe prin selectarea șablonului, apoi introducerea conținutului. Orice activitate pe care o crezi poate fi făcută publică. Acest lucru îți permite să partajezi linkul paginii sale de activitate prin e-mail, pe rețelele sociale sau prin alte mijloace.

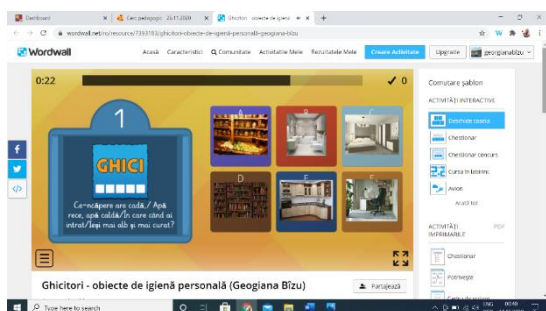
Am utilizat această resursă atât în învățarea asincron cât și în învățarea sincron în cadrul întâlnirilor online pe platforma Google Meet. În ceea ce urmează voi atașa câteva link-uri de la resursele create de noi, utilizate în cadrul activităților.

Pentru întâlnirea de dimineață folosim "Roata salutului" creată special cu formulele de salut pe care copii

le cunosc deja din sala de grupă.

Link Roata salutului: <https://wordwall.net/ro/resource/7395783>

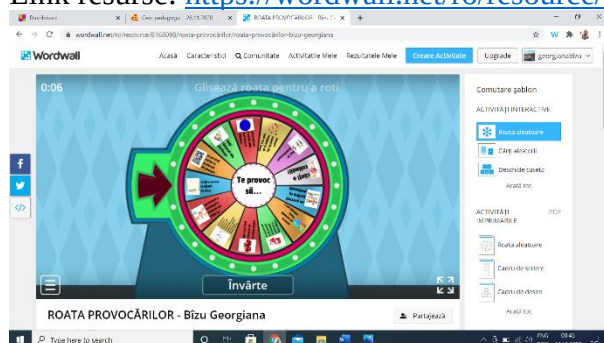

Pentru a realiza o activitate interactivă la finalul proiectului tematic "Familia o ocrotesc, dacă eu mă îngrijesc" am creat o resursă care propune o serie de ghicitori despre obiecte de igienă.

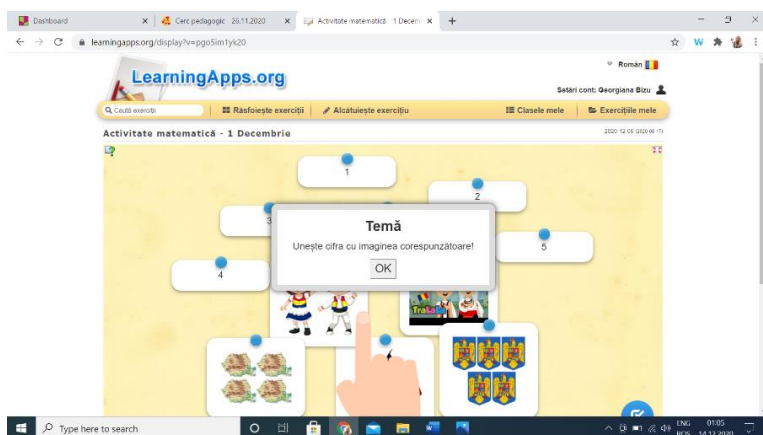
Link "Ghicitori despre obiecte de igienă": <https://wordwall.net/ro/resource/7393183>

Pentru activitățile de la ALA 2 am creat diverse jocuri distractive precum "Roata provocărilor" sau "Provocările lui Moș Crăciun."

Link resurse: <https://wordwall.net/ro/resource/8168098>; <https://wordwall.net/ro/resource/8412665>

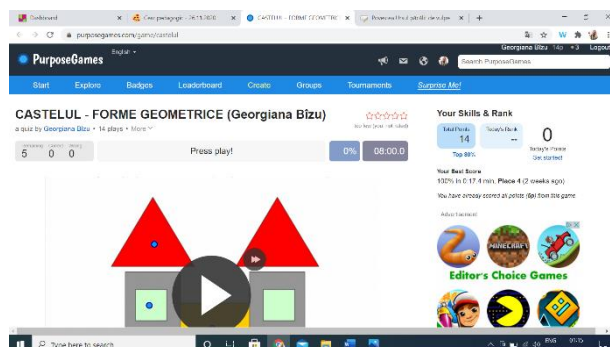
O altă aplicație care poate fi utilizată atât în învățarea sincron cât și în cea asincron este **LEARNINGAPPS**. Aceasta este o aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesele de învățare și predare prin module interactive. Aceste module de învățare pot fi integrate direct în conținuturi de învățare, dar pot fi și concepute online de utilizatorii înșiși sau pot fi modificate. Aceste module (denumite Apps) nu conțin un cadru special sau un scenariu concret de învățare, ci se limitează exclusiv la partea interactivă.

Am utilizat această aplicație în cadrul temei săptămânale: "Sunt român, aici trăiesc, țara o sărbătoresc." Tema resursei create a fost: Unește cifra cu imaginea corespunzătoare! Și a fost creată pentru Domeniul Științe – Activitate matematică.

Resursa poate fi vizionată accesând link-ul: <https://learningapps.org/view13691740>

Un alt instrument care poate fi utilizat atât în învățarea sincron cât și asincron este **PURPOSEGAMES**. Acesta poate fi accesat pe site-ul www.purposegames.com și vă permite să creați diverse activități interactive pentru preșcolari. Am utilizat această aplicație pentru a crea un joc online care are ca și scop verificarea

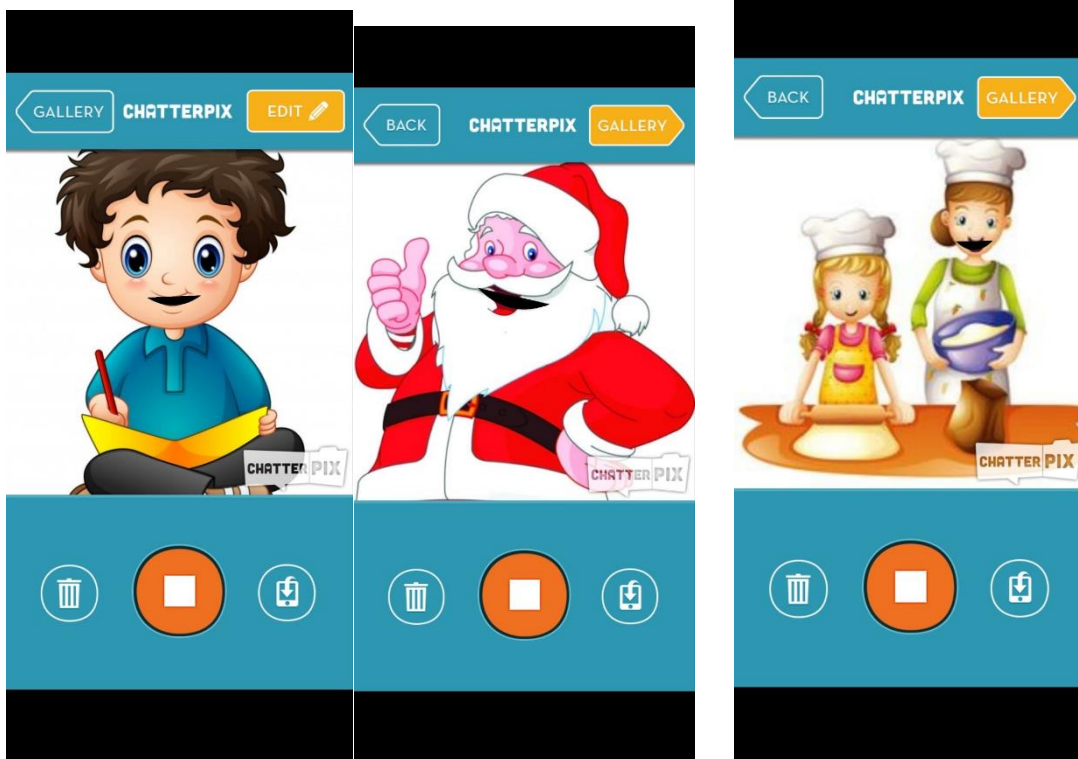

cunoștințelor copiilor în ceea ce privește formele geometrice.

Link resursă: <https://www.purposegames.com/game/castelul>

O altă aplicație pe care am utilizat-o de această dată doar în activitățile asincron este **CHATTER PIX KID**. Aceasta este o aplicație de editare foto gratuită, care dă voce unor imagini (fotografii/desene) și care se pliază pe conținuturi diverse. Este recomandată pentru activități individuale sau de echipă, pentru crearea de conținut media și literație. Aplicația este foarte simplă de utilizat și se poate folosi doar pe telefon, descărcând-o din Magazin Play/App Store. După descărcare se încarcă imaginea dorită, se creează "gurița" trasând cu degetul pe imagine și apoi se înregistrează mesajul transmis. Din păcate aplicația vine cu o limită de timp, 30 de secunde care ne limitează timpul pentru înregistrarea vocală. După ce s-au parcurs acești trei pași, video-ul realizat poate fi vizualizat și descărcat pe telefon și apoi transmis pe Google Classroom, Teams, Facebook, Whatsapp sau orice altă platformă.

Am utilizat această aplicație în cadrul activităților de memorizare, dând voce unor imagini care se pliază pe conținutul poeziei.

Bibliografie:

1. <https://chrome.google.com/webstore/detail/loom-forchrome/liecbddmkiiihnedobmlmillhodjkdmb?hl=ro>
2. <https://wordwall.net/ro/features>
3. <https://www.scribd.com/document/437210168/Tutorial-Book-Creator>
4. <https://learningapps.org/about.php>
5. <https://alem.aice.md/resources/conferinta-platforme-educationale-online/>

PLAN DE LECȚIE

Prof. Drăgoiu Olimpia Maria,
Școala Gimnazială Câmpeni, Alba

Clasa a IV-a

Aria curriculară: **Matematică și științe ale naturii**

Disciplina: **Matematică**

Unitatea de învățare: **Înmulțirea numerelor naturale în concentrul 0 – 1 000 000**

Tema lecției: **Evaluare. Înmulțirea numerelor naturale în concentrul 0 – 1 000 000**

Tipul lecției: **evaluare**

Competențe urmărite în cadrul acestei lecții:

Competențe generale:

2. Utilizarea numerelor în calcule

5. Rezolvarea de probleme în situații familiare

Competențe specifice temei:

2.5. Efectuarea de înmulțiri de numere în concentrul 0 – 1 000 000 când factorii au cel mult trei cifre și de împărțiri la numere de o cifră sau două cifre

5.1. Utilizarea terminologiei specifice și a unor simboluri matematice în rezolvarea și/sau compunerea de probleme cu raționamente diverse

5.3. Rezolvarea de probleme cu operațiile aritmetice studiate, în concentrul 0 – 1 000 000

Obiective operaționale:

La sfârșitul orei, elevii vor fi capabili:

O1 – să efectueze operații de înmulțire;

O2 – să utilizeze algoritmul de calcul pentru înmulțirile în care un factor este scris cu două cifre;

O3 – să utilizeze terminologia matematică în rezolvarea de exerciții care conțin înmulțiri;

O4 – să rezolve exerciții în care se aplică ordinea operațiilor;

O5 – să rezolve probleme în care apar operații de înmulțire.

Strategii educaționale utilizate:

Metode / procedee / tehnici: exercițiul, conversația

Mijloace de învățământ: manualul digital, manualul tipărit, aplicația Google Docs

Resurse bibliografice:

M. Mihăescu, Șt. Pacearcă, A. Dulman, C. Alexe, O. Brebenel (2016), *Matematică. Manual pentru clasa a IV-a*, Ed. Intuitext, București

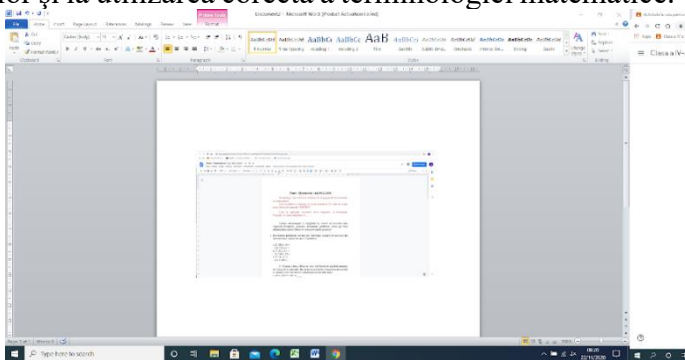
A. Radu(2018), *Matematică. Exerciții și probleme pentru pregătirea curentă*, Ed. Art Educațional, București

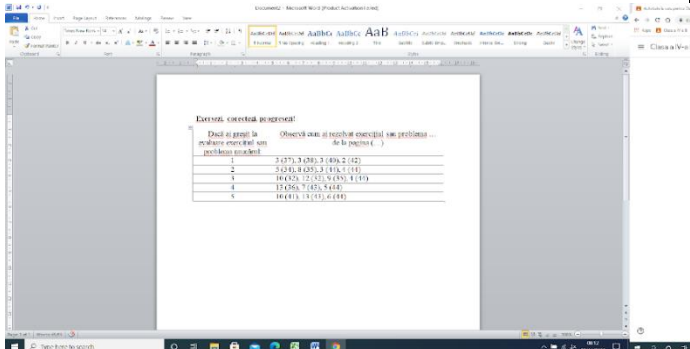
Metode de evaluare: evaluarea după rezolvarea sarcinilor de învățare, autoevaluarea, aprecierea verbală, testul de evaluare

Formă de organizare: activitate frontală, activitate individuală

Loc de desfășurare: online, pe platforma Google Classroom

SCENARIUL DIDACTIC

M omentele lecției	Conținutul instructiv-educativ	S trategii educațio nale utilizate	imp alocat (min)	E valuare
M oment organizator ic	Elevii se pregătesc pentru oră.			
An unțarea subiectului lecției și a obiectivelor	La ora de matematică de azi elevii vor fi evaluați cu privire la nivelul de cunoștințe achiziționate din domeniul de conținut <i>Înmulțirea numerelor naturale în centrul 0 – 1 000 000</i>. Se va verifica corectitudinea rezolvării exercițiilor de la testul de evaluare din manual, pagina 45, test pe care elevii l-au primit spre rezolvare acasă, redactarea temei făcându-se într-un document ce a fost încărcat pe platformă. În partea a doua a lecției, elevii vor rezolva individual un test de evaluare creat cu Google Docs.			
Ev aluarea performanț elor	Evaluarea temei Se vor verifica, frontal, rezultatele obținute la exercițiile de la testul de evaluare precizat. Se vor face aprecieri verbale referitoare la corectitudinea rezolvării exercițiilor și la utilizarea corectă a terminologiei matematice. https://docs.google.com/document/d/1YRO-kJw-Katik9l8pWbVGFIqfDQNvhJW_IrGDAxs9Ug/edit	R esurse materiale și digitale: manualul de matemati că tipărit/dig ital; aplicația Google Docs Resurse procedur ale: conversați a, exercițiul	0	E valuarea după rezolvarea sarcinilor de învățare <i>Li stă de verificare:</i> - încărcarea temei pe platformă; rezolvarea corectă a itemilor; A uto- evaluarea

	Rezultatele testului se vor obține după evaluarea manuală deoarece conține itemi ce necesită aprecierea învățătorului ce presupun scrierea și rezolvarea mai multor operații. Notele obținute vor fi transformate în calificative respectând baremul de evaluare al testului și se vor consemna în catalog. Testul de evaluare complet, descriptorii de performanță și baremul de evaluare se regăsesc în anexele acestui plan de lecție.			
În cheierea activității / Sugestii privind activitatea pentru acasă	Se vor face aprecieri referitoare la activitatea desfășurată. Dacă au greșit la evaluare, li se va recomanda să observe modul de rezolvare al unor exerciții similare din manual. Recomandările vor fi afișate într-o temă intitulată „Exersezi, corectezi, progresezi!” postată pe platforma Google Classroom. 			

ANEXA 1 - Test de evaluare

Disciplina: Matematică

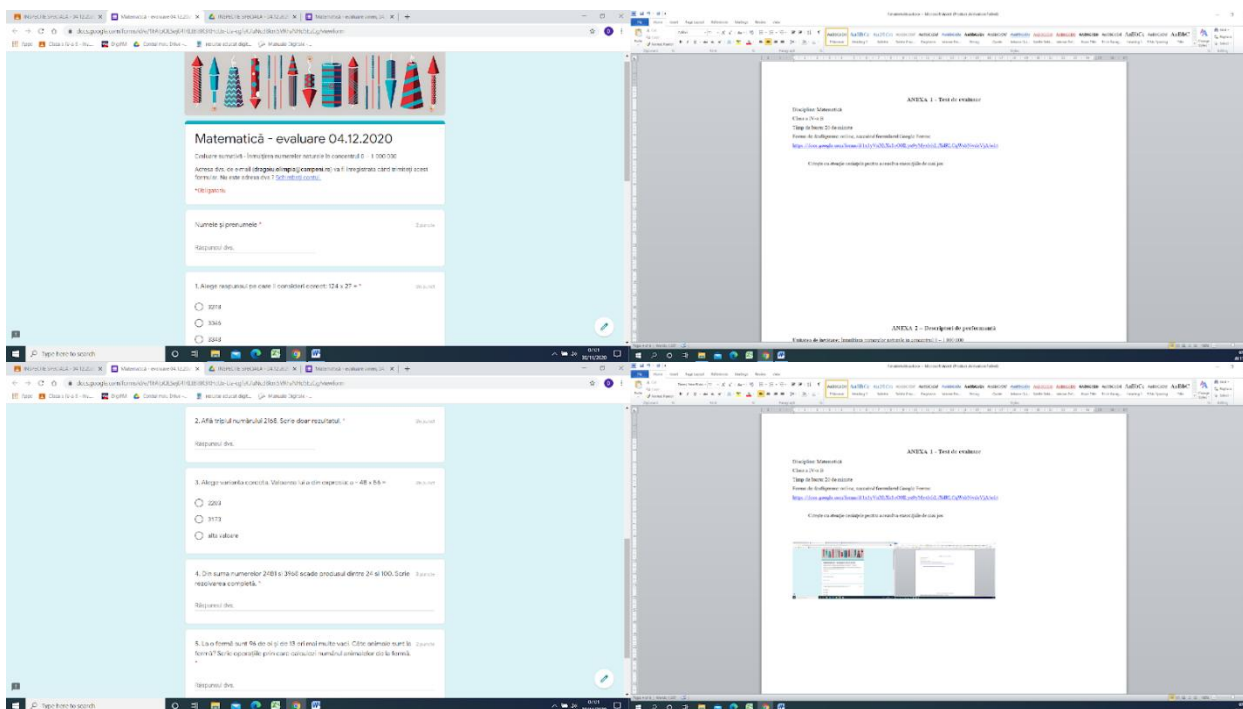
Clasa a IV-a

Timp de lucru: 20 de minute

Forma de desfășurare: online, accesând formularul Google Forms:

<https://docs.google.com/forms/d/1x1yVnXhXc1oO0ILyu9yMyxbfsLiXdRLCqWsbNwdeVjA/edit>

Citește cu atenție cerințele pentru a rezolva exercițiile de mai jos:

ANEXA 2 – Descriptori de performanță

Unitatea de învățare: **Înmulțirea numerelor naturale în concentrul 0 – 1 000 000**

Evaluare sumativă

Competențe specifice:

2.5. Efectuarea de înmulțiri de numere în concentrul 0 – 1 000 000 când factorii au cel mult trei cifre și de împărțiri la numere de o cifră sau două cifre

5.1. Utilizarea terminologiei specifice și a unor simboluri matematice în rezolvarea și/sau compunerea de probleme cu raționamente diverse

5.3. Rezolvarea de probleme cu operațiile aritmetice studiate, în concentrul 0 – 1 000 000

Itemul	CALIFICATIV		
	Foarte bine	Bine	Suficient
1	Rezolvă corect.	-	-
2	Rezolvă corect.	-	-
3	Rezolvă corect.	-	-
4	Scrie și rezolvă corect trei operații.	Scrie și rezolvă corect două operații.	Scrie și rezolvă corect o operație.
5	Scrie și rezolvă corect două operații.	Scrie și rezolvă corect o operație.	Rezolvă parțial corect problema.

ANEXA 3 – Barem de evaluare a testului

ITEMI	CALIFICATIVUL FINAL
Rezolvă integral și corect 4 – 5 itemi și obține 9 sau 10 puncte.	FOARTE BINE
Rezolvă integral și corect 3 – 4 itemi și obține 7 sau 8 puncte.	BINE

Rezolvă integral și corect 2 – 3 itemi și obține 5 sau 6 puncte.	SUFICIENT
Rezolvă parțial unii termeni, însă nu dovedește că stăpânește noțiunile verificate, obține 4 puncte sau mai puțin de 4 puncte.	INSUFICIENT

ANEXA 4 - FIȘA DE ÎNREGISTRARE A REZULTATELOR OBȚINUTE LA PROBA DE EVALUARE SUMATIVĂ, LA NIVEL DE CLASĂ

Disciplina: Matematică

Clasa: ____; Număr de elevi evaluați: __ Data: _____

MATRICEA DE SPECIFICAȚII

r. crt.	Compo rtamente evaluate	Cun oaștere	Înț elegere	A plicare	A naliză	S inteză	Ev aluare
.	- utilizarea algoritmului de calcul pentru înmulțirile în care un factor este scris cu două cifre	Item ul 1					
.	- utilizarea terminologiei matematice în rezolvarea de exerciții care conțin înmulțiri		Item mul 2				
.	- rezolvarea de exerciții, cu operațiile cunoscute, respectând ordinea efectuării operațiilor			Item mul 3			
.	- rezolvarea unor exerciții în care se aplică ordinea operațiilor					Item mul 4	
.	-analiza și rezolvarea de probleme în care apar operații de înmulțire				Item mul 5		

ANEXA 5 - ÎNREGISTRAREA REZULTATELOR: MATRICEA ITEM – ELEV

N r. crt.	Nu mele și prenumele elevului	Calificativ pentru fiecare item					Calific ativ final
		It em 1	It em 2	It em 3	It em 4	It em 5	
1							
2							
3							
4							
5							

CALIFICATIVE OBȚINUTE LA NIVELUL CLASEI:

	Foarte bine	Bine	Suficient	Insuficient
Nr. elevi				
Procent %				

REZULTATE OBȚINUTE LA NIVELUL CLASEI:

	Competența specifică 2 Utilizarea numerelor în calcul			Competența specifică 5 Rezolvarea de probleme în situații familiare		
	FB	B	S	FB	B	S
Număr de elevi care demonstrează formarea competenței (FB, B, S)						
Număr de elevi care demonstrează formarea competenței (insuficient)						

**ANEXA 6 – PROBLEME IDENTIFICATE ÎN SCOPUL STABILIRII
MĂSURILOR DE REGLARE / AMELIORARE**

Competența neformată	Descrierea problemei (dificultăților) identificate	Numele și prenumele elevilor care întâmpină dificultatea
C2		
C5		

Integrarea aplicațiilor digitale la orele de limba engleză

- **Exemple de bune practici -**

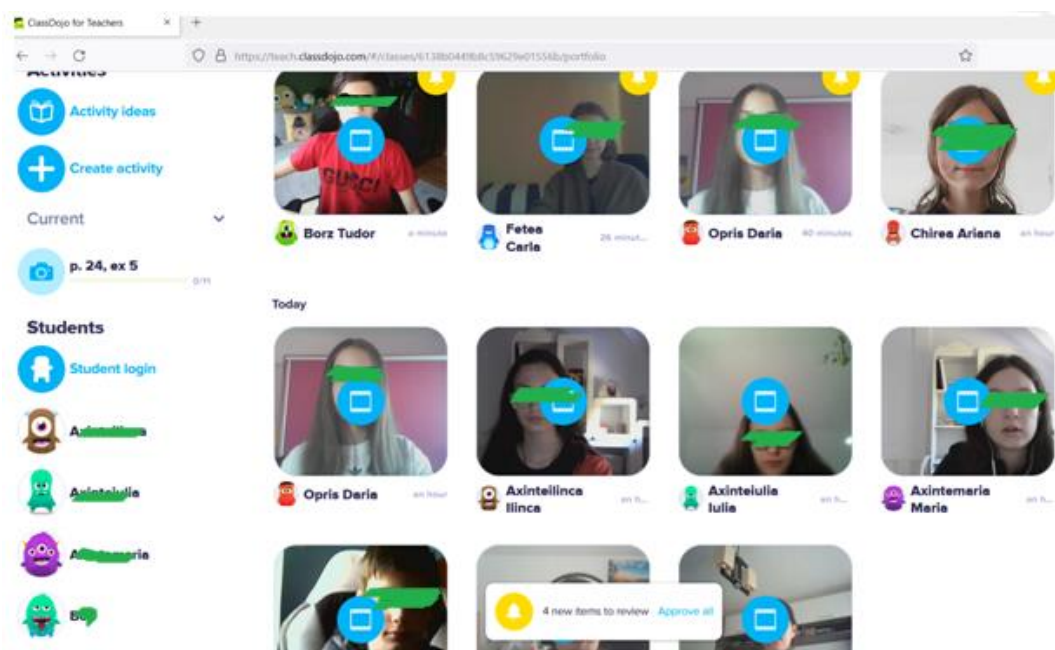
Autor: prof. Dubău Luminița Aurelia
Colegiul Național Onisifor Ghibu Oradea

Unul din obiectivele colegiului nostru pe termen scurt și mediu, este derularea de proiecte Erasmus+ pentru profesori, prin intermediul cărora cadrele didactice să aibe posibilitatea să participe la programe de formare care să producă o schimbare în conduita didactică. Unul din aceste cursuri Erasmus pe care l-am absolvit în august 2021, s-a numit “Flipped Classroom” și s-a desfășurat în Valletta, Malta. Tematica cursului a fost extrem de utilă în contextul procesului alert de digitalizare a învățământului pe întregul glob.

Prima dată ne-am familiarizat cu conceptul de “Flipped Classroom” (clasă inversată), care presupune studierea lecției de către elevi acasă în format electronic, lecție elaborată și postată de către profesor pe o platformă digitală sub formă de filmuleț, înregistrare audio, PPT, etc. Beneficiul acestei metode constă în faptul că la oră se va crea timp pentru realizarea de activități interactive și practice, mult mai plăcute și digerabile decât lecțiile tradiționale unde profesorul vorbește singur 30 de minute, prezentând lecția, și unde elevul este un simplu recipient pasiv al unor informații.

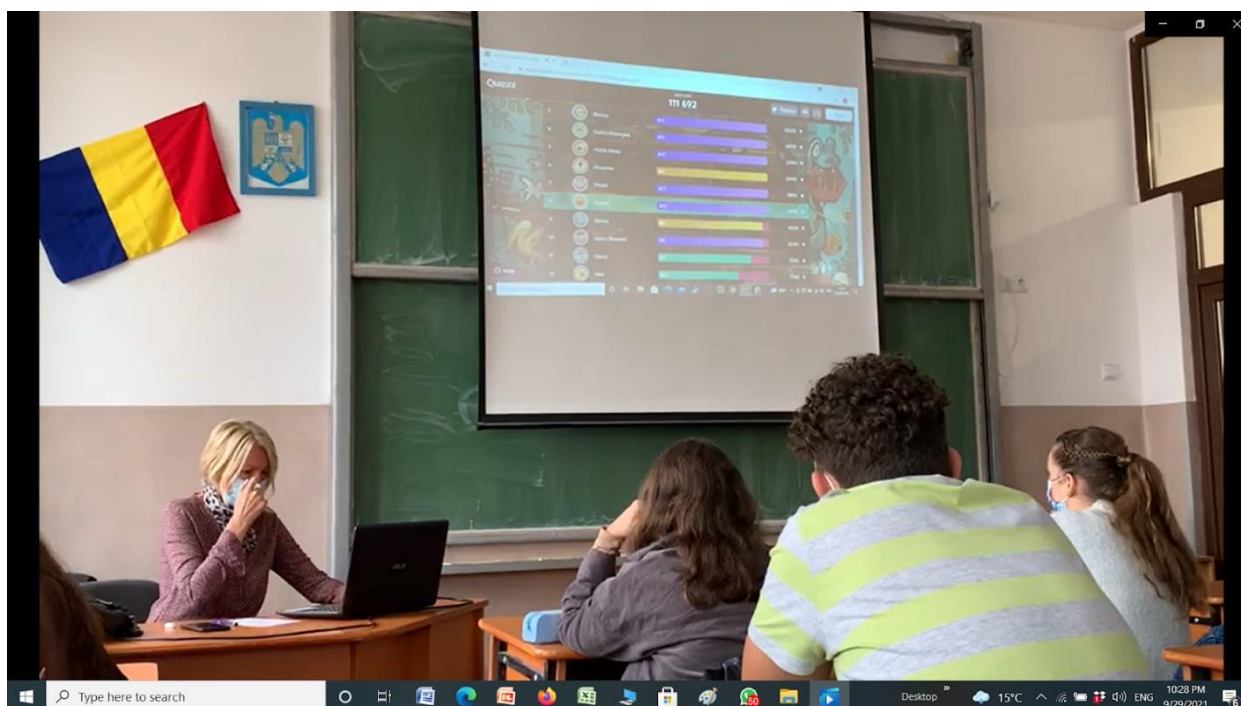
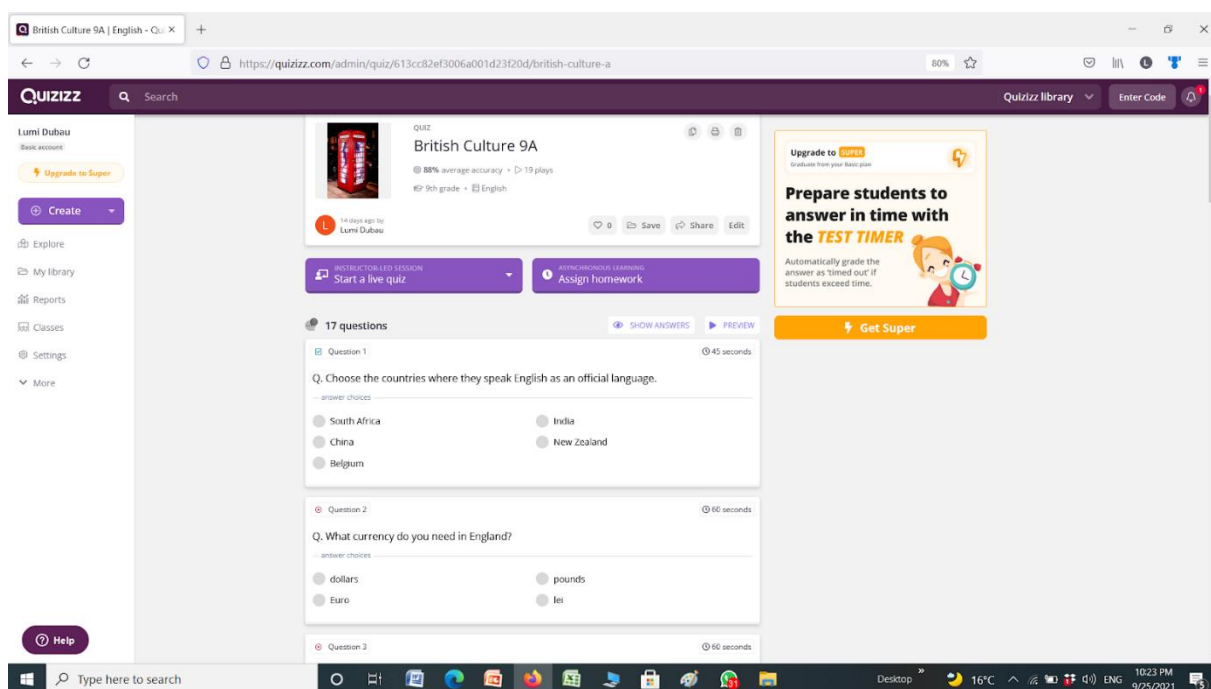
Ulterior am învățat să folosim o varietate aplicații digitale pe care să le putem utiliza în activitatea didactică. Voi da doar câteva exemple: Padlet, Quizizz, Mentimeter, ClassDojo, Canva, Kahoot, ActionBound, Edmodo sau VivaVideo. Am descoperit utilitatea lor simulând în sala de curs diverse posibile activități, dar mai ales aplicându-le la clasă, în mod real, după ce ne-am întors la catedră în septembrie.

Eu personal am experimentat la orele de engleză câteva din aceste aplicații și am constatat eficiența lor, dar și impactul lor pozitiv asupra gradului de satisfacție a elevului. În primul rând la o clasă de a VII-a mi-am creat clasă pe **ClassDojo**, unde pot să țin evidența punctelor roșii și a punctelor negre, și unde elevii își pot încărca în portofolii individuale teme, filmulețe făcute de ei sau înregistrări audio pentru activități de speaking.

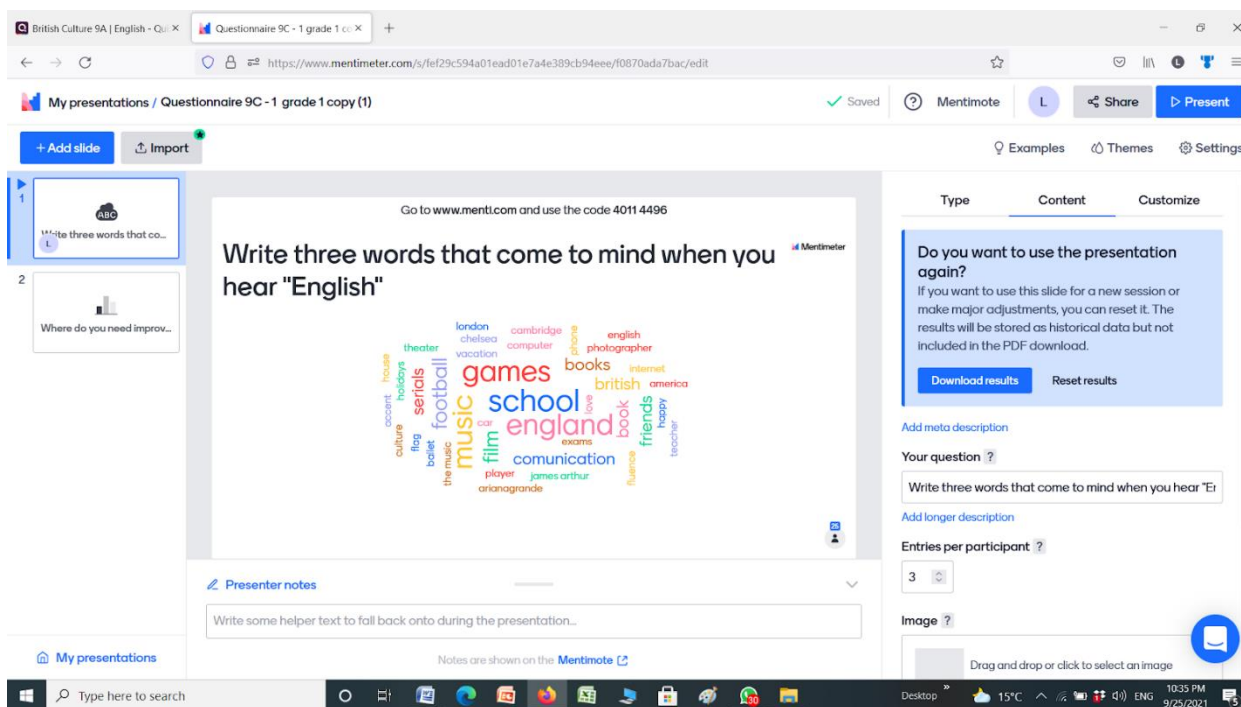
(ClassDojo)

La o clasă de a IX-a, după introducerea unor elemente de cultură și civilizație utilizând metoda Flipped Classroom, am aplicat la sfârșit un quiz pentru verificarea cunoștințelor, prin aplicația **Quizizz**. Testul l-am conceput personal, incluzând diverse tipuri de itemi. Avantajele evaluării cunoștințelor prin intermediul acestei aplicații digitale sunt multiple: după logare, elevii au acces la întrebări pe telefonul propriu; pe parcursul testului scorurile elevilor și timpii de completare apar în timp real; rezultatele testului sunt centralizate și pot fi ușor transformate în note; activitatea este extrem de plăcută, antrenantă, motivantă și lipsită de anxietatea indusă de testele tradiționale.

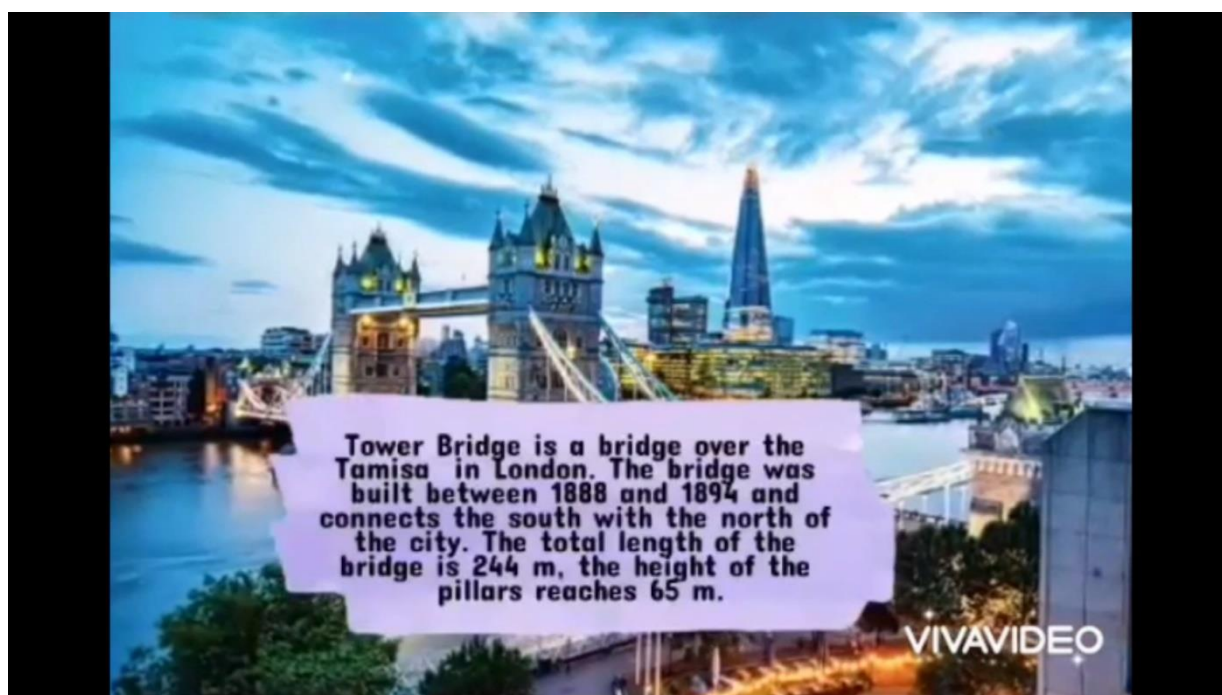
(Quizizz)

De asemenea, am constatat eficiența aplicației **Mentimeter**, prin care am aplicat chestionare sau am realizat activități de brainstorming la începutul, pe parcursul sau la sfârșitul unei activități. chestionarele se lansează live, rezultatele se colectează instant, iar interacțiunea dintre elevi și profesori primește o nouă vitalitate.

(Mentimeter)

Aplicația **VivaVideo** este, de asemenea, extrem de utilă în cadrul orelor de engleză, mai ales când elevii au de făcut diverse prezentări în care pot încorpora imagine, sunet, voce, text. Spre exemplu, la o clasă de a IX-a, elevii au avut de realizat o prezentare a Londrei, pentru a surprinde elemente culturale, istorice, și atracții turistice. Faptul că au avut de făcut o activitate practică în colaborare în afara orelor de curs, utilizând un instrument digital, i-a motivat extrem de mult, iar rezultatele au fost peste așteptări.

(VivaVideo)

În urma aplicării la clasă a cunoștințelor învățate la curs, am constatat eficiența utilizării acestor instrumente digitale în procesul de predare, evaluare, management al clasei, obținerea de

feed-back, dar mai ales impactul pozitiv asupra atmosferei în clasă și asupra gradului de motivație și dorinței de participare a tuturor elevilor.

Ceea ce am apreciat cel mai mult în urma experimentării predării utilizând instrumente online, este faptul că am realizat cât de important este să creștem ca profesori pentru a putea ține pasul cu o generație de elevi născuți în era digitală. Principiile și valorile fundamentale rămân, dar trebuie să recunoaștem că tehnologia schimbă fața lumii și modalitățile de interacțiune, iar metodele didactice ușor prăfuite de acum 20 de ani trebuie să fie reînnoite cu noi abordări și o nouă viziune.

Bibliografie:

<http://www.digital-extra.eu/>

<http://flippedclassroom.org/>

SĂ PREDĂM PENTRU TINERII DE AZI!

Hamorszki Andreea, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

Contextul actual ne impulsionează să regândim actul educațional într-o cu totul altă paradigmă, luând în considerare factori ca diferențele între țări, orașe, școli, tipurile de școli, clase și numărul de elevi per clasă, momentul zilei; diferențele între noi ca profesori, în funcție de vârstă, experiență, personalitate, credințe; diferențele între predarea clasică, față în față, on-line și hibridă.

E important să cunoaștem politica școlii privind întârzierile, folosirea telefonului mobil la oră, temele nefăcute. Mai apoi trebuie să stabilim, prin negociere, regulile clasei alături de elevi. Să nu uităm că noi suntem adulții din sala de clasă. Dar asta nu înseamnă să nu recunoaștem că am greșit atunci când se întâmplă să o facem, să nu revenim și să ne corectăm greșelile, să nu admitem că nu știm răspunsul la toate întrebările. Să încercăm să ne ținem de cuvânt și să ne respectăm promisiunile, să evidențiem exemplele bune, pozitive, atât de igienă a muncii, cât și de comportament, iar posibilele probleme de comportament pot fi controlate și limitate printr-o planificare atentă a activităților la clasă. Să-i implicăm activ pe elevi: ”Spune-mi și voi uita. Învățămă și s-ar putea să-mi amintesc. Implică-mă și voi învăța.” (Sau cel puțin nu mă voi plictisi) De exemplu, în cadrul unei lecții despre alimentație, putem adresa elevilor întrebări pertinente: Într-o zi obișnuită de școală, ce mănânci la prânz și unde?; Care sunt mâncărurile tipic românești; Cum ai descrie mâncarea ta preferată, alege trei adjective.

Activitățile propuse trebuie să fie atent pregătite, având obiective clar stabilite. Spre exemplu, următoarea sarcină de lucru: „Vorbește cu colegul tău despre ce faci în mod normal după orele de la școală” nu este structurată clar, nu are un obiectiv specific. Am putea-o reformula pentru a fi mai clară astfel: „Găsește cel puțin cinci lucruri comune pe care tu și colegul tău le faceți după orele de la școală.” Aici avem un obiectiv specific, cinci lucruri; acel „Cel puțin” îi obligă pe elevi să caute, să nu poată spune că au terminat sarcina de lucru; promovează empatia și o atmosferă pozitivă prin găsirea unor lucruri pe care le au în comun.

Corectarea greșelilor e de preferat să se facă cu tact, să ascultăm cu atenție CE spun elevii, nu doar CUM spun, să fie clar definit obiectivul principal al activității. Să fim pregătiți cu exerciții de back-up, în cazul în care elevii termină mai repede sarcina de lucru, să insistăm pe controlul calității, să promovăm activități care să-i mențină interesați și atenți, să țintim cât mai sus. Exemplu: câte cuvinte poți construi pornind de la literele cuvântului „enciclopedie”? Encyclopaedia: *pin, pen, pie, pan, dip, cycle, place, pace, pale, plane, pencil, pain, deep, and, pond, pony, clone, cold, acid, opened etc.*

Colaborarea și respectul între elevi trebuie încurajate prin instrucțiuni exacte și sfaturi, prin asigurarea că elevii dispun de limbajul specific acestei medieri. De asemenea, tinerii trebuie motivați și în on-line: promovarea spiritului de echipă, folosirea listelor la clasă, instrucțiuni clare și la subiect, sărbătorirea victoriilor, oricât ar fi ele de mici, accentuarea aspectelor pozitive. În alcătuirea unui plan de lecție echilibrat, să ținem cont de aceste aspecte: motivația elevilor, managementul clasei de elevi, exerciții de creștere a atenției și de calmare a elevilor-”warmers/coolers”, relevanța temelor alese pentru elevi, varietatea abilităților și a tipurilor de interacțiune, ritmul de lucru și sincronizarea. Exemplu: se lucrează în echipe pentru găsirea de cuvinte având prefixul ”mis-” (*misunderstand, mishear, misconception, mispronounce*). Și cel mai important, să nu uităm că este vorba despre adolescenți! Deci activitățile sub formă de joc pot

maximiza implicarea, motivația, nivelul energiilor, interesul. Și nu în ultimul rând, cum am mai spus-o, noi suntem adultul din sala de clasă: elevii învață din ceea ce noi predăm, dar și din cum predăm și cum ne comportăm.

Potrivit adolescenților, iată primele 10 trăsături ale unui profesor „perfect”, publicate în articolul ”25 Traits that make a perfect Secondary School Teacher”- The Times Educational Supplement Georgia Ziebart: amuzant, correct, înțelegător, care ajută, un bun ascultător, care inspiră, un bun cunoscător, răbdător, pasionat, amuzant.

Deci, în viziunea noastră, cum arată profesorul perfect? Sau e doar un mit?!

Bibliografie:

Spencer, David- *Gateway to the World*- Macmillan Education ELT, 2021

Articol: ”25 Traits that make a perfect Secondary School Teacher”- The Times Educational Supplement Georgia Ziebart, 21st July 2017

<https://www.macmillanenglish.com/ro/teach-with-dave-masterclass-> accesat în 24.07.2021

să joc!

O, vreau să joc, cum niciodată n-am jucat!

Să nu se simtă Dumnezeu

în mine

un rob în temniță - încătușat.

Pământule, dă-mi aripi:

săgeată vreau să fiu, să spintec

nemărginirea,

să nu mai văd în preajmă decât cer,

deasupra cer,

și cer sub mine -

și-aprins în valuri de lumină

să joc

străfulgerat de-avânturi nemaipomenite

ca să răsuflă liber Dumnezeu în mine,

să nu cârtească:

"Sunt rob în temniță! "

Lucian Blaga, Opere, Chișinău, „ȘTIINȚA”, 1995

Activitate educativă pentru încurajarea stimei de sine

prof. Marinela Humă
Șc. Gimnazială „Regina Maria”,
Bicaz

Integrarea într-un mediu educațional constructiv a elevilor cu risc de abandon școlar sau cu alte vulnerabilități depinde de cât de fericiți sau de cât de confortabil se simt în clasă, în cadrul interacțiunilor cu colegii și profesorii. De aceea, comunicarea adecvată cu ei le va crea oportunități de dezvoltare cognitivă, socială și afectivă, le va consolida stima de sine și autodeterminarea.

Este bine cunoscut faptul că un elev care nu se simte valorizat și este ignorat în familie și la școală, ar putea dori să capteze atenția celorlalți asupra lui prin acte de violență pentru a deveni vizibil, pentru a-și afirma public identitatea. Încurajarea atitudinilor altruiste, promovarea solidarității și a respectului celorlalți, a toleranței și empatiei, educarea sensibilității copiilor devin astfel premisele combaterii acestui fenomen.

În special în cadrul orelor de Consiliere și dezvoltare personală, cadrul didactic diriginte are posibilitatea valorificării *jocurilor didactice* pentru a crea condițiile necesare și plăcute în același timp pentru a răspunde nevoilor esențiale ale preadolescenților:

- nevoia de autocunoaștere;
- nevoia de relaționare autentică;
- nevoia de comunicare deschisă;
- nevoia de a se exprima pe sine;
- nevoia de încredere în sine;
- nevoia apartenenței la un grup/o colectivitate;
- nevoia de a avea puterea și libertatea de a acționa asupra mediului de viață, în sensul îmbunătățirii acestuia etc.

Un astfel de joc, menit a crește stima de sine, este **Tronul regelui** sau **Tronul complimentelor**. El se adresează în special elevilor introverți, elevilor cu carențe afective și motivaționale, elevilor cu dificultăți de comunicare sau relaționare, elevilor cu o imagine de sine preponderent negativă, dar, pentru a nu-i face să se simtă expuși și vulnerabili, este recomandat ca toți elevii din clasă să fie antrenați în acest joc.

De asemenea, pentru o abordare discretă dar eficientă a situațiilor-problemă vizate, nu este necesar ca titlul lecției (Stima de sine) să fie anunțat de la începutul activității. El poate fi „mascat” prin denumirea jocului propus.

Subiectul lecției: **Tronul regelui**

Obiectiv: creșterea stimei de sine, a încrederii în sine și în ceilalți, acceptarea comentariilor pozitive din partea altora

Durata: 50 de minute

Participanți: elevi de 11-12 ani (clasa a V-a / a VI-a)

Spațiu de joacă:

- sala de clasă (participare fizică);
- platformă educațională (participare online)

Materiale necesare:

- un scaun plasat în mijlocul clasei, în interiorul unui semicerc format din scaunele celorlalți participanți, o coroană confecționată din carton, flori sau alte materiale, cartonașe și instrumente de scris (varianta 1 - activitate fizică);
- acces la internet, dispozitive necesare conectării video și audio (varianta 2 - activitate online).

Descrierea activității:

Profesorul diriginte deschide activitatea și îi anunță pe elevi că este o oră specială pentru că vor experimenta un joc ce îi va face să se simtă speciali, asemeni unui rege.

Elevilor le sunt prezentate apoi regulile jocului. În primele 10 minute, fiecare copil trebuie să noteze pe câte un cartonaș câte un comentariu pozitiv, un compliment sau un mesaj de mulțumire pentru fiecare membru al clasei. Se recomandă folosirea enunțurilor de tipul:

- *Apreciez la tine faptul că...;*
- *Îți sunt recunoscător pentru că...;*
- *Îmi place de tine deoarece...;*
- *Consider că cea mai mare calitate a ta este ... ;*
- *Mi-ar plăcea să-ți semăn ție în ceea ce privește....;*
- *O calitate pe care o apreciez la tine este...*

În ordine alfabetică, fiecare elev este invitat să stea pe *Tronul regelui*, astfel încât să fie vizibil tuturor celorlalți. Colegii săi vor veni, pe rând, în fața Regelui și îi vor citi lucrurile pozitive pe care le-au scris despre el iar acesta, la rândul său, va mulțumi pentru fiecare compliment. Astfel, se stimulează și abilitatea de relaționare.

Dacă activitatea se desfășoară online, de exemplu pe platforma Zoom cu care majoritatea elevilor s-au familiarizat încă de anul trecut, profesorul va trebui să fie *host-ul* și să coordoneze activitatea astfel: regele va primi poziția centrală prin utilizarea opțiunii *spotlight*, ceilalți elevi vor fi aduși în prim plan pe rând pentru a transmite complimentele care pot fi scrise totodată și pe *chat*. Pentru a aduce un elev în prim plan, se apasă butonul *participants*, se alege persoana, se apasă apoi pe *more* și, în final, pe *add spotlight*.

În ultimul sfert de oră al activității, pentru a stimula comunicarea și exprimarea, este de preferat să aibă loc și un schimb de impresii referitoare la emoțiile trăite în timpul jocului:

- *Cum te-ai simțit când stăteai pe Tronul Regelui?*
- *Ți-a plăcut să asculți comentarii pozitive despre tine?*
- *Cât de des ai primit complimente în ultimul an?*
- *Cine îți face cel mai des complimente?*
- *De la cine ai dori să auzi mai des comentarii pozitive?*
- *Crezi că e important să ascultăm comentarii pozitive despre propria persoană?*
- *De ce este important să le facem complimente celor din jurul nostru?*
- *Ai auzit mai des comentarii pozitive despre tine sau mai mult comentarii negative?*
- *Dacă până acum ai auzit mai mult comentarii negative despre tine, cum ai putea să ajungi într-o situație în care ai să primești mai multe comentarii pozitive?*

Concluzie

Acest joc poate fi continuat în următoarea oră de Consiliere și dezvoltare personală, în modalități diverse, de preferat la alegerea eleviilor: dezbateri pe tema stimei de sine (factori favorizanți, forme de manifestare, beneficii etc.) sau a lipsei stimei de sine (cauze, manifestări, consecințe, măsuri de remediere etc.); crearea de afișe sau benzi desenate sugestive; concurs de sloganuri vizând stima de sine pozitivă; conceperea de compuneri tip eseu pentru a favoriza conștientizarea și exprimarea emoțiilor declanșate de stima de sine scăzută.

Bibliografie

Gai B., Iepure C., Curcubătă R., Vaida B. – *Jocuri didactice*, Iași, Editura Taida, 2021.

Schiraldi G.R. – *Manualul stimei de sine*, București, Editura Curtea Veche, 2019.

FESTIVAL ȘI SĂRBĂTOARE ÎN SPAȚIUL ANGLO - FRANCOFON

PROIECT EDUCATIV MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ

Prof. Șerb Amelia Iulia

Școala Gimnazială nr. 1 Uileacu de Beiuș

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se lupte.” (Maria Montessori – „Descoperirea copilului”)

Educația nonformală reprezintă ansamblul influențelor educative structurate și organizate într-un cadru instituționalizat dar desfășurate în afara sistemului de învățământ. Notele caracteristice ale acestei forme de educație sunt legate de caracterul opțional al activităților organizate, participarea elevilor la stabilirea a ceea ce se va învăța și se va întreprinde, rolul discret al dascălului și renunțarea la evaluări.

Activitățile extracurriculare sunt foarte importante pentru elevi, ajută la formarea unei atitudini pozitive față de învățat, au performanțe academice mai ridicate, au format abilități practice diversificate, dar și strategii bune de rezolvare de probleme. Acestea acționează și asupraimei de sine, iar sentimentul de împlinire și autoeficacitate este mult mai ridicat.

Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu acoperă sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor.

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața.

Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să facă colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că în asemenea activități se pun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii – pregătirea copilului pentru viață.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în

asamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de învățare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate colectiv – constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor autentică, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Excursiile și călătoriile școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște obiceiurile oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă.

În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și imaginație imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens.

Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural-științific. Prin excursii elevii își consolidează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe.

Se acordă importanța cuvenită sărbătorilor și aniversărilor importante din viața țării și a copiilor. Acestea sunt un bun prilej de destindere, de bună dispoziție, dezvoltând la copii sentimentul apartenenței la colectivitatea din care fac parte. O semnificație aparte o au și sărbătorile tuturor popoare ale căror limbi de circulație internațională sunt studiate de către elevii noștri.

Fenomenul educațional transcende astăzi, cu mult, granițele formelor de învățământ adițional datorită dezvoltării societății din punct de vedere social și informațional, provocând în permanență cadrele didactice spre a găsi cele mai bune și eficiente modalități de a educa tânăra generație.

Pe lângă activitățile instructiv-educative din școală, avem în vedere, pentru elevi și regăsirea lor pentru integrarea ulterioară în viața socială. În acest sens am găsit oportună activitatea restorată în cadrul unor activități diverse pentru a marca și conștientiza, de către aceștia, importanța adăugărilor culturale englezești / americane / franceze în cadrul proiectului educativ local *Festival și călătorie în spațiul anglo-francofon*.

În lumea în care trăim, să cunoaștem o singură limbă străină nu mai este suficient. Un tânăr care vorbește mai multe limbi își va spori șansele să găsească un loc de muncă bine plătit, atât în propria țară, cât și în străinătate. Societatea românească contemporană este dominată de interculturalitate, o societate în care se contopesc diferite culturi, tradiții, obiceiuri din diferite părți ale lumii. O practică contemporană este aceea de a prelua diferite tradiții care, chiar dacă nu au legătură cu tradițiile locale este foarte bine încetățenită în comunitatea românească. Proiectul în discuție nu are rolul de a promova tradiții din culturile anglo-americană / franceză, ci doar de a ajuta elevii să înțeleagă cultura și civilizația acestora, bazându-se pe curriculumul școlar în vigoare.

Activitățile extracurriculare desfășurate cu ocazia diferitelor sărbători civile, tradiționale sau religioase anglo-francofone au constat în: vizionări de prezentări Powerpoint, filme, desene animate, videoclipuri; audiții de cântece, colinde; recitări de poezii, interpretare de cântece

karaoke) și colinde, expoziții (colaje online) de desene / felicitări / mesaje / diplome / semne de urte, redactări de texte: mesaje / felicitări / scrisori, concursuri între clase. Pe parcursul derulării activităților elevii au exersat limbile engleză și franceză în contexte de comunicare autentice, au dobândit cunoștințe cu privire la originea unor sărbători/ vechi legende / simboluri, au aplicat noștințele dobândite la orele de limba engleză/franceză prin interpretarea de cântece și poezii, -au dezvoltat competența de redactare de texte scrise într-o limbă străină, și-au folosit imaginația la crearea de lucrări artistice / decoruri pentru diverse sărbători, au ajuns să cunoască unele momente esențiale din istoria americano-engleză și franceză, fiindu-le totodată stimulat spiritul de competiție prin participarea la jocuri și concursuri. Rezultatele activităților au constat în realizarea de fotografii prezentate atât pe grupurile de socializare on line cât și pe site-ul școlii.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform abilității sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective aparține în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de învățare, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed- back pozitiv.

Bibliografie :

- Ionescu, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001;
- Marcu, V., Orșan, F., Deac, A. E., *Managementul activităților extracurriculare*, Ed. Universității din Oradea, 2003;
- Țîru C. Maria, *Pedagogia activităților extracurriculare – Suport de curs*, Cluj-Napoca, 2007;
- Vasilescu, A., *Timpul liber al elevului adolescent*, Ed. Didactică și Pedagogică București, 1974.
- Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, București, 2002.

MODELE DE BUNE PRACTICI ÎN DERULAREA PROIECTELOR AI CĂROR BENEFICIARI DIRECTI SUNT CADRELE DIDACTICE

PROIECT ACTIVITATE INTEGRATĂ

Autor: Prof.înv.pre c.: Ș Oprea Vasilica-Loredana

Instituția: Școala gimnazială „SINGIDAVA”/ Grădinița cu program prelungit „PRICHINDEL”, Cugir Ș **Grupa:** mijlocie „Florilor”

Tema anuală de studiu: „Ce și cum vreau să fiu?”

Subtema: „Meserii îndrăgite de copii”

Tema activității: „De-a cofetarii”

Forma de realizare: activitate integrată

Categoria activității: Ș ADE(Activitate pe domenii experiențiale) Ș

Domeniile componente ale activității integrate: Ș D 2+DOS2 Ș

Mijloc de realizare: joc didactic

Tipul activității: Consolidare și verificare de cunoștințe, priceperii și deprinderi Ș Ș Ș

Scopurile activității: :- consolidarea cunoștințelor referitoare la formele geometrice și punerea lor în ț și categorii diferite după criteriul formă(cerc, pătrat), culoare (roșu, galben,albastru), mărime și (mare, mic)

Dimensiuni ale dezvoltării:

- A1 Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare și
- E2 Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat și ;

Comportamente:

- A1.1. Își coordonează mișcările în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei și și și → C 2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență și
- C 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și și și și povești creative
- E2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația
- E2.5. Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și

reprezentarea unor date și **Obiective operaționale:** și

- ♣ O1: Să identifice elementul surpriză, intuind materialele puse la dispoziție și
 - ♣ O2: Să recunoască figurile geometrice, denumindu-le ;
 - ♣ O3 Să descrie forma geometrică cu care ornează tortul, după criteriile mărime și culoare și ♣ O4: Să lipească figurile geometrice pe tort, respectând cerințele jocului didactic; și
- ♣ O5: Să participe cu interes la jocul didactic propus, rezolvând sarcinile de lucru;

Sarcina didactică:

Decorarea tortului cu figuri geometrice și descrierea decorărilor alese după criteriile: formă, culoare și și și marime.

Regulile jocului: Copilul alege scoate din săcule o piesă geometrică, o va numi și va preciza forma, culoarea și și și mărimea. O va lipi pe tort astfel: pe primul etaj va lipi cercuri, pe al doilea pătrate, iar pe al treilea vor lipi cercuri și pătrate. și

Elemente de joc: mi carea, aplauzele, mânuirea materialului ș , surpriza, macheta

Strategii didactice:

Metode si procedee: explicația, conversația, demonstrația, exercițiul, jocul logic, aprecierea verbală, surpriza

Mijloace didactice : Tedi, elementul surpriză,macheta,sacule ul fermecat, jetoane cu figuri ț geometrice, e arfă, trusa cu figuri geometrice, medalii,diplome,baghetă magică. Ș

Forma de organizare: Frontal

Resurse: - *umane:* educatoarea si grupa de copii

Bibliografie:

„Metodica activitatilor instructiv-educative in gradinita de copii”, Editura Gheorghe-Cartu Alexandru, Craiova, 2009

„ Jocuri didactice matematice pentru grădinițele de copii”, Suceava, 1979

„Curriculum pentru educa ie timpurie” (3-6/7ani), M.E.C.T. 2019 ț

DEMERS DIDACTIC

EVENIM EN T DIDACTI C	CONTINUT STIINTIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUA RE A
		METODE SI PROCE DE E	MIJLOA CE DE ÎNVĂȚĂ MÂ NT	
			FORME DE ORGANI ZA RE	

1.Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurare a activității: - Aerisirea sălii de grupă; - Aranjarea mobilierului - Aranjarea materialelor didactice			Frontal	Observarea comportamentului copiilor
2.Captarea atenției	Se realizează cu ajutorul ursulețului Tedi care le aduce copiilor un cadou mare. Ursulețul ne anunță că s-a hotărât să apeleze la ajutorul copiilor de la ș grupa mică să îl ajute la deschiderea cadoului. Pentru a descoperi ce este în cadou, acesta ne provoacă să deschidem cadoul și să ș parcurgem toate sarcinile de lucru pentru a descoperi ce	Explicatia Conversația	Ursulețul Tedi	Frontal	Observarea comportamentului copiilor Observarea interesului copiilor pentru activitate

	cadou a primit Tedi.				
3.Anuntar ea temei si a obiectivelor	Copiii sunt anun a i că vor ț ț participa alături de Tedi la jocul “De-a cofetarii”. Copiii se vor juca i îl vor ș ajuta pe ursule să orneze ț	explicația conversatia		Frontal	Observarea comporta ment ului copiilor

	tortul cu decora iunile aflate ț în săcule ul fermecat. ț				
--	---	--	--	--	--

4. Dirijarea activității	Copiii intuiesc materialele de lucru pe care le vor folosi în cadrul jocului. Se va deschide cadoul, se va prezenta macheta tortului și decora iunile pentru acesta. † Copiii au pe cap bonete de cofetari, sunt îmbrăcați cu † † † † † orulele și sunt așezați pe scaunele în semicerc. Explicarea regulilor jocului și a sarcinii † didactice Le voi explica copiilor regulile jocului „De-a cofetarii”, sarcinile de lucru și a materialelor din interiorul cadoului. În săcule se află decora iuni † † în forme geometrice de diferite forme (cerc, pătrat), mărimi (mic, mare) și culori † diferite (albastru, roșu, † galben). Aceste decora iuni † le vom folosi la decorarea tortului. Macheta-tort le va fi prezentată copiilor, iar aceștia îl vor face fericit pe † Tedi de ziua lui, decorând cât mai frumos tortul, respectând indica iile date. † Vom scoate din săcule câte † o decora iune apoi vom †	Explicatia	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
		Demonstratia		Observarea comportamentului copiilor
		Exercitiul		Aprecierea și stimularea verbală Observarea comportamentului copiilor Se acordă atenție verbalizării acțiunilor și utilizării terminologiei matematice specific Aprecierea răspunsurilor

PROIECT EDUCAȚIONAL „EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE, EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ”

Prof. învă. preșcolar: Cosma Popa Ioana Marinela

Prof. învă. preșcolar: Rîșteiu Roxana Maria

Grădinița cu P.P. „Scufița Roșie”, Alba Iulia

An școlar: 2021-2022

PERIODA DERULĂRII: 1 an școlar (2021-2022)

GRUP ȚINTĂ: Preșcolarii de la Grădinița cu Program Prelungit „Scufița Roșie” Alba Iulia

RESURSE UMANE:

- educatoare
- asistenta medicala

RESURSE MATERIALE:

- cărți, reviste, CD-uri, softuri educaționale;
- aparat foto;
- computer, imprimantă;
- videoproiector.

ARGUMENT:

Dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului. Conform Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), sănătatea individului este definită drept „o stare de bine fizică, mentală și socială, și nu doar absența bolii sau a infirmității.” Din perspectivă publică, sănătatea constituie, datorită imenselor sale implicații individuale, dar și sociale și demografice, unul dintre elementele cele mai vizate de politicile și strategiile guvernamentale din întreaga lume. Educația pentru sănătate la nivelul preșcolariilor reprezintă una din principalele căi de promovare a cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și totodată de formare a atitudinilor și deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. Activitățile din cadrul acestui proiect dau posibilitatea cadrului didactic să utilizeze informația în funcție de nivelul clasei, de dezvoltarea psihosomatică a copiilor și de particularitățile locale. Activitățile vin în întâmpinarea nevoilor fundamentale de educație ale oricărui copil iar formarea unui stil de viață sănătos devine o condiție esențială pentru dezvoltarea armonioasă a personalității sale. Educația pentru sănătate se află într-o strânsă interdependență cu:

- ♣ educația pentru mediu, care își propune dezvoltarea conștiinței, a simțului responsabilității finite umane în raport cu mediul și problemele sale;
- ♣ educația pentru pace, care presupune cultivarea unor atitudini superioare, formarea oamenilor pentru evitarea conflictelor;
- ♣ educația nutrițională, întâlnită ca activitate extrașcolară vizând cunoașterea alimentelor sau a substanțelor nutritive, producerea și conservarea acestora;
- ♣ educația pentru timpul liber, care include componente axiologice de natură culturală, artistică, turistică, socială, sportive, care ținesc un mod util și formativ de petrecere a timpului liber. Educatorul poate asigura o bună relaționare între discursul teoretic din planul noilor educații și transpunerea acestora în practica educativă prin implicarea copiilor și a părinților, în activități care să răspundă intereselor, lor și să stimuleze participarea la acțiuni variate, în contexte nonformale.

SCOP:

- Promovarea unui stil de viață sănătos, a respectului față de viața personală, sănătatea proprie și a celorlalți

- Formarea unor deprinderi igienico-sanitare privind promovarea unui trai sănătos, protecția mediului ambient și prevenția bolilor.
- Formarea unor atitudini pozitive active față de sănătatea individuală
- Dezvoltarea armonioasă sub aspect psiho fizic.

COMPETENȚE GENERALE:

- Formarea unor deprinderi igienico-sanitare privind promovarea unui trai sănătos, protecția mediului ambient și prevenția bolilor.
- Formarea unor atitudini pozitive active față de sănătatea individuală.
- Dezvoltarea armonioasă sub aspect psiho fizic.
- Dezvoltarea și manifestarea de atitudini favorabile exprimării opiniilor și luării deciziilor pentru păstrarea sănătății personale.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- apărarea și întărirea sănătății personale și colective a elevilor;
- însușirea de cunoștințe cu privire la igiena individuală și de grup;
- însușirea de cunoștințe cu privire la mediul ambiant în care trăiesc;
- formarea unor deprinderi de alimentație rațională și sănătoasă;
- formarea unor deprinderi elementare cu privire la prevenirea bolilor;
- aplicarea corectă a normelor de igienă a cavității bucale;
- identificarea și completarea setului de valori personale;
- conștientizarea importanței autocunoașterii în adoptarea unui stil de viață responsabil;
- conștientizarea impactului valorilor asupra comportamentului și procesului de luare a deciziilor;
- promovarea comportamentelor responsabile în grădiniță și în afara ei;
- dezvoltarea abilităților necesare lucrului în echipă.

SE FINALE:

- Portofoliul care va cuprinde materiale, fișe și imagini de pe parcursul derulării proiectului;
- Expoziția „Din creațiile noastre”

DERULAREA ACTIVITĂȚILOR:

- se va derula o activitate pe lună cu conținut integrat, fiecare grupă alegându-și tema dorită!

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

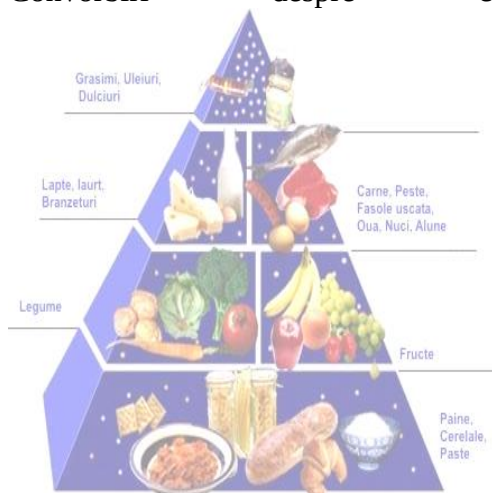
Luna octombrie:

- Învățăm să ne spălăm corect pe mâini!
- Despre Sars-cov 2 pe înțelesul copiilor.
- Locul de desfășurare: - Grădinița

Luna noiembrie:

„CE ȘTIM DESPRE CORPUL NOSTRU?”

- Convorbiri despre componentele corpului omenesc;

- Dezvoltare armonioasa;
- Locul de desfășurare: - Grădinița

Luna decembrie:

„CE, CÂT ȘI CUM MÂNCĂM?”

- Masa rotundă cu tema: „Să ne hrănim corect”
- CE, CÂT, CÂND ȘI CUM MÂNCĂM - întâlnire cu asistenta medicală;
- Locul de desfășurare: Grădinița

Luna ianuarie:

„SĂNĂTATE DE LA TOATE”

- Convorbiri despre păstrarea sănătății, alimentație odihnă și recreere, sport;
- Mediu sănătos – sănătate curată, construim oameni de zăpadă în curtea gradinitei.
- Locul de desfășurare: Curtea gradinitei

Luna februarie:

„GRĂDINIȚA – CASTELUL CURĂȚENIEI”

- Amenajarea unui mediu sănătos, învățăm să facem curățenie, să trăim într-un mediu sănătos.
- Vizionarea unor imagini cu comportamente pozitive ale copiilor;

- Realizarea unor fotografii la activitatea din sala de grupă.
- Locul de desfășurare: Grădinița

Luna martie:

„DINȚI SĂNĂTOȘI COPII FRUMOȘI”

- În lumea dinților sănătoși
- Realizarea unor fotografii la activitatea din sala de grupă.
- Locul de desfășurare: Grădinița

Luna aprilie:

„SĂ CRESC MARE ȘI VOINIC”

- Importanța sportului/mișcării în viața noastră;
- Jocuri respectând distanțarea socială.
- Locul de desfășurare: afară în cutea grădiniței

Luna mai:

„DĂM VIAȚĂ FRUCTELOR ȘI LEGUMELOR”

- Convorbiri despre legume si fructe, importanta lor in alimentația noastră.
- Salată de fructe/legume
- Locul de desfășurare: Grădiniță.

Luna iunie:

„SUNT MIC, VOINIC ȘI SĂNĂTOS!”-concurs de cunoștințe

- Locul de desfășurare: Grădiniță

EVALUARE:

Evaluarea se realizează prin concursuri tematice de cunoștințe generale între preșcolari, realizarea unor lucrări tematice, a unor jocuri sportive și întreceri în aer liber respectând distanțarea socială și normele impuse.

Toți copiii vor primi diplome și premii la sfârșitul zilei

BIBLIOGRAFIE:

- Programa activităților instructiv-educative în grădinițele de copii, Editura V&I, București, 2008;
- M.E.N. „Educația pentru sănătate în învățământul preșcolar”, îndrumător metodic, Editura Medicală, București, 1979
- Peneș, Marcela, „Igiena personală”, editura Ana, București, 2004
- Andrei Cosmovici, „Psihologia general”, Editura Polirom, 1996

STRATEGII EFICIENTE FOLOSITE LA CLASĂ, ATÂT ÎN MEDIUL ONLINE CÂT ȘI FAȚĂ ÎN FAȚĂ

Prof. înv.primar, ISAILĂ NATALIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ,, SIMION BĂRNUȚIU,, TIUR-BLAJ

Dascălul care reușește să-și adapteze conținuturile în funcție de cerințele elevilor, să creeze un climat socio-afectiv prielnic pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor, să stabilească cu părinții elevilor adevărate relații de cooperare, implicându-i pe aceștia în viața școlii, acel dascăl este unul adevărat.

În predarea online pentru profesor este foarte dificil a găsi cele mai bune strategii didactice datorită mai multor factori: dispozitivele folosite de elevi, conexiunea slabă a internetului, absența relaționării față în față cu elevii.

Aplicația Google Classroom folosită la clasă facilitează comunicarea dintre profesor și elevi. Printre beneficiile acestei aplicații amintim: profesorii pot să adauge elevi direct sau printr-un cod trimis elevilor, ei pot accesa această aplicație; pot folosi fluxul pentru teme foarte simple unde se creează, se verifică și se notează temele; elevii își pot vedea temele pe o singură pagină; toate materialele sunt stocate în Google Drive; în flux se pot pune întrebări și răspunsuri pentru întreaga grupă.

Materialele încărcate pe platformă pot fi vizibile și accesate timp îndelungat. Încercând să facem lecții atractive și eficiente, strategiile folosite sunt variate și foarte mult folosite și în predarea față în față.

Metoda proiectelor presupune activități colaborative care duc la dezvoltarea conținuturilor, formarea unor competențe de cooperare și informare. Rezultatele muncii elevilor sunt impresionante. Aceștia prin modul în care au îmbinat cunoștințele cu tehnicile de folosire a calculatorului, au învățat să învețe. În mediul online elevii au acces la o multitudine de informații, idei și referințe. Rolul profesorului este acela de a orienta și propune materiale și surse optime pentru informare, solicitându-le elevilor să analizeze și să interpreteze materialele primare, aceasta ducând la dezvoltarea gândirii critice.

Consider că profesorul trebuie să faciliteze nu numai procesul educativ, cât și procesul comunicării pentru că așa facilitează și o mai bună socializare și cooperare între elevi și între elevi și profesori.

Tehnicile folosite în perioada desfășurării activității didactice în mediul online de influențare a comportamentului elevilor pentru o comunicare eficientă au fost variate.

Metoda cadranelor este o metodă folosită în mediul online în cadrul Proiectului „1 Decembrie- Ziua Națională a României” unde elevii au lucrat pe grupe, fiecare grupă rezolvând o parte a cadranelor și apoi întregirea cadranelor prin completări cu informațiile primite. Elevii au strâns informații despre Imnul de Stat al României, au formulat întrebări referitoare la imn, au stabilit ordinea corectă a versurilor imnului și au prezentat imagini și multe informații referitoare la celelalte simboluri naționale.

Primul cadran: „Deșteaptă-te, române!” este Imnul de Stat al României. El a fost legiferat în ianuarie 1990.

Textul imnului are patru strofe din cele 11 strofe ale poeziei originale intitulate „*Un răsunet*” a poetului Andrei Mureșanu.

Imnul de stat este un cântec de slavă închinat patriei noastre, România.

Textul imnului este recitat și interpretat numai în limba română.

Imnul se interpretează de către cor și fanfară în următoarele situații: cu ocazia ceremoniilor oficiale naționale; cu ocazia competițiilor sportive oficiale internaționale; cu ocazia deschiderii unei sesiuni a camerei Parlamentului; la începutul programului zilnic în școlile primare și gimnaziale de stat și particulare, la radio și posturile de televiziune; la începutul manualelor școlare se tipărește textul imnului național al României.

Ziua de 29 iulie a fost desemnată, în 1998, Ziua Imnului Național al României.

Al doilea cadran: Formulați cinci întrebări referitoare la textul citit despre Imnul României:

Al treilea cadran: Stabiliți ordinea corectă a versurilor:

La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.

Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,

Acum ori niciodată să dăm dovezi în lume

Triumfător în lupte, un nume de Traian.

În care te-adânciră barbarii de tirani

Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,

Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume

Acum ori niciodată croiește-ți altă soartă,

Al patrulea cadran: Enumerați celelalte simboluri naționale?

Metodele folosite în acest proiect au fost unele variate care au cuprins: metode de comunicare orală: expozitive: explicația, expunerea, povestirea, instructajul verbal; conservative: conversația, discuția colectivă; de explorare: directă: observația dirijată, jocul didactic, indirectă: tehnici din gândirea critică: Ciorchinele; Gândiți – lucrați în perechi - comunicați; Asaltul de idei; metoda cadranelor

Limbajul responsabilității este o tehnică de asumare a responsabilității pentru ceea ce o persoană simte. Formularea mesajului este la persoana I - „sunt furios” și nu la persoana a II a - „mă enervezi”.

Limbajul responsabilității este o formă de comunicare prin care cadrul didactic își poate exprima propriile opinii și emoții fără să atace copilul. Această formă de exprimare are o mare utilitate practică prin faptul că deschide comunicarea chiar în situațiile potențial conflictuale.

Principiul „DOVADA SOCIALĂ”, urmărit în actul educațional aduce efecte pozitive asupra actului didactic în ansamblu, dar și asupra dezvoltării emoționale și intelectuale asupra elevilor

Cum aplicăm aceste tehnici în activitatea școlară?

Ne propunem pentru o perioadă de timp un slogan care să ne conducă la cele mai bune rezultate în activitatea didactică. Aceste tehnici au fost aplicate la clasă și au adus rezultatele mult dorite

Exemplu : În timpul lecțiilor răspundem pe rând cu toții și fiecare elev își rezolvă temele!

Grupul de participanți este format din elevii clasei a IV-a cărora le sunt învățătoare. Clasa este una de nivel mediu și sub mediu. Majoritatea elevilor sunt implicați în dinamica rezolvării sarcinilor de lucru în clasă, există elevi foarte implicați, atenți și care rezolvă rapid sarcinile date, însă sunt doi elevi care așteaptă rezolvarea exercițiilor, nu se anunță la răspuns, pentru a rezolva exerciții, au un limbaj sărac, le este teamă să dea răspunsuri pentru că dacă greșesc alți colegi râd de ei. Acești elevi nu lucrează independent, nu își fac temele pentru acasă, citesc pe silabe și scriu foarte încet. Dacă îi solicit la răspuns zic că nu știu și nu înțeleg. Ambii elevi au anumite cerințe educaționale speciale, unul fiind chiar evaluat și certificat de comisia de la CJRAE Alba. Ei fac parte din familii dezorganizate cu părinți divorțați și plecați în străinătate. Părinții nu asigură copiilor nici minimul de rechizite necesare copiilor la clasă, nu răspund chemărilor noastre pentru anumite activități școlare și extrașcolare.

Pentru rezolvarea problemei apărute la clasă am ales folosirea tehnicii, „Limbajului responsabilității”. Limbajul responsabilității este o formă de comunicare prin care cadrul didactic își poate exprima propriile opinii și emoții fără să atace copilul. Această formă de exprimare are o mare utilitate practică prin faptul că deschide comunicarea chiar în situațiile potențial conflictuale, previne declanșarea reacțiilor defensive în comunicare prin evitarea criticii și a evaluării elevului. Se folosesc cuvinte de încurajare și laude pentru fiecare progres.

Limbajul responsabilității utilizează trei componente:

- 1.Descrierea comportamentului(aș dori să fiți mai activi, să răspundeți mai des și să ajungeți să vă faceți temele pentru acasă);
- 2.Exprimarea propriilor emoții ca și consecință a modului de interpretare a comportamentului elevului(tare mult m-aș bucura să răspundeți la toate întrebările, chiar dacă nu sunt complete sau corecte);
- 3.Formularea consecințelor comportamentului asupra propriei persoane(pentru că la școală răspundem cu toții, repetăm , scriem , citim pe rând fiecare , veți avea rezultate bune, veți fi apreciați de ceilalți colegi).

Tehnica „ Dovada socială” presupune formarea unor obișnuințe pentru elevi: de a răspunde și asculta pe fiecare elev în parte, de a citi pe rând fiecare, de a prezenta întâmplări, a răspunde întrebărilor, a citi în lanț, a se caracteriza unii pe alții.

Dovada socială se va derula prin parcurgerea unor pași: scriem numele tuturor elevilor pe tablă în fiecare oră de curs, dăm aceeași sarcină de lucru cu exemple diferite pentru fiecare elev, fiecare elev va răspunde cerințelor mai întâi oral și apoi în scris, iar în final elevii își vor acorda steluțe în funcție de răspunsul dat în caietul de clasă. Ca recompense au primit calitative la trei steluțe și laude.

Profesorul bun este cel care identifică și construiește cea mai potrivită strategie de trezire și înnobilare a unei persoane concrete, particulare, unice.

Bibliografie:

1. Domilescu G., Harkai M., Ilie M., Petrescu M., Țîru C. M. - Profesorul facilitator-ghid metodologic și cadre teoretice, Editura Eikon, Timișoara, 2012;

2. Iucu, R., Manolescu, M. - Elemente de pedagogie, Editura Credis, București, 2004;
3. Niculescu M. - Facilitarea dezvoltării competențelor profesionale prin formare continuă - ghid de bună practică, Editura Eikon, Timișoara, 2012;
4. <https://pdfcoffee.com/limbajul-responsabilitatii-doc-pdf-free.html>

Digitalizarea, condiție pentru școlile viitorului și viitorul Școlii!

prof. Dan-Mugurel Ispas
Colegiul Tehnic "Ioan Ciordaș" Beiuș, jud. Bihor

Se vorbește frecvent despre școlile viitorului și despre viitorul Școlii. Dezbaterile pe această temă declanșează și consumă energii, însă, la noi, materializarea confruntărilor ideatice se lasă așteptată. În schimb, de trei decenii, fiecare nou ministru al educației a venit cu propria-i "reformă" a sistemului! Rezultatul, ușor de anticipat, este cel pe care îl resimțim azi: un sistem educațional învechit, închistat, în ceea ce privește fondul său, conținutul său profund și care pare înnoit doar pentru că teoria formelor fără fond este încă atât de actuală.

Am preluat din spațiul occidental doar soluții punctuale, de obicei legate de derularea unor proiecte din care ne-au interesat îndeosebi finanțările, mai mult sau mai puțin nerambursabile, ori, în funcție de interesele individuale, obținerea de credite sau de diplome și adeverințe pe care să le punem la dosarul propriu, numit și acesta, pretențios, "portofoliu"! Dacă unii se concentrează pe "absorbția de fonduri", "reabilitarea și modernizarea" unor imobile, "îmbogățirea bazei didactico-materiale", ajungând să vadă în acest gen de obiective soluția necesară și suficientă pentru problemele școlii, alții se complac într-o meschină vânătoare de "dovezi" ale unei continue pregătiri. Ce am obținut? O oarecare îmbunătățire a confortului material al actului educațional, dar și aceasta ca o sumă de investiții locale, nu drept consecință a aplicării unui plan coerent, la nivel național, care să cuprindă soluții pentru probleme precum decalajele din învățământ – acelea dintre rural și urban sau dintre marile orașe și cele mici și medii. Ne-am mai procopsit cu a tagmă dascălească burdușită cu documente ce atestă o pregătire diversă – adesea haotică, dar care transferă elevilor prea puțin din cele învățate pe la cursuri, prin derularea de proiecte ori prin participarea la tot felul de simpozioane, cercuri metodice sau sesiuni științifice.

Dacă acestea sunt "formele", atunci care este fondul de sub "fardul" de comportament european de pe fața actului educațional? Fondul, după cum spuneam, învechit, este depozitarul unor tare ce vin dintr-un trecut totalitar, din excesiva centralizare a sistemului, la care se adaugă și activitatea tot mai "agresivă" a celor din "rândul doi" – am numit inspectoratele școlare în actuala lor formă de organizare. Dacă menționăm și excesul de legiferare, de proceduri și norme, care nu face decât să încurce și mai mult lucrurile, dar și incapacitatea corpului didactic, în ansamblul său, de a se adapta la cerințele societății actuale, avem tabloul unui sistem care funcționează fără să fie funcțional!

Vorbim de învățământul centrat pe elev, dar nu ținem cont de semnalele venite de peste tot, dinspre societatea civilă, părinți, elevi și chiar din interiorul sistemului, referitoare la necesitatea descongestionării programelor școlare și a planurilor-cadru, ba mai mult, unii propun bulversarea disciplinelor studiate! Se impune găsirea unei soluții de durată la problema conținuturilor actului educațional derulat prin Școala instituționalizată. Pe de o parte, trebuie aduse în "trunchiul comun" acele discipline de unde elevii pot primi "instrumente" utile vieții cotidiene (s-

a făcut un astfel de pas cu Educația financiară), iar pe de alta conținuturile disciplinelor tradiționale (istorie, geografie, științe sociale, limbi moderne etc.) trebuie "updatate" cu valorile noii generații. Le vorbim educabililor despre eroii, personalitățile culturale, savanții secolelor trecute, dar câți dintre muzicienii cu milioane de discuri vândute, câți dintre revoluționarii tehnologiei de azi, câți dintre activiștii zilelor noastre, câți dintre marii campioni ai sportului au loc în programa școlară actuală? Le cerem educabililor o anumită maturitate în gândire, o temperare a instinctelor specifice vârstei, dar ne temem – dintr-o falsă pudoare – să le oferim noțiuni simple și clare de educație sexuală sau despre tipurile de infracțiuni la care sunt expuși!

Consumăm energii și resurse pentru promovarea unor comportamente mimetice ce se traduc prin proiecte fără nicio relevanță pentru devenirea spirituală, morală sau profesională a elevului, prin elaborarea unor cubaje impresionante de dovezi ale prognozei, cuantificării și evaluării celor petrecute în instituțiile de învățământ, prin participarea la tot felul de activități ce nu aduc nimic nou pentru orizontul de pregătire al cadrului didactic.

Păstrăm în sistem oameni ai trecutului, inadaptați cerințelor actuale, și, odată cu ei, metode de predare-evaluare ce mențin ponderea unui învățământ pasiv, inert, bazat pe monologul reproductiv, al dascălului, în momentul predării și al elevului, în cel al evaluării.

De ce ar trebui să ținem seama? De nou, de spațiul cultural căruia îi aparținem, de comanda socială și, mai ales, de nevoile elevului! Pentru asta, însă, este nevoie de o prognoză veritabilă, de un proiect național mai degrabă decât de o structură centralizată sau o instituție la nivel statal, așa cum arată acum sistemul nostru de învățământ!

Desigur, soluția este melanjul dintre descentralizarea administrativ-financiară a sistemului și menținerea unui control asupra conținuturilor mesajului educațional. Școala trebuie să aparțină organic comunității pe care o servește, iar, în timp, comunitatea va înțelege rolul social al acesteia și-și va asuma funcționarea și, mai ales, funcționalitatea școlii. Intervenția statului va trebui să fie una discretă, ce va ține de oferirea și garantarea unor standarde de calitate, de asigurarea unui cadru unitar al activității școlare, atât la nivel curricular, cât și referitor la finalitatea, validarea și acreditarea acesteia. O consecință imediată a remodelării rolului conducerii centrale și zonale? Economisirea de resurse umane și materiale prin redimensionarea unor verigi precum inspectoratele județene, de exemplu, care, ținând cont de facilitățile oferite de progresul tehnologic, pot deveni entități zonale, pliate pe forma regiunilor de dezvoltare.

Într-o societate dependentă de tehnologie, de internet, rețele de socializare și gadgeturi tot mai sofisticate și, deopotrivă, accesibile, asistăm la democratizarea accesului la informație, la multiplicarea surselor și la creșterea spectaculoasă a volumului acestora. Prin urmare, informarea și, implicit, educația devin tot mai facile, iar resursele de timp necesare sunt în continuă scădere. Ce rol va juca educația clasică, instituționalizată, în aceste condiții? Ce-i rămâne de făcut specialistului, celui care oferă servicii educaționale, în acest nou context concurențial? Cu siguranță, cadrul didactic, pentru că la acesta ne referim, trebuie să se adapteze, ca de altfel întregul sistem de învățământ actual, clasic, bazat pe fundamente instituționale și legale. Numai "forța" normelor legale care statuează încă nevoia socială de furnizorii tradiționali de educație, nu mai este suficientă pentru a asigura viabilitatea și dezvoltarea durabilă ale sistemului de învățământ actual. Este nevoie de ceva mult mai puternic: de credibilitate, de profesionalism! Or, pentru redefinirea sistemului de învățământ, pentru menținerea pe o poziție fruntașă printre instituțiile furnizoare de educație, acesta trebuie să reacționeze ca un actor într-un mediu concurențial și să-și etaleze punctele tari: capacitatea de a sintetiza și oferi conținuturi cu o valoare științifică verificată, structurate și transmise metodic, prin urmare, calitate. Dacă sursele libere de informații sunt pe cât de penetrante, pe atât de comode, putând fi accesate oricând și de oriunde, cu costuri minime, acestea nu oferă garanția veridicității și nici metodele care facilitează învățarea și fixează conținuturile acesteia.

În aceste condiții, care va fi rolul profesorului? Pornind de la evidența existenței unor alternative informaționale tot mai credibile și accesibile, chiar dacă nu pe atât de bine structurate metodic precum mesajul transmis elevilor de sistemul școlar, profesorul va fi mai mult un consilier, un sfătuitor al elevului, cadrul didactic va trebui să se informeze, la rândul-i, din aceleași surse ca elevul, pentru a face față sarcinii de a-l orienta pe acesta din urmă prin fluxul de informații ce-i stă la dispoziție. Probabil că vremea dascălului producător de lecții-prelegeri a apus și că este nevoie de veritabili intelectuali, adică de oameni conectați continuu la nou și dispuși la dialog cu elevul, pentru a-i oferi acestuia nu atât o sursă singulară de cunoștințe, cât consultanța privitoare la ce trebuie accesat și, la fel de important, modele de învățare, de cum să-și structureze cunoștințele dobândite. Educația este,

în fond, un efort complex, ce nu poate fi limitat la memorarea unor noțiuni care, dacă rămân în stadiul de prelegere urmată de o evaluare reproductivă, nu folosesc nimănui și la nimic! Educația înseamnă studiu de grup și individual îndrumat, dobândirea de cunoștințe, deprinderi, comportamente și atitudini bazate pe demonstrație, argumentare, practică și experiment, pe scurt, înseamnă dialog și lucru în echipă, elevul și dascălul repoziționându-se ca parteneri egali într-un demers util ambilor.

De ce ar fi nevoie pentru a ajunge aici? Este nevoie de un conținut al actului educațional dimensionat conform cerințelor de lungă durată ale elevului de azi – deoarece va trebui să poată utiliza acumulările din anii de școală multă vreme după aceea (un exemplu de racordare la realitatea nativilor digitali și la nevoile viitoare ale acestora este eliminarea obligativității învățării scrisului de mână și înlocuirea acestuia cu deprinderi legate de tastare, situație întâlnită în mai multe părți ale SUA, dar și într-unele europene precum Finlanda). Este nevoie de digitalizarea actului educațional, din motive ce țin de facilitarea acestuia și de compatibilizarea etapei de pregătire din viața individului cu cele ce vor urma, când tehnologia va fi omniprezentă. Este nevoie, în concluzie, de un tip de educație care să-l pună pe elev în situația „să facă”, nu doar „să știe”.

Prin urmare, noile provocări pentru Școală sunt adoptarea tehnologiei moderne și, implicit, adaptarea metodelor de predare și evaluare la aceasta. Manualul și caietele „din hârtie” sunt mult mai greoaie și puțin ofertante decât gadgeturile actuale; în fond, elevul poate veni la școală cu o singură tabletă și un „pen”, având acolo toate manualele, lecțiile predate și temele, asta rezolvând și problema portabilității conținuturilor învățării, care în format digital cântăresc mult mai puțin decât ghiozdanele ce-i cocoșează pe copiii noștri, mai ales pe cei mici.

Apelul la tehnologie – digitalizarea – rezolvă și problema absenteismului, mulți dintre cei care nu pot frecventa școala din motive obiective (boli, accidente, probleme personale etc.) având astfel ocazia să fie alături de colegi și cadrele didactice chiar dacă nu cu „prezență fizică”.

Care va fi câștigul social al unei resetări de fond, bazate pe digitalizare? E simplu: românii viitorului vor fi adaptabili, performanți, vor avea atitudine civică și un set de principii de viață pe care și școala este datoră să li le ofere. Cât privește momentul trecerii la învățământul digital, problemele întâmpinate în recentul context pandemic reclamă urgentarea acestuia, cazul statelor care implementaseră astfel de modalități de educație anterior pandemiei constituind un exemplu de bune practici.

LECȚIA ÎN FORMAT DIGITAL

Prof.înv.primar Câmpean Ramona Alexandra

Clasa: a II-a

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Comunicare în limba română

Unitate tematică: „Învățăm să ne comportăm!”

Tema: Textul narativ - *Cămila și girafa*, după Bucur Milesco

Tipul lecției: predare-învățare

Forma de organizare: on-line

Scopul lecției: Formarea deprinderilor de citire corectă, conștientă și expresivă și consolidarea abilităților de comunicare

Competențe specifice

1.2 Identificarea unor informații variate dintr-un text audiat

1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute

2.1. Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare.

Obiective operaționale

O1- să citească textul corect și conștient;

O2- să alcătuiască enunțuri simple și dezvoltate folosind cuvintele noi din text;

O3- să răspundă corect, în propoziții logice la întrebările legate de textul narativ prezentat; O4-să completeze corect *Harta textului*

O5-să găsească variantele corecte la cerințele din *Chestionar* și de la jocul *Rearanjează*;

Resurse

Procedurale: conversația, explicația, exercițiul, jocul didactic

Materiale: dispozitive digitale, platforme online *Zoom*, *Google Classroom*, manual digital, prezentare PowerPoint, youtube, aplicația *Wardwall*

Temporale - 45 minute

Umane - 22 elevi

Forme de organizare - activitate individuală, frontală

Bibliografie

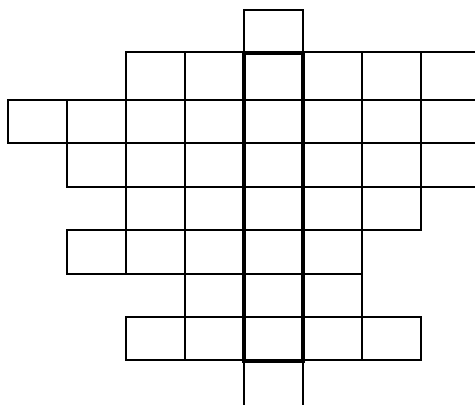
1. Vasile Molan - „Didactica disciplinelor Comunicare în limba română și Limba și literatură română din învățământul primar”, Editura MINIPED, 2016
2. Marin Manolescu, „Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar. Teorie și practică”, E.D.P., București 2004;

3. www.didactic.ro

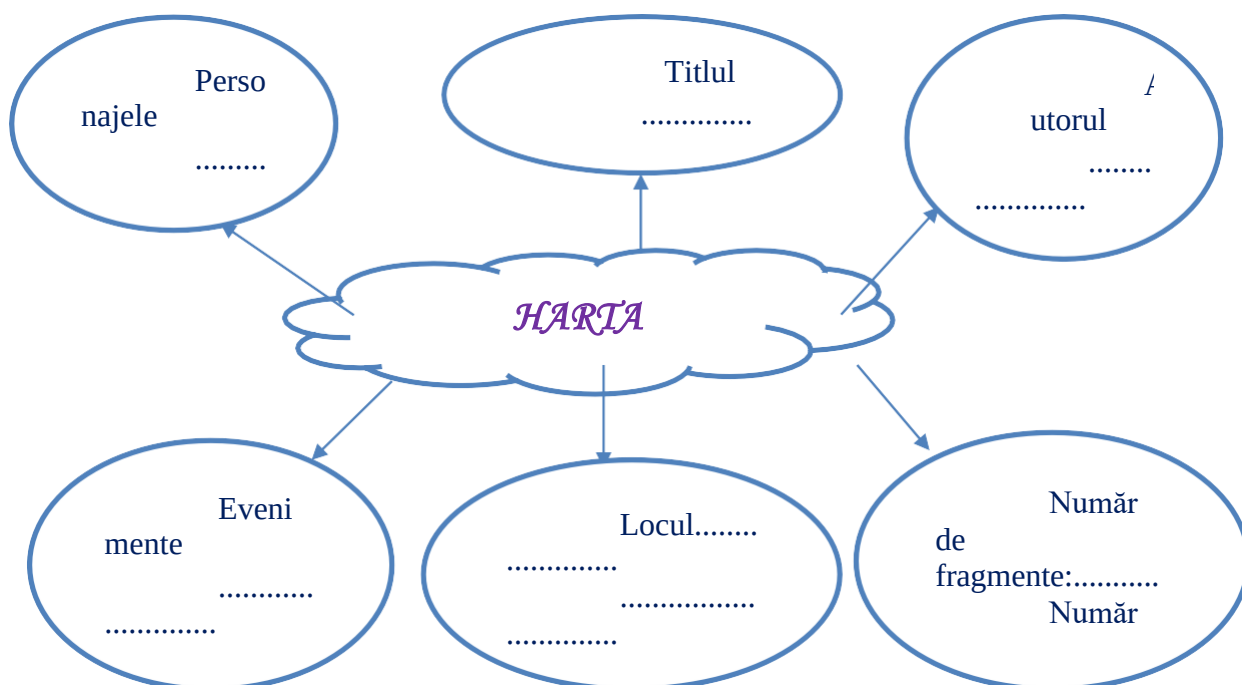
Se cvențele lecției	bop.	Conținutul instructiv-educativ	Strategii didactice		
			Resurse procedurale	Resurse materiale	Moduri de organiza re
Org anizarea clasei (2 ')		Conectarea elevilor și a profesorului pe platforma Zoom	Con versa ți a	Platforma Zoom	fronta l
Cap tarea atenției (5 ')	3	Se completează un rebus (Anexa1), în care se descoperă pe verticală cuvântul „PRIETEN”. Se va da <i>share</i> la tabla online, iar elevii vor completa, pe rând, rebusul.	Con versa ți a	tabla on-line fișă rebus	indiv dual

Anexa 1 Nea, omăt sau**2.** Personaj care nu știa nimic.**3.** Stăpâna zăpezii
4. Brăduțul voia să trăiască printre..... **5.** Iarna pe.....(poezia scrisă de G. Coșbuc)
6. Văzduh, atmosferă sau **7.** Cad fulgi din cer.

Anexa 2

Harta textului

Chestionar – Întrebări cu variante multiple de răspuns

Jocul Rearanjează – proverbe despre prietenie

